

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

SÉANCE PLÉNIÈRE

PLENUMVERGADERING

mercredi
22-12-2004
Matin

woensdag
22-12-2004
Voormiddag

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht</i>
<i>Vlaams Belang</i>	<i>Vlaams Belang</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>	<i>CRIV</i>	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
	<i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>		<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	<i>séance plénière</i>	<i>PLEN</i>	<i>plenum</i>
<i>COM</i>	<i>réunion de commission</i>	<i>COM</i>	<i>commissievergadering</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Excusés	1
BUDGETS	1
Budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 2005 (1370/1-3)	1
- Projet de budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 2005 (1371/1-43)	1
- Budgets des recettes et des dépenses pour l'année budgétaire 2005. Exposé général (1369/1)	1
- Projet de loi contenant le troisième ajustement du budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 2004 (1488/1-3)	1
<i>Reprise de la discussion générale</i>	2
<i>Orateurs: Yvan Mayeur, Nahima Lanjri, Jean-Marc Delizée, Greta D'hondt, Zoé Genot, Annemie Turtelboom, Greet van Gool, Danielle Van Lombeek-Jacobs, Freya Van den Bossche, ministre de l'Emploi, Roel Deseyn, Hendrik Bogaert, Benoît Drèze, Sabien Lahaye-Battheu, Guy D'haeseleer, Maggie De Block, Els Van Weert</i>	
ANNEXE	71
COMMUNICATIONS	71
PARLEMENT EUROPEEN	71
RESOLUTION ET RECOMMANDATION	71

INHOUD

Berichten van verhindering	1
BEGROTINGEN	1
Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2005 (1370/1-3)	1
- Ontwerp van Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2005 (1371/1-43)	1
- Begrotingen van ontvangsten en uitgaven voor het begrotingsjaar 2005. Algemene toelichting (1369/1)	2
- Wetsontwerp houdende derde aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2004 (1488/1-3)	2
<i>Hervatting van de algemene bespreking</i>	2
<i>Sprekers: Yvan Mayeur, Nahima Lanjri, Jean-Marc Delizée, Greta D'hondt, Zoé Genot, Annemie Turtelboom, Greet van Gool, Danielle Van Lombeek-Jacobs, Freya Van den Bossche, minister van Werk, Roel Deseyn, Hendrik Bogaert, Benoît Drèze, Sabien Lahaye-Battheu, Guy D'haeseleer, Maggie De Block, Els Van Weert</i>	
BIJLAGE	71
MEDEDELINGEN	71
EUROPEES PARLEMENT	71
RESOLUTIE EN AANBEVELING	71

SEANCE PLENIERE**PLENUMVERGADERING**

du

van

MERCREDI 22 DECEMBRE 2004

WOENSDAG 22 DECEMBER 2004

Matin

Voormiddag

La séance est ouverte à 10.11 heures par M. Herman De Croo, président.
De vergadering wordt geopend om 10.11 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Ministre du gouvernement fédéral présente lors de l'ouverture de la séance:
Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Freya Van den Bossche.

Le **président**: La séance est ouverte.
De vergadering is geopend.

Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.
Een reeks mededelingen en besluiten moet ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.

Excusés**Berichten van verhindering**

Patrick De Groote, Alain Mathot, pour raisons de santé / wegens ziekte.

Collega's, met een tikje vertraging open ik de vergadering.

Mevrouw de minister, ik heb gisteren gezegd tegen vice-eerste minister Vande Lanotte: het gaat om de begroting van de diverse departementen. Het is een van de belangrijkste momenten van het jaar voor de regering. Maar ik slaag er maar niet in de Kamer op tijd te doen starten, wat te wijten is aan het niet tijdig aanwezig zijn van de ministers. Ik zeg dat nu ook tegen u. U bent een jong minister. Ik wens u veel succes in alles wat u onderneemt. Maar het is niet aanvaardbaar dat de Kamer moet wachten op de ministers. U vraagt aan de Kamer uw begrotingen te steunen. Ik kan u zeggen dat het uit respect voor de Kamer is – maar het is de laatste keer – dat ik de vergadering van vanochtend niet heb afgelast. Dat zeg ik u. Het is uit respect voor degenen die hier zijn. Maar de volgende keer zal de vergadering niet doorgaan! (*Applaus*)

Je l'ai dit hier. Je trouve qu'une fois, cela suffit, pas deux fois! Si vous croyez que le parlement n'est pas important, dites-le alors. Le parlement vous répondra à ce moment-là.

Budgets**Begrotingen****[01] Budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 2005 (1370/1-3)**

- **Projet de budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 2005 (1371/1-43)**
- **Budgets des recettes et des dépenses pour l'année budgétaire 2005. Exposé général (1369/1)**
- **Projet de loi contenant le troisième ajustement du budget général des Dépenses pour l'année budgétaire 2004 (1488/1-3)**

[01] Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2005 (1370/1-3)

- **Ontwerp van Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2005 (1371/1-43)**
- **Begrotingen van ontvangsten en uitgaven voor het begrotingsjaar 2005. Algemene toelichting**

(1369/1)

- Wetsontwerp houdende derde aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2004 (1488/1-3)

Reprise de la discussion générale

Hervatting van de algemene bespreking

La discussion générale est reprise.
De algemene bespreking is hervat.

Wij zullen beginnen met Tewerkstelling en Arbeid. Ik heb een aantal collega's ingeschreven voor de bespreking. Er zijn 64 sprekers vandaag en morgen. Ik heb mevrouw D'hondt ingeschreven, monsieur Drèze, mevrouw Turtelboom, de heer Delizée, mevrouw Lanjri en mevrouw Van Lombeek. Ik ken de volgorde nog niet. Misschien kan mevrouw Lanjri beginnen? Et puis M. Delizée. Je vais voir un peu le travail.

01.01 Yvan Mayeur (PS): Monsieur le président, j'ai une question au sujet de l'ordre des travaux. Tous les intervenants que vous avez cités sont-ils inscrits pour le volet Emploi?

Le **président**: Oui, ensuite vient le chapitre Affaires sociales puis la Santé publique.

01.02 Yvan Mayeur (PS): On ne mélange donc pas les débats.

Le **président**: Monsieur Mayeur, j'ai essayé de regrouper les débats par thème. Je sais que M. Tommelein a parlé un peu d'emploi hier et a essayé en vain d'aborder un autre sujet. J'essaie de tenir le schéma prévu: Emploi d'abord, Affaires sociales ensuite, Santé publique enfin.

Je ne pense pas qu'il soit possible de débattre de ces trois chapitres ce matin. Nous pourrions peut-être terminer l'Emploi et une grande partie des Affaires sociales mais j'ai quelques accommodements à régler avec certains membres ce midi. Par conséquent, je ne crois pas que nous pourrions aller au bout du volet Affaires sociales ce matin.

01.03 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wil wel graag het woord voeren, maar van de ministers die ik wil toespreken, is er maar één aanwezig, namelijk de minister van Werk.

De **voorzitter**: Minister Demotte komt ook, mevrouw.

01.04 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik heb het niet over minister Demotte. Ik dacht dat wij ook nog een staatssecretaris hebben voor Werk, die ook bevoegd is voor Sociale Economie, mevrouw Van Weert. Een heel deel van mijn uiteenzetting richt zich ook tot mevrouw Van Weert. Ik vind dit toch wel een beetje raar. Ik spreek nu al voor de banken, met andere woorden voor een lege zaal. En dan is mevrouw Van Weert er ook nog niet.

De **voorzitter**: Mevrouw Lanjri, voor de goede zaak der dingen, moet ik u het volgende zeggen. Het gaat over Tewerkstelling in deze eerste fase van de besprekingen. Ik dacht dat mevrouw D'hondt zou beginnen spreken vandaag. Ik zeg het u zoals ik dat dacht.

Als u vraagt dat mevrouw Van Weert moet komen, dan is dat misschien niet in de volgorde die eerst voorzien was omdat ik dacht dat u niet als eerste zou spreken, maar dan zal ik mevrouw Van Weert laten oproepen.

01.05 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik heb ook heel

01.04 Nahima Lanjri (CD&V): Seule la ministre de l'Emploi est présente. La secrétaire d'Etat compétente pour l'économie sociale, à qui je souhaitais poser de nombreuses questions, est néanmoins absente.

Le **président**: Abordons à présent le chapitre de l'Emploi. Je pensais que Mme D'hondt allait commencer. Je vais faire appeler Mme Van Weert. J'invite M. Delizée à prendre la parole en premier.

wat vragen. De helft van mijn uiteenzetting richt zich tot mevrouw Van Weert, en die is hier niet.

De **voorzitter**: Ik zal mevrouw Van Weert vragen om te komen.

Ik zal de volgorde van sprekers dan misschien ook beter anders rangschikken, als u dat aanvaardt.

Monsieur Delizée, vous êtes inscrit dans le volet Emploi. Je vais donc vous laisser la parole pendant que j'essaie de contacter Mme Van Weert pour lui demander de venir répondre aux questions de Mme Lanjri. J'ai dit la semaine dernière que les ministres devaient être disponibles et ils le seront!

01.06 Jean-Marc Delizée (PS): Monsieur le président, madame la ministre, chers collègues, au cours de cette discussion sur le budget, je voudrais aborder spécifiquement le volet emploi. D'autres collègues interviendront sur d'autres matières, et en particulier ma collègue Danielle Van Lombeek qui voudrait aborder plus spécifiquement la question du bien-être au travail.

Madame la ministre, le groupe PS partage entièrement votre orientation et la priorité que vous voulez donner à la problématique du chômage des jeunes, des femmes, des allochtones et des moins qualifiés. On pourrait y ajouter aussi les personnes moins valides. Pour nous — nous l'avons déjà répété à l'occasion du débat sur le vieillissement —, il est illusoire de penser que la concentration de tous les efforts sur le groupe-cible des 55-64 ans dont on parle souvent permettrait de résoudre tous les problèmes.

Différents constats plaident pour que l'on tire les leçons du passé, et je voudrais m'y attacher quelques instants.

En premier lieu, on peut constater que le relèvement de l'âge de la prépension conventionnelle n'a pas endigué l'afflux de chômeurs âgés et qu'il n'a pas profité aux jeunes demandeurs d'emploi dont le taux de chômage demeure préoccupant, malgré les mesures spécifiques comme le plan Rosetta. Toutes les enquêtes ont prouvé que se focaliser sur les seules prépensions est une erreur puisque les employeurs, parfois en concertation avec leurs salariés, recourent à une large gamme de régimes formels ou informels pour quitter le marché de l'emploi. Nous en avons longuement discuté en commission. Cette forme d'ingénierie sociale que constituent les "Canada Dry" est toujours une atteinte à la solidarité et, sur ce point, nous sommes persuadés que les dispositions que nous avons votées la semaine dernière dans la loi-programme permettront d'enrayer cette forme de concurrence déloyale par rapport aux entreprises et aux employeurs qui jouent correctement le jeu de la prépension.

J'en arrive à mon deuxième constat. L'augmentation de l'âge de la retraite des femmes a permis de réaliser une économie budgétaire qui, aujourd'hui, est entièrement neutralisée par des glissements massifs vers d'autres "portes de sortie" comme l'invalidité, le chômage ou la prépension. Il existe un surcoût budgétaire de l'ordre de 83 millions d'euros, ce qui démontre l'inutilité d'une mesure lorsqu'elle n'est pas intégrée dans une approche transversale et cohérente des fins de carrière.

Mon troisième constat porte sur le taux de chômage des allochtones, qui reste dans notre pays largement au-dessus de la moyenne européenne. Il est évident que les discriminations ne frappent pas

01.06 Jean-Marc Delizée (PS): In het kader van deze begrotingsbespreking zou ik het thema werkgelegenheid willen aansnijden. Sommige collega's zullen andere thema's behandelen. Zo zal mevrouw Van Lombeek het hebben over het welzijn op het werk.

Mevrouw de minister, wij onderschrijven uw prioriteiten op het vlak van de werkloosheid bij de jeugd, de vrouwen, de allochtonen en de laaggeschoolden. Vergeten we daarbij de mindervaliden niet. Een beleid dat vooral gericht is op de 55-64-jarigen, kan inderdaad niet alle problemen oplossen.

We moeten lering leren trekken uit het verleden. De verhoging van de leeftijd voor het brugpensioen heeft de toevloed van de oudere werklozen niet kunnen stoppen en kwam evenmin de jonge werklozen ten goede. De jeugdwerkloosheid blijft onrustbarend hoog. Onderzoek heeft aangetoond dat het verkeerd is zich enkel op de brugpensioenen te concentreren. De werkgevers gebruiken immers diverse stelsels om vervroegd uit te treden. De sociale spitstechnologie van de "Canada Dry"-brugpensioenen vormt een inbreuk op de solidariteit. De bepalingen van het ontwerp van programmawet laten toe deze vorm van concurrentievervalsing ten aanzien van de werkgevers die de kaart van het brugpensioen trekken, onder controle te krijgen.

Tweede vaststelling: de verhoging van de pensioenleeftijd van

uniquement les allochtones, nous en sommes bien conscients. Elles existent sur la base de l'âge, du sexe, de la composition familiale - par exemple, les femmes qui vivent seules avec des enfants - ou d'un handicap éventuel.

Mais, concernant l'aspect particulier du candidat à l'embauche qui serait un allochtone, je voudrais poser ma première question, madame la ministre, car nous n'avons pas eu l'occasion d'en débattre en commission. Au-delà des campagnes classiques de sensibilisation, comment comptez-vous aborder concrètement ce dossier pour faire évoluer les choses positivement dans ce domaine?

Il nous semble très important d'avoir une approche globale et intégrée de l'emploi et de la formation dans notre pays. Si une attention particulière - et donc des mesures de soutien spécifiques - s'impose pour l'un ou pour l'autre groupe-cible, il faut mettre fin au carrousel qui consiste à aborder le marché du travail par catégorie successive, avec le risque que la situation de l'une se dégrade pendant que celle de l'autre s'améliore, mais pour un temps seulement.

Le deuxième point que je voudrais aborder a trait à l'accord interprofessionnel 2005-2006 qui est on ne peut plus dans l'actualité. Nous verrons dans les prochaines heures ce qu'il en adviendra. Nous pouvons encore espérer qu'un accord sera conclu. Il est, en tout cas, essentiel et important pour la future négociation tripartite annoncée pour le début de l'année prochaine et qui sera consacrée à la fin de carrière.

Nous tenons à rappeler qu'un accord interprofessionnel, c'est avant tout un accord de solidarité, qui repose sur une assise sociale suffisamment forte pour que les décisions prises en matière socio-économique soient couronnées de succès. La solidarité, la programmation sociale, la paix sociale, l'encadrement des négociations sectorielles, la légitimité des organisations sont autant d'éléments qui garantissent la cohésion socio-économique de notre pays.

Dans les années 90, les accords interprofessionnels fonctionnaient un peu comme des "guichets" de revendications à court terme. On a finalement constaté une évolution dans ces négociations et, au cours des années 90, une prise de conscience des organisations représentatives des travailleurs et des employeurs qui est beaucoup plus prospective et plus ancrée dans l'économie. C'est une évolution importante. C'est une des raisons pour lesquelles le PS est très attaché au respect de notre modèle de concertation sociale.

En tant que socialistes, nous avons évidemment des attentes par rapport à cet accord interprofessionnel, notamment en ce qui concerne le rapprochement des statuts ouvriers et employés. Nous pensons que la distinction entre ce que l'on peut appeler communément les "cols bleus" et les "cols blancs" ne correspond plus aujourd'hui à une réalité. Tout cela a fortement évolué. C'est une distinction qui est devenue injuste, artificielle et même nuisible pour la productivité.

Cette harmonisation des statuts figure dans l'accord de gouvernement, comme vous le savez, madame la ministre. Dans l'hypothèse où il n'y aurait pas d'accord interprofessionnel, où on

vrouwen heeft een budgettaire besparing opgeleverd, die momenteel te niet wordt gedaan door een verschuiving naar andere kostenposten zoals de invaliditeit, de werkloosheid en het brugpensioen. De begroting werd met 83 miljoen euro overschreden, wat de zinloosheid aantoont van een maatregel die niet in een transversale en coherente benadering is ingebed.

Mijn derde vaststelling heeft betrekking op het werkloosheidspercentage bij de allochtonen, dat ver boven het Europees gemiddelde ligt. De allochtonen zijn inderdaad niet alleen het slachtoffer van discriminatie, ook de leeftijd, het geslacht, de gezinssamenstelling en een handicap geven aanleiding tot discriminatie.

Afgezien van het voeren van sensibiliseringscampagnes, hoe bent u van plan het dossier betreffende het specifiek aspect van de tewerkstelling van allochtone sollicitanten, concreet aan te pakken?

Een globale en geïntegreerde aanpak van de werkgelegenheid en de opleiding is in ons land belangrijk. Hoewel bijzondere aandacht voor bepaalde doelgroepen noodzakelijk is, moet er een einde komen aan het benaderen van de arbeidsmarkt per "opeenvolgende categorieën".

Wij hopen nog altijd dat een centraal akkoord voor 2005-2006 zal kunnen worden gesloten, want dat is van essentieel belang voor de driepartijenonderhandelingen over de eindeloopbaankwestie. Een dergelijk akkoord moet stoelen op een ruim sociaal draagvlak opdat de sociaal-economische beslissingen met succes zouden kunnen worden uitgevoerd. De solidariteit, de sociale programmatie, de sociale vrede, de omkadering van de onderhandelingen, de legitimiteit

n'avancerait pas dans ce domaine, ou si simplement l'accord se limitait à réitérer des dispositions minimalistes, comme ce fut le cas en 2003-2004, nous aurons alors l'occasion d'en reparler ici au parlement. Des propositions de loi sont déposées en la matière. Nous aurons éventuellement l'occasion de reparler de tout cela. Je crois qu'il ne faut pas attendre indéfiniment le bon vouloir des partenaires sociaux. Ce n'est pas une question obsessionnelle mais c'est une question de justice sociale et d'efficacité économique.

Toujours dans cet hypothétique accord interprofessionnel, le gouvernement attend des partenaires sociaux qu'ils proposent un mécanisme d'insertion rapide des jeunes, ce qui leur permettrait d'acquérir de l'expérience professionnelle. Je voudrais vous demander si votre objectif est de revoir le plan Rosetta ou s'il s'agit d'autre chose. J'espère qu'on ne retombera pas dans les erreurs du passé qui consistaient à multiplier des plans et des contre-plans car, finalement, c'est un processus relativement contre-productif. Madame la ministre, pouvez-vous nous dire ce que vous envisagez pour l'insertion des jeunes dans le monde du travail?

Pour ce qui concerne la problématique de la fin de carrière, dans sa déclaration, le premier ministre a quelque peu balisé le terrain avec les fameuses trente lignes directrices que vous reprenez d'ailleurs dans votre note de politique générale. Rien n'est inacceptable pour nous dans ce catalogue d'idées. Le débat sur les fins de carrière pose un véritable problème de société et on peut comprendre, dès lors, qu'il soit mené avec un troisième interlocuteur, en l'occurrence le gouvernement.

Pour nous, il ne peut pas davantage être question de recadrer ce qui peut être discuté dans une négociation interprofessionnelle ou pire encore, comme je le disais la semaine dernière, de cantonner les partenaires sociaux à un rôle de simple exécutant d'une politique gouvernementale, quand bien même cela arrangerait l'une ou l'autre partie. L'autonomie des partenaires sociaux est déjà suffisamment restreinte par le processus d'intégration européenne.

J'en viens à présent aux résultats concrets de la Conférence pour l'emploi de l'automne dernier. Dans chaque accord interprofessionnel, les partenaires sociaux mettent l'accent sur la nécessité d'offrir davantage de formations. Il y a eu un engagement ferme, celui de faire en sorte que d'ici 2010, un travailleur sur deux suive un parcours de formation. À chaque fois, l'effort de formation a été évalué différemment selon que l'on se trouve sur le banc patronal ou sur le banc syndical. Il est grand temps de mettre fin aux polémiques et aux interprétations à géométrie variable. Il s'impose de créer un véritable instrument de mesure objectif et transparent des efforts consentis par les employeurs. Nous soutenons donc l'idée d'insérer dans un "bilan social" l'instrument développé par le Conseil national du travail.

Pour le volet "restructuration", vous déclarez que la politique active mise en place par votre prédécesseur ne donne pas les résultats escomptés. On suppose qu'il s'agit des expériences pilotes des "cellules d'emploi", gérées paritairement et soutenues financièrement par le pouvoir fédéral. L'objectif est d'orienter le personnel sortant vers des emplois nouveaux ou des formations. Il s'agit d'une mesure importante car nous souscrivons au principe selon lequel la prépension doit cesser d'être une solution de premier choix. Cela

van de organisaties zijn de elementen die de sociaal-economische cohesie in ons land garanderen.

In de jaren negentig waren de centrale akkoorden zowat de "loketten" van de kortetermijneisen. Uiteindelijk heeft er zich een evolutie voorgedaan en is er een bewustwording gegroeid waarbij men zich veel meer op de toekomst richt en meer oog heeft voor de economische invalshoek. Daarom blijft de PS sterk gehecht aan ons sociaal overlegmodel.

Als socialisten koesteren wij grote verwachtingen met betrekking tot dat akkoord. Het onderscheid tussen de arbeiders en de bedienden strookt niet langer met de werkelijkheid.

De harmonisering van de statuten staat in het regeerakkoord. Indien geen of slechts een minimalistisch interprofessioneel akkoord wordt bereikt, zoals voor 2003-2004 het geval was, kan die aangelegenheid opnieuw in het Parlement aan bod komen. We kunnen niet eindeloos op de goede wil van de sociale partners wachten. Dit is geen obsessie, wel een kwestie van sociale rechtvaardigheid en economische efficiëntie.

De regering verwacht van de sociale partners dat ze in dat hypothetische akkoord een mechanisme voorstellen met het oog op een snelle beroepsinschakeling van jongeren. Gaat het om een aanpassing van het Rosettaplan of om iets anders? Ik hoop dat men niet in de fouten van het verleden zal vervallen, toen de plannen elkaar in snel tempo opvolgden en uiteindelijk hun doel voorbijschoten.

Voor de eindeloopbaanproblematiek zette de eerste minister, met zijn dertig

implique la responsabilisation des entreprises dans le dynamisme dont elles doivent faire preuve au niveau de l'encadrement social de ces travailleurs.

Pouvez-vous nous dire en quoi les expériences "cellules emploi" ne sont pas concluantes et quelles sont vos intentions en la matière?

Je rappelle qu'en Région wallonne, des cellules de reconversion existent depuis un certain nombre d'années et qu'elles fonctionnent bien; d'après les statistiques, entre 68 et 90% de taux de reclassement sont constatés. La grande différence avec le dispositif imaginé par votre prédécesseur est que le dispositif en Wallonie est géré par le FOREM et par les organisations syndicales sans que l'employeur ne doive verser d'argent, ni que l'on doive compter sur son bon vouloir.

Un autre volet important dans la discussion qui nous occupe, c'est l'activation du comportement de recherche d'emploi. Le Parti socialiste a accepté cette nouvelle forme de contrôle parce que nous avons obtenu des garanties quant à une plus juste répartition des droits et des obligations entre les différentes parties impliquées. Ainsi, un accord de coopération a été conclu le 30 avril 2004 entre l'Etat fédéral et les entités fédérées, accord dont le point de départ est l'effort consenti par les services régionaux de placement et de formation professionnelle dans le processus de réinsertion professionnelle des chômeurs.

Il va de soi que nous ne contestons pas la nécessité d'une évaluation de ce que le chômeur "a fait" concrètement de l'accompagnement qui lui a été proposé par l'organisme de placement et qu'il est censé avoir suivi. En effet, il s'agit là d'un investissement des pouvoirs publics au profit des demandeurs d'emploi. Mais ce que l'on peut appeler le "prisme de la subjectivité" dans la manière d'évaluer les efforts "spontanés" du chômeur est toujours susceptible d'entraîner des dérives inacceptables.

L'allocation de chômage n'est pas une allocation universelle mais la théorie a toutefois ses limites par rapport au marché de l'emploi.

On exige du chômeur qu'il se justifie par rapport à un marché de l'emploi largement fictif, qui ne fonctionne pas correctement ou qui n'offre en tout cas pas suffisamment de possibilités d'emploi pour les demandeurs.

Madame la ministre, vous mentionnez que l'objectif n'est absolument pas de supprimer le plus possible d'indemnités. Nous souscrivons à cette affirmation mais, entre la théorie et la pratique, il y a souvent de la marge. Le débat que nous avons eu voilà quelques années au sein de cette assemblée sur le contrôle à domicile des chômeurs a mis en exergue le décalage existant à certains moments entre la théorie et la réalité du terrain. Quant aux "facilitateurs" – c'est le terme en français –, qui ne sont pas des inspecteurs, nous serons attentifs à ce que ce terme ne vise pas seulement à dédramatiser une opération mais qu'il soit en adéquation avec le contenu réel qu'il implique, avec ce qui a été annoncé au parlement.

Une évaluation tous les six mois est nécessaire. Nous demandons que le parlement soit impliqué dans cette discussion. Vous savez que

richtsnoeren die u in uw beleidsnota overneemt, de bakens uit. Niets daarvan stuit ons tegen de borst. Het eindeloopbaandebat handelt over een reëel maatschappelijk probleem en moet met de regering kunnen worden gevoerd.

Er kan niettemin geen sprake van zijn wat in het kader van de centrale onderhandelingen wordt besproken, anders in te vullen of de sociale partners in de rol van loutere uitvoerders van het regeringsbeleid te dwingen, temeer daar hun autonomie door het Europees integratieproces al wordt beperkt.

Dan kom ik tot de resultaten van de werkgelegenheidsconferentie. De sociale partners dringen altijd aan op de noodzaak van meer opleidingen. Men verbindt er zich toe ervoor te zorgen dat tegen 2010 een werknemer op twee een opleiding zal volgen. Telkenmale wordt de inspanning verschillend ingeschat door de werknemers en de werkgevers. Er moet een einde komen aan die uiteenlopende interpretaties en er moet een objectief en transparant instrument in het leven worden geroepen aan de hand waarvan de geleverde inspanningen kunnen worden geëvalueerd. Wij steunen de idee om het door de Nationale Arbeidsraad uitgewerkt instrument in een "sociale balans" op te nemen.

Wat het onderdeel "herstructureren" betreft, vindt u dat het beleid van uw voorganger niet de verwachte resultaten oplevert. Heeft u het over de paritair beheerde en door de federale overheid financieel gesteunde "werkgelegenheidscellen"? Het is de bedoeling het uittredend personeel aan een nieuwe baan te helpen of een opleiding te laten volgen. Dat is belangrijk want brugpensioen mag niet langer de eerste keuze zijn. Dat impliceert

la réglementation du chômage échappe à 99% au travail législatif puisque dans cette matière, la ministre et le gouvernement peuvent travailler par arrêté royal. Notre seul moyen de contrôle est la voie des questions et interpellations. L'implication du parlement pourrait être intéressante et valoriser notre institution. Je crois d'ailleurs que c'était le sens du message du président avant de commencer nos débats. Nous demandons donc que vous nous communiquiez les résultats de chaque rapport du comité d'évaluation et, éventuellement, d'en débattre au sein de la commission des Affaires sociales ou, en tout cas, en séance plénière si nécessaire.

En ce qui concerne le processus mis en place, la presse a relaté que de nombreux jeunes de moins de trente ans – le premier groupe-cible – ne répondaient pas aux convocations de l'ONEM. Madame la ministre, pouvez-vous nous donner des précisions? Disposez-vous de chiffres exacts? Quelle est votre analyse de ce phénomène?

Il semblerait – j'utilise ici le conditionnel car cette information n'est pas confirmée – que des premières sanctions administratives soient tombées et qu'elles n'auraient pas, dans certains cas, de rapport avec l'activation du comportement de recherche. Elles auraient été prises parce que les intéressés étaient absents sans justification lors d'une première ou même d'une deuxième convocation. A ce stade, les choses ne sont pas très claires.

En tout cas, il faut veiller à ce que les procédures mises en place soient concrètement respectées, à ce que des problèmes postaux ne soient pas à la base d'une sanction pour les personnes concernées. Peut-être existe-t-il des problèmes en ville en cette matière?

Nous devons faire en sorte de ne pas assister, à l'avenir, à une forme de glissement de plus en plus important de l'assurance chômage vers les CPAS, autrement dit à un report de la charge des personnes sanctionnées vers ces derniers. Je rappelle qu'en 1998 – à l'époque, Mme Smet était ministre de l'Emploi – une étude réalisée par la KUL et l'ULB faisait apparaître des transferts de l'ordre de 3 milliards 200 millions de francs belges (80 millions d'euros) vers les CPAS, en ce compris les retards d'instruction et les compléments accordés en raison de l'insuffisance de certains montants des allocations d'attente ou de chômage. Cet élément est important car ce type de transfert empêche évidemment les CPAS de disposer des moyens nécessaires pour mener à bien la politique sociale qui est leur mission première.

J'en arrive à un autre volet important: la Conférence sur la fin de carrière qui est évidemment attendue avec une certaine inquiétude par les travailleurs - on a pu s'en rendre compte hier dans la rue - et les partenaires sociaux.

Les personnes concernées par la fin de carrière sont, avant tout, des êtres humains, des hommes, des femmes avec un parcours professionnel. Ce ne sont pas uniquement des données statistiques, ils ont parfois l'impression que l'on parle d'eux en termes de pourcentages. C'est autre chose que cela, bien évidemment!

Vous avez raison de rappeler que le "laissez-faire" ou le "laissez-aller" serait, dans ce dossier, une option irresponsable car, à terme, si rien ne change, c'est bien le potentiel de croissance qui risque d'être

une responsabilisation van de ondernemingen op het stuk van de sociale begeleiding van de werknemers.

Kan u ons zeggen op welk vlak deze experimenten tekort schieten en wat u van plan is te ondernemen?

In Wallonië bestaan er reeds sinds jaren omscholingscellen die goed werk leveren (tussen 68 en 90 percent van de ingeschrevenen vindt een nieuwe job). In tegenstelling tot het stelsel dat uw voorganger heeft uitgedacht, wordt het Waalse stelsel beheerd door de "FOREM" en de vakbondsorganisaties zonder dat de werkgever zich ermee moeit.

Een ander belangrijk hoofdstuk is de activering van het zoekgedrag naar werk. De PS heeft deze vorm van controle aanvaard omdat ze garanties bevat inzake een rechtvaardigere spreiding van de rechten en plichten tussen de betrokken partijen. De federale overheid en de deelstaten hebben op 30 april 2004 een akkoord gesloten dat gebaseerd is op de inspanningen die de gewestelijke diensten voor de wedertewerkstelling van de werklozen zullen leveren.

We betwisten niet dat er toezicht moet uitgeoefend worden op wat de werkloze uiteindelijk met de begeleiding die hij verondersteld was te volgen, gedaan heeft. De manier waarop de "spontane" inspanningen van de werkloze beoordeeld worden, vertoont echter steeds een graad van subjectiviteit die aanleiding kan geven tot misbruiken.

De werkloosheidsvergoeding is geen universele uitkering, maar de theorie moet ook rekening houden met de arbeidsmarkt. Men eist dat de werkloze zich rechtvaardigt ten aanzien van een fictieve arbeidsmarkt die onvoldoende uitwegen biedt voor de werkzoekenden.

affecté. Or, notre objectif est que le "vivre plus" se traduise en "vivre mieux". Cela signifie très concrètement que notre système de sécurité sociale sera confronté à des déséquilibres si on ne redéfinit pas la notion de carrière tout au long de la vie. Pour nous, la question n'est pas de savoir si l'âge de 60 ans ou même celui de 65 ans doit être un impératif pour chacun mais bien de trouver de réels incitants pour que les travailleurs postposent leur départ à la retraite. Autrement dit, il nous faut agir sur la durée moyenne de la carrière et ceci ne pourra se faire que si on prête suffisamment d'attention aux conditions de travail en général. La formule "travailler plus longtemps" ne sera un succès que si elle permet de mieux travailler ou, tout simplement, de mieux vivre. C'est ce que vous qualifiez dans votre note par une carrière plus "décontractée".

L'augmentation du taux d'emploi des travailleurs âgés exige aussi que les employeurs mettent fin aux incohérences entre le discours et la pratique. Les employeurs devront réfléchir sérieusement car il est intenable de vouloir restreindre les voies de sortie, les prépensions, le chômage, l'invalidité sans vouloir faire un examen de conscience. On se rend compte que de plus en plus d'entreprises qui connaissent des problèmes mettent au chômage les travailleurs âgés.

Et parallèlement, un discours macro-économique condamne le recours abusif à des systèmes qui privent les entreprises de leur capital d'expérience, ce qui ne bénéficie nullement à la promotion de l'emploi et menace l'équilibre de notre sécurité sociale. Nous nous trouvons ainsi face à des contradictions très importantes en la matière. C'est sans doute un véritable changement des mentalités qu'il faut mettre en œuvre dans ce domaine.

Les employeurs ont souvent une idée plutôt négative de ces travailleurs en termes de flexibilité, de compétitivité et de coût. Or, des études ont montré que les aînés avaient une plus grande constance dans le travail et une meilleure capacité de gestion du stress. Cela ne veut pas dire que les plus âgés ne doivent pas s'adapter à l'évolution des connaissances, à de nouvelles formes d'organisation du travail et à des exigences de mobilité professionnelle. Il ne faut pas oublier non plus qu'un nombre important de postes de travail subissent chaque année des modifications telles qu'il faudrait presque parler de nouvelles fonctions.

Les chiffres parlent d'eux-mêmes: environ 48% des entreprises organisent des formations, et les plus de 55 ans n'y ont accès qu'à raison de 6%. Ce sont des chiffres terriblement inquiétants, c'est totalement insuffisant. On ne répètera jamais assez qu'une offre suffisante de formations est une garantie de sécurité collective. Il s'agit d'investissements porteurs d'avenir. Il est donc fondamental que ces formations s'inscrivent dans une politique prospective et non dans un ensemble d'initiatives limitées et ponctuelles.

Pour préparer l'avenir, il nous faut également de nouvelles générations bien formées, prêtes à affronter le marché du travail sans handicap structurel. Actuellement, rares sont cependant les initiatives du monde industriel visant à apporter un appui structuré aux établissements scolaires. Les travailleurs aînés peuvent aussi jouer un rôle d'appui essentiel dans l'acquisition par les plus jeunes des compétences exigées par les entreprises. Pour assurer la transition nécessaire, il faut miser sur cette forme de solidarité

U zegt dat het niet de bedoeling is zoveel mogelijk vergoedingen af te schaffen, maar tussen de theorie en de praktijk gaapt er vaak een kloof. Het debat dat we enkele jaren geleden gevoerd hebben over de controles bij de werklozen thuis, heeft dit bewezen. Wat de facilitatoren betreft, zullen we erop toezien dat de term overeenkomt met de inhoud waar hij voor staat. Het is noodzakelijk dat er elke zes maanden een evaluatie komt. We vragen dat het Parlement hierbij betrokken wordt. De werkloosheidsreglementering valt voor 99 percent buiten het wetgevende werk omdat ze via koninklijke besluiten geregeld wordt. Ons enige controlemiddel zijn de vragen en interpellaties. We vragen dus dat u ons de resultaten van de verslagen van het evaluatiecomité zou kunnen bezorgen zodat we ze hier zo nodig kunnen bespreken.

In de kranten valt te lezen dat veel jongeren onder de dertig geen gevolg geven aan de oproepen van de RVA. Heeft u hierover precieze cijfers? Hoe verklaart u dit verschijnsel?

Naar het schijnt zouden de eerste administratieve straffen opgelegd zijn, niet in verband met de activering van het zoekgedrag naar werk, maar omwille van de niet-gerechtigde afwezigheid bij een eerste of een tweede oproeping. Er moet op toegezien worden dat de procedures nageleefd worden. Er mag bijvoorbeeld geen straf opgelegd worden als dit te wijten zou zijn aan een probleem bij De Post.

We moeten ervoor zorgen dat de werkloosheidsverzekering niet wordt afgewenteld op de OCMW's, met andere woorden, dat de last voor de bestrafte personen naar de OCMW's wordt doorgeschoven. Ik herinner u aan een studie uit 1998 waarin sprake was van een transfer van 3,2 miljard Belgische frank (80 miljoen euro) naar de OCMW's,

intergénérationnelle.

Enfin, il ne servira pas à grand chose de prendre une batterie de mesures destinées à encourager le maintien de l'emploi des aînés si les entreprises ne réfléchissent pas à une politique prévisionnelle des ressources humaines adaptée à toutes les tranches d'âge. On constate aujourd'hui que la notion de performance s'aligne sur celle d'un travailleur de trente ans en parfaite santé. La pression de la compétitivité et l'externalisation des fonctions moins contraignantes ont conduit des entreprises à réduire l'éventail des postes disponibles. Et ce sont les quinquagénaires qui en sont les premières victimes.

Madame la ministre, chers collègues, je voudrais terminer cette intervention par quelques mots sur l'Europe et l'emploi. Il est clair que la politique de l'emploi en Belgique ne peut ignorer ce qui se décide ou ce qui se prépare au niveau européen. En mars 2000, le sommet de Lisbonne avait marqué un tournant dans la stratégie globale de l'Union européenne en matière d'emploi, de réforme économique et de cohésion sociale. On pouvait y voir les prémices d'un véritable modèle social européen, au moins à deux niveaux. La mise en œuvre des lignes directrices pour l'emploi inclut désormais la pérennité des systèmes de protection sociale. Par ailleurs, les indicateurs structurels doivent dorénavant dépasser l'aspect quantitatif pour intégrer les données qualitatives. C'est l'un des plus grands mérites du sommet de Lisbonne d'avoir introduit cette notion de qualité d'emploi dans le débat et d'avoir donné des moyens pour l'évaluer, tout en maintenant, bien entendu, des objectifs quantitatifs.

La présidence belge en 2001 avait donné un coup d'accélérateur à cette orientation. La dimension qualitative a été concrètement intégrée dans les lignes directrices. L'emploi durable et de qualité est présenté comme un facteur à part entière de la croissance économique. Il assure la santé et le bien-être du travailleur, en lui permettant de combiner de manière flexible et productive le temps de travail et de loisir.

Aujourd'hui, l'agenda social arrive à son terme et une réflexion sur l'avenir du processus de Lisbonne est en cours. Nous aurons ce débat au parlement au début de l'année prochaine. En toile de fond, un contexte nouveau, qui n'est pas des meilleurs, est apparu. Il faut évidemment tout faire pour que l'on ne brade pas les acquis engrangés. Le gouvernement et la ministre de l'Emploi seront sans doute en première ligne dans ce débat au niveau européen. L'enjeu principal réside dans les discussions préparatoires dont va dépendre le fondement social de l'Union européenne. Madame la ministre, je ne vous cache pas notre inquiétude au sujet du récent rapport du groupe de haut niveau présidé par M. Wim Kok qui semble ignorer deux des côtés du triangle de la stratégie de Lisbonne, à savoir le social et l'environnement. On a l'impression que la qualité et la durabilité de l'emploi deviennent des questions subsidiaires ou plutôt que ces objectifs ne seront atteints qu'à la condition d'accorder la priorité à la croissance économique, à la productivité, à la concurrence, et au taux d'emploi. Et certains, en Belgique comme ailleurs dans l'Union européenne, d'emboîter le pas et de réclamer notamment la création d'un marché de l'emploi flexible, à même de satisfaire les besoins des entreprises.

Nous ne parlerons pas, à ce niveau, de la demande à demi-mot

waaronder de vertragingen in de gerechtelijke behandeling en de aanvullende vergoedingen die werden toegekend omdat bepaalde uitkeringsbedragen ontoereikend waren. Door deze transfers kunnen de OCMW's hun middelen niet gebruiken om een maatschappelijk beleid te voeren, wat toch hun kerntaak is.

De werknemers zelf kijken uit naar de conferentie over het einde van de loopbaan. Vijftigers zijn niet enkel een statistisch gegeven. Het is onze bedoeling om 'langer leven' gelijk te stellen met 'beter leven'. We moeten het de werknemers aantrekkelijk maken om hun pensionering uit te stellen, wat alleen maar kan door voldoende aandacht aan de werkomstandigheden in het algemeen te besteden. De formule 'langer werken' zal alleen succes boeken als ze ook 'beter werken' inhoudt of gewoon 'beter leven'. Dat is wat u het "onthaasten en ontspannen van de loopbaan" noemt.

De werkgevers moeten consequent zijn en de daad bij het woord voegen. Het is onhoudbaar – en onaanvaardbaar – dat men de "uitstapmogelijkheden" wil beperken zonder dat men zich over een en ander zou bezinnen. Almaar meer ondernemingen in moeilijkheden ontslaan hun oudere werknemers en terzelfder tijd hoort men specialisten in de macro-economie verkondigen dat het onrechtmatig gebruik van systemen die ertoe leiden dat de ondernemingen die ervaringskennis verliezen moet worden afgekeurd. De werkgevers hebben een eerder negatief beeld van die werknemers. De oudere werknemers hebben meer doorzettingsvermogen en zijn stressbestendiger. Dat wil niet zeggen dat de oudere werknemers zich niet aan de evolutie van de kennis moeten aanpassen. Maar hoewel 48 procent van de ondernemingen opleidingen

relative à l'adoption de la directive sur la libéralisation des services. Nous avons déjà eu l'occasion d'en parler et nous débattons à nouveau de ce sujet.

En conclusion, la note de politique générale que vous nous avez proposée, madame la ministre, et dont nous débattons en plénière, repose sur un projet de société important et ambitieux, un projet qui met l'emploi est au cœur des préoccupations mais qui s'articule aussi sur toute la problématique du vieillissement démographique.

Madame la ministre, soyez certaine que le groupe PS vous soutient et vous soutiendra. Nous tenons également à vous féliciter pour votre note de politique générale qui expose très clairement et de manière nuancée les grands défis auxquels tous les acteurs de notre pays devront répondre sans tarder.

Le succès de cette ambition ne sera évidemment possible que si les partenaires sociaux transcendent leurs clivages traditionnels et adhèrent ensemble à ce projet mobilisateur qui est suffisamment ouvert pour que les différentes logiques, que celles-ci soient sociales, économiques ou politiques, puissent se rencontrer dans un seul et même souci, celui finalement de la lutte pour l'emploi.

Je vous remercie pour votre attention.

organiseren, hebben de 55-jarigen daar maar a rato van 6 procent toegang toe.

We hebben ook nood aan nieuwe, goed opgeleide generaties. Voor de oudere werknemers is hier een rol van kennisoverdracht weggelegd. Tot slot moeten de bedrijven een langetermijnvisie ontwikkelen inzake hun personeelsbeleid dat rekening houdt met alle leeftijdscategorieën. Men stelt vandaag vast dat het begrip "prestatiegerichtheid" afgestemd is op de prestaties die een dertigjarige, kerngezonde werknemer kan leveren.

Tot slot een paar woorden over Europa en de werkgelegenheid. De Top van Lissabon betekende in dat verband een keerpunt en legde de grondslagen voor een echt Europees sociaal model op minstens twee niveaus: voortaan moeten bij de uitvoering van de richtsnoeren voor de werkgelegenheid de sociale zekerheidsstelsels worden gevrijwaard en krijgen structurele werkgelegenheidsindicatoren de voorrang op kwantitatieve aspecten. In Lissabon werd het kwaliteitsbegrip, met bijhorende controlemogelijkheden, ingevoerd. Het Belgische voorzitterschap stak in 2001 nog een tandje bij. Vandaag is de sociale agenda bijna afgewerkt. Volgend jaar wordt daarover in het Parlement een debat georganiseerd.

De minister van Werk neemt het voortouw in de Europese Unie. Het jongste verslag van de door Wim Kok voorgezeten groep verontrust ons en dan hebben we het nog niet over de richtlijn betreffende de liberalisering van de diensten. De bewuste groep vergeet blijkbaar twee aspecten van de top van Lissabon, namelijk het sociale hoofdstuk en het milieu, en geeft voorrang aan de economische groei, de productiviteit, het concurrentievermogen en de werkgelegenheidsgraad. Ook in

België krijgt die houding navolging.

U legt ons een ambitieus maatschappelijk project voor. De PS-fractie steunt u en zal u blijven steunen. Ze feliciteert u met uw beleidsnota. Maar het succes van dit project zal pas mogelijk zijn indien de diverse sociale partners de traditionele scheidingslijnen overschrijden en zich open opstellen opdat de sociale, economische en politieke logica's zouden samenvloeien ten dienste van de werkgelegenheid.

De **voorzitter**: De staatssecretaris is er, mevrouw Lanjri. Ik geef echter eerst het woord aan mevrouw D'hondt. Zult u kort zijn? Ik wil u graag beluisteren.

01.07 Greta D'hondt (CD&V): Mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, geachte collega's, ik zal alleszins korter zijn dan vorige week. Een heel belangrijk deel van onze opmerkingen inzake werkgelegenheid zal immers zo dadelijk door collega Lanjri naar voren gebracht worden.

Ik wil van de bespreking van de beleidsbrieven betreffende Werk en Sociale Zaken in plenaire vergadering gebruikmaken om een aantal van onze topbemannissen nog even in de verf te zetten. Wij moeten dat vanop het spreekgestoelte in plenaire vergadering doen, omdat we in de commissie voor de Sociale Zaken niet tot de bespreking van de beleidsbrieven in het kader van de begroting geraakt zijn. De meerderheid van de commissie had beslist om geen beleidsbrieven meer te bespreken. Daarom zal ik nu de drie grote assen van wat voor ons het beleid inzake werkgelegenheid en sociale zaken moet zijn, hier nog even onderstrepen.

Mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, collega's, op het moment dat men niet meer goed weet van welk hout pijlen te maken, dat men uit gebrek aan visie maar visionair wordt, begint men beter niet met het schrijven van nieuwjaarsbrieven. Ik heb alsmaar meer moeite met de manier waarop de eerste minister omgaat met de werkgelegenheid. Wanneer de eerste minister dat kan en mag doen zonder tegenspraak van de andere ministers en de andere partijen die de paarse regering uitmaken, vind ik dat heel erg. Er wordt nu opgeroepen tot verzoening en het slaan van bruggen, maar ik moet u eerlijk zeggen dat ik die oproep zeer gratuit vind. Het is zeer gratuit wanneer men ongeveer een jaar geleden op dezelfde visionaire manier een groot pleidooi hield voor 200.000 bijkomende jobs, waarbij men poseerde onder spandoeken, terwijl we vandaag moeten vaststellen dat de werkloosheid met niet minder dan 40.000 toegenomen is. Vorige week heb ik nog geargumenteed dat, wil men de doelstelling van 200.000 jobs halen, er vanaf vorige week dagelijks een nieuwe middelgrote onderneming met van 72 werknemers zou moeten bijkomen.

Mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, ik hoop hartsgrondig dat de manifestatie van 50.000 mensen gisteren deze regering - ook u, maar vooral de eerste minister - met de twee voeten

01.07 Greta D'hondt (CD&V): Je dois exprimer mes préoccupations aujourd'hui parce que nous n'avons pas eu l'occasion d'examiner en commission le budget et les notes de politique générale des ministres de l'Emploi et des Affaires sociales.

Celui qui ne sait plus à quel saint se vouer adresse un message de Nouvel An au monde, Le message de réconciliation du premier ministre constitue un appel sans engagement après la politique inefficace qu'il a mise en oeuvre.

Il avait annoncé la création de 200.000 nouveaux emplois l'an dernier mais les chômeurs sont 40.000 de plus aujourd'hui. Espérons que tous les acteurs de la concertation sociale retrouveront le sens de la collaboration après la manifestation d'hier. Il n'appartient pas au gouvernement de mener la concertation sociale, mais il doit la soutenir en fournissant les instruments adéquats, ce qu'il n'a pas fait jusqu'à présent.

Si le gouvernement avait tenu ses engagements en matière de réforme fiscale, nous aurions pu augmenter le pouvoir d'achat des citoyens et ceci aurait grandement facilité la concertation sociale.

op de grond gebracht heeft. Laten wij immers wel wezen, het sociaal overleg moet inderdaad niet door de regering gevoerd worden. Het sociaal overleg start vandaag opnieuw na de manifestatie. En ik hoop – ik heb dit ook vorige week gezegd – hartsgrondig dat na de ontlading de zin voor samenwerking, voor werkelijk sociaal overleg opnieuw zal terugkeren. Dit sociaal overleg moet van de regering zijn volle kansen krijgen.

Mevrouw de minister, het is daaraan dat het ontbroken heeft. Wij hebben geen nieuwjaarsbrief nodig, maar deze regering moet aan dit sociaal overleg de instrumenten geven waarmee het een kans kan maken. Ik wil hier deze ochtend van op dit spreekgestoelte nog eens heel duidelijk onderstrepen dat dit sociaal overleg niet een aantal instrumenten aangeboden gekregen heeft die het slagen van dat sociaal overleg in zeer belangrijke mate zouden vooruitgeholpen hebben.

Dat de belastinghervorming niet onmiddellijk resultaten heeft op het netto-inkomen van de werknemers en dus ook op de koopkracht is een zeer zware hypotheek geweest op het sociaal overleg. Dat is eigenlijk onverantwoord, want het was zo toegezegd en beloofd. Als u de engagementen van de belastinghervorming was nagekomen, dan was er hier reeds een stukje marge voor het sociaal overleg, dat is er nu niet geweest. Een normaal sociaal overleg voor een interprofessioneel akkoord loopt over twee jaar. In dat geval had men een stukje koopkrachtverhoging gekregen zonder directe loonsverhoging en zonder gevaar voor het stijgen van de arbeidskost en het verslechteren van de concurrentiepositie.

Het paradestuk van paars en zeker van de liberalen was de belastinghervorming. Zelfs dat paradepaard heeft een muilezel gecreëerd. Het is een muilezel die geen centimeter vooruit of achteruit gaat. Het gaat hier over de portemonnee van de werknemer, niet over beloftes, niet over visies, niet over nieuwjaarsbrieven. Op de vooravond van kerstdag gaat het over de portemonnee van de mensen. Ondanks al uw beloften en engagementen zou in de loop van het af te sluiten interprofessioneel akkoord de werknemer door de belastinghervorming geen frank meer gehad hebben. Dit is de waarheid en daar wordt het sociaal overleg gehypothekeerd. U hebt het sociaal overleg niet voldoende kansen gegeven. Er bestonden twee mogelijkheden.

Ik zal die punten niet meer in lengte en breedte ontwikkelen, want ik heb dat vorige week gedaan, mevrouw de minister. Er lagen echter twee instrumenten klaar voor u, waarvoor wij ons als oppositie hebben aangeboden om daarover positief mee te praten. Ik verwijs naar de regeling voor ploegenarbeid, nachtarbeid en onregelmatige prestaties. U hebt daar een formidabele kans laten liggen om een groot stuk van onze werkgelegenheid en onze ondernemingen soelaas te geven.

Ik heb u vorige week gezegd dat wij met betrekking tot het verlies van industriële werkgelegenheid veel slechter scoren dan andere landen. Wel, onze industriële werkgelegenheid is precies die werkgelegenheid die in ploegenarbeid of nachtarbeid wordt gerealiseerd, met onregelmatige prestaties en grote flexibiliteit. Wat konden we daar doen wat u hebt nagelaten? Wij konden, zoals ook in Duitsland is gebeurd, een veel grotere ontlasting van de kostprijs van die onregelmatige prestaties doorvoeren als wij de toeslagen die daarvoor

Le gouvernement a aussi négligé deux outils importants pour la création d'emplois. Le premier a trait à la réglementation relative au travail en équipe et de nuit dans le secteur industriel, dans lequel notre pays réalise de moins bons résultats, en termes d'emploi, que ses voisins. La cotisation de sécurité sociale retenue sur les primes est beaucoup trop élevée et l'on a laissé passer ainsi l'occasion de créer des emplois. Même chose dans le secteur non marchand, où toute réduction des charges génère pourtant aussitôt de l'emploi. Le gouvernement doit exploiter d'urgence ces deux possibilités dont il n'a pas su profiter.

La semaine dernière, notre amendement relatif au bonus crédit d'emploi a été rejeté. Par voie de conséquence, les citoyens qui ont gagné un salaire modeste en 2004 mais qui seront sans emploi ou qui auront un salaire plus élevé l'année prochaine perdront leurs crédit d'impôt. Les pouvoirs publics n'ont donc pas respecté leurs engagements, ce que confirme un grand nombre d'experts fiscaux. Le gouvernement doit reconnaître cette erreur et la corriger d'urgence.

A propos du problème de la fin de carrière, nous devons cesser de penser que le débat ne concerne que la prépension. Actuellement, le nombre de chômeurs est largement supérieur à celui des prépensionnés. Le nœud du problème réside donc dans le nombre de travailleurs âgés qui quittent le milieu professionnel. Tant que le gouvernement ne sera pas à même de résoudre ce problème, le système de la prépension ne pourra pas être réduit de manière crédible.

Nous ne devons pas nous focaliser sur la seule fin de carrière, mais devons également développer une vision à long

worden betaald, niet meer of niet meer zo zwaar onderhevig zouden hebben gemaakt aan afhoudingen voor de sociale zekerheid.

Wat hebt u gedaan? U hebt 1% van de ingehouden bedrijfsvoorheffing in de ondernemingen gelaten. Dat is veel te weinig om een impact te hebben die onze concurrentiepositie tegenover landen zoals Duitsland in dat segment van onze industrie en onze werkgelegenheid had kunnen helpen. Het is veel te weinig. Men laat altijd maar ballonnetjes op, maar eigenlijk met heel weinig lucht in. Ze gaan dus zelfs niet omhoog.

Hetzelfde geldt voor de onregelmatige prestaties in de non-profit. Ik kan dit pleidooi niet genoeg herhalen, mevrouw de minister. De non-profitsector zet iedere verlaging van de arbeidskosten onmiddellijk om in werkgelegenheid. Het is een sector waar lastenverlagingen onmiddellijk werkgelegenheid creëren. Wij hadden dit kunnen doen als we in de verloning van verpleegkundigen en verzorgenden voor onregelmatige prestaties, zoals nachtwerk, ploegenarbeid en weekendwerk, ook een ontlasting hadden doorgevoerd door de betaalde supplementen op een andere manier te taxeren, zowel in de sociale zekerheid als in de fiscaliteit, zowel voor de onderneming als voor de werknemer. Zeker in de social-profitsector hadden we twee vliegen in één klap kunnen slaan. We hadden werk kunnen creëren en wij hadden door dat meer werk de zorgkwaliteit voor allen die ons dierbaar zijn en zorg nodig hebben, kunnen verbeteren zonder dat dit zeer veel geld had moeten kosten.

Mijn pleidooi is om de komende uren te gebruiken om in te halen wat verloren is gegaan. Haal in wat u niet hebt gegeven aan het sociaal overleg. Neem dat als vertrekpunt. Als zij dan mislukken, is het hun eigen volle verantwoordelijkheid. Ik vind wel dat de overheid en de regering te kort is geschoten in het aanreiken van instrumenten die het sociaal overleg en de werkgelegenheid hadden kunnen dienen.

Ik zou inzake werk, mevrouw de minister, toch uw aandacht willen vestigen op wat er nu moet gebeuren nadat vorige week hier in plenaire het amendement is weggestemd dat wij hadden ingediend op de werkbonus. Mevrouw de minister, ik vraag van op deze tribune uitdrukkelijk dat men erkent dat er een fout is gebeurd bij de werkbonus. Naast de tabellen, die correct zijn, is er een fout geslopen in de data die niet met mekaar overeenstemmen. Mensen die in 2004 gewerkt hebben aan een laag loon en die volgend jaar ofwel niet meer werken, ofwel gaan werken aan een hoger loon, zijn datgene kwijt waarop zij recht hadden door het belastingkrediet. Dit is oneerlijk, mevrouw de minister. Dit is woordbreuk. Dit is de mensen onthouden wat hen is toegezegd. Ik had vorige week een amendement ingediend waarmee ik de datum wou veranderen zodat het probleem werd opgelost. Alle specialisten, fiscalisten en adviseurs bevestigen dit. Ik heb na de discussie mails gekregen van niet de minsten, mensen waarvan ik normaal gezien geen mails krijg. Zij hebben mij gezegd dat ik gelijk had. Mevrouw de minister, voor dit te ver gaat, grijp in en erken dat er een bijsturing moet gebeuren waardoor ook die categorieën – zij die dit jaar een laag loon hadden en volgend jaar er iets beter aan toe zijn – het tegoed via het belastingkrediet niet kwijtraken in het systeem van de werkbonus. Hetzelfde geldt voor zij die het ongeluk zullen hebben om dit jaar aan een laag loon te werken maar volgend jaar werkloos zullen zijn.

terme de l'ensemble de la carrière. Quel type de carrière souhaitons-nous? Combien de temps un travailleur doit-il travailler avant de pouvoir bénéficier d'une pension ? La génération « métro-boulot-dodo » a été exploitée pendant vingt ans et, à présent, tous souhaitent quitter le travail au plus vite. Si l'on veut que les gens travaillent plus longtemps – et il faudra bien passer par là – la qualité de cette carrière devra être considérablement améliorée et il faudra dégager du temps pour une vie familiale normale, les loisirs, le bénévolat.

En Flandre, le ministre Frank Vandenbroucke encourage travail et apprentissage à temps partiel. L'Etat fédéral doit maintenant se rattraper après avoir commis la bétise de faire payer aussi des cotisations sociales à celles et ceux qui suivent un apprentissage à temps partiel sans leur accorder en même temps certains droits. On pourrait au moins prendre en considération la période de travail à temps partiel pour le calcul de la période d'attente.

Le troisième débat capital qui devra se tenir au printemps 2005 concerne le financement de la sécurité sociale. Ne nous voilons pas la face devant la véritable nature des enjeux. Nous sommes passés d'un stade où nous accordions des droits liés au statut et à la profession à un stade où nous accordons des droits à toutes et à tous. Par conséquent, il n'est plus acceptable de faire supporter excessivement par le travail les dépenses de soins de santé et les allocations familiales. En prévoyant un financement de la sécurité sociale à partir de moyens généraux, nous serons en mesure de créer une assise financière plus large. Au lieu de faire payer beaucoup trop quatre millions de gens, il vaudrait mieux demander un effort à sept millions de nos concitoyens.

Tot zover het compartiment werk. Ik hoop dat de onderhandelingen die vandaag starten tot resultaat kunnen leiden.

Ik wil het dan hebben over het tweede stuk van het drieluik dat zo belangrijk is voor de komende weken en maanden. Wij moeten terzake echt stappen voorwaarts zetten met een iets langere termijnvisie. Ik heb niet de term termijnpolitiek gebruikt maar wel termijnvisie. We moeten weten waar we naartoe willen. We moeten weten dat we nu beslissingen moeten nemen, willen wij over 10 jaar op kruissnelheid de volle vruchten ervan plukken.

Het tweede dossier is de eindeloopbaan. Wanneer het sociaal overleg in de komende dagen zou lukken of minstens reële kansen zou krijgen zodat dit kort na nieuwjaar tot resultaten kan leiden, dan blijft er nog het zware dossier van de eindeloopbaan en de loopbaan. Ik hoop dat het sociaal overleg lukt want als het vertrouwen tussen de partners zoek is vormt dit een zware hypotheek op het debat over de eindeloopbaan en de loopbaan. Ik geloof niet dat de regering alleen, zonder de sociale partners, maatregelen kan nemen die voldoende draagvlak hebben.

Mevrouw de minister, ik herhaal dat we inzake de eindeloopbaanproblematiek moeten afstappen van een debat dat zich beperkt tot de eindeloopbaan en dat eindeloopbaan alleen handelt over brugpensioenen. Vanop dit spreekgestoelte wil ik eens te meer onderstrepen dat er thans meer oudere werklozen zijn dan bruggepensioneerden, ook oudere werklozen zonder Canada Dry-regeling. Zolang deze uitstoot niet afgeremd kan worden, hebben we geen enkele geloofwaardigheid als we het brugpensioen willen terugschroeven. U kunt dit niet doen. Om een draagvlak bij de werknemers en de publieke opinie te krijgen voor nieuwe maatregelen, zullen ht bedrijfsleven, de vakbonden en de politici, die allemaal weten dat de brugpensioenen op zeer jonge leeftijd op halflange en lange termijn geen houdbare situatie is, moeten kunnen aantonen dat zij in staat zijn de uitstoot van oudere werknemers af te remmen. Zo niet, zijn we de komende jaren met niets andere bezig dan financieel en sociaal goede brugpensioenstatuten te veranderen in stelsels van oudere werklozen of invaliden. Dat kan toch niet de inzet zijn van het debat over eindeloopbaan!

Ik houd een pleidooi - en het verheugde me de heer Delizée hetzelfde te horen beklemtonen - voor een debat over loopbaan. Het gaat niet over eindeloopbaan, het gaat over de loopbaan, zeker als we een langetermijnvisie willen uitwerken. Welke loopbanen willen we? Hoe lang moet iemand werken alvorens betrokkene recht kan hebben op pensioen? We weten allemaal dat leeftijd geen criterium meer is. Jongeren die lang of minder lang studeren moeten weten hoeveel jaar ze zullen moeten werken om een volwaardig pensioen te kunnen ontvangen. Dit moet zowel in de privé-sector als de openbare sector duidelijk zijn.

Ook de CD&V beseft dat er langer gewerkt zal moeten worden, niet langer dan de pensioenleeftijd maar langer dan de effectieve uittredleeftijd. Wil men de mensen vragen om langer aan de slag te blijven, dan moeten we een loopbaan kunnen aanbieden met mogelijkheden die niet alleen toelaten gedurende 40 jaar te werken, maar ook de combinatie met gezin, zorg, blijvend leren, inzet als vrijwilliger en vrije tijd mogelijk maken. De zogenaamde

Voici les trois dossiers pour lesquels le gouvernement devra trouver des solutions en six mois de temps. Pour pouvoir relever de tels défis, il ne s'agit pas d'écrire des lettres de nouvel an mais de se mettre à l'ouvrage. Pour que la concertation sociale soit couronnée de succès, pour apporter des solutions aux problèmes liés à la fin de carrière et pour faire en sorte que notre régime de sécurité sociale passe le cap de 2010 – sans porter davantage atteinte à notre économie-, il sera nécessaire de bien travailler. Si le gouvernement est réellement disposé à s'atteler à l'emploi, il trouvera en notre parti, le CD&V, un partenaire constructif.

“spitsuurgeneratie” blijven uitwringen gedurende de eerste twintig jaar van hun loopbaan betekent niets meer of niets minder dan het inbouwen van een “het is genoeg geweest-gevoel” zodra de financiële situatie van de mensen het toelaat.

Zij nemen dan alle mogelijkheden om vervroegd uit te treden in dank aan. Mijn pleidooi gaat hier over een kwaliteitsvolle loopbaan, die dan langer kan zijn dan ze nu is. Daarvoor moeten wij evolueren van een pensioenleeftijd naar een “pensioenloopbaan”.

Mevrouw de minister, ik dring er nog op aan om op heel korte termijn inspanningen te leveren voor het deeltijds werk en het deeltijds leren. Ik weet dat minister Vandenbroucke daarmee op Vlaams niveau ook bezig is. De federale regering moet de steek oprapen die zij heeft laten vallen toen ze bijdragen voor sociale zekerheid heeft ingevoerd voor deeltijds werkenden en deeltijds lerenden, zonder daaraan rechten te verbinden. Het minste wat wij kunnen doen, is de periode van deeltijds werken in aanmerking te nemen voor de wachttijd wanneer men nadien werkzoekend wordt.

Mijn laatste punt gaat over de financiering van de sociale zekerheid. Mevrouw de minister, ik heb vorige week ook gezegd dat dat het derde onderwerp wordt waarover in het voorjaar van 2005, onvermijdelijk, moet worden gedebatteerd. Wat hier op het spel staat, moet heel duidelijk worden gezegd en mag niet gecamoufleerd worden. Het debat gaat over de rechten in de sociale zekerheid die van statuutgebonden rechten, gelukkig, zijn geëvolueerd naar rechten voor iedereen. Iedereen in dit land heeft gelukkig recht op gezondheidszorg en ieder kind in dit land heeft recht op kinderbijslag. Die rechten hebben niets meer met het statuut te maken, maar toch worden de kosten die die rechten met zich meebrengen, overmatig ten laste gelegd van de arbeid. Wij moeten daarvan afstappen. Dan zijn er diverse mogelijkheden voor de financiering. Een zaak is echter zeker, namelijk wanneer men die rechten met algemene middelen betaalt, het draagvlak veel groter wordt. De discussie, die ik niet uit de weg en ook niet camoufleer, gaat erover of wij voor de gezondheidszorg en de kinderbijlagen ongeveer 4 miljoen mensen overdreven laten betalen via arbeid, dan wel of wij 7 miljoen mensen laten meebetalen voor de kosten van de gezondheidszorg en de kinderbijslag. Dat is de uitdaging. Is de regering bereid om de inkomsten die vandaag niet hoefden bij te dragen tot de kosten voor de gezondheidszorg en de kinderbijslag, in de toekomst ook aan te spreken?

Mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, collega's, dat zijn drie uitdagingen, waarvoor er zes maanden tijd is. Daarvoor moeten geen nieuwjaarsbrieven worden geschreven of geen oproep tot verzoening of tot bruggen slaan worden gedaan. Daarvoor moet de hand aan de ploeg worden geslagen. Daarvoor moet worden gewerkt. Daarvoor moet iemand ideeën, moed en visie hebben, de moed van de overtuiging om er iets aan te doen.

Mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, collega's, als de regering een sociaal overleg wil dat lukt, als de regering wenst dat de eindeloopbaan een loopbaandiscussie wordt met aandacht voor de zaken die moeten worden bijgestuurd op het einde van de loopbaan en als de regering de sociale zekerheid en ons sociaal bestel over 2005 en 2010 wil tillen zonder dat overdreven lasten worden gelegd

op onze economie en onze arbeid, waardoor ze verder worden vernietigd, dan moeten geen nieuwjaarsbrieven worden geschreven. Dan is het werken, werken, werken aan werk. Dat is wat op dit ogenblik - laten we het nog maar eens in volle scherpheid zeggen - 747.500 werkzoekenden vragen. Zij hebben geen nieuwjaarsbrief met glittertjes, roosjes of wat dan ook nodig. Zij hebben een regering nodig. Zij hebben een eerste minister nodig die niet alleen voor de verkiezingen verklaart dat hij werk zoekt, maar aan werk werkt voor elkeen van die 750.000 werkzoekenden. Zij vragen u vandaag geen nieuwjaarsbrieven maar werk. Ik ben blij dat ik hier namens hen mede de vertolker daarvan mag zijn.

Als er werk wordt gemaakt van werk, als er wordt gezorgd voor een loopbaan waardoor mensen beter en langer kunnen werken, als er echt wordt gesproken over een andere financiering van de sociale zekerheid, als dat werkelijk zo is, dan zal u in CD&V een constructieve oppositievoerder vinden. Wij willen - heel graag zelfs - daaraan meewerken, maar dan wel op een andere manier dan wat wij het voorbije jaar - van Objectief 200.000 tot de "onnozelheid" van de nieuwjaarsbrief - hebben gehoord van de regering.

De **voorzitter**: Mevrouw D'hondt, u beperkte uw uiteenzetting tot twintig minuten, wat veel bondiger bleek te zijn dan uw goede uiteenzetting van vorige week.

01.08 Zoé Genot (ECOLO): Monsieur le président, pour une fois, nous débattons d'un sujet brûlant de l'actualité. En effet, 50.000 personnes défilaient hier dans les rues à cause du malaise sur le marché du travail: absence d'emploi, emploi de mauvaise qualité, peur de perdre son emploi. On le sent, la situation est tendue.

Quand le nouveau gouvernement violet est arrivé, il nous avait annoncé la création de 200.000 emplois. Nous aurons eu 50.000 manifestants. On n'avait plus vu une telle manifestation depuis 1993, contre le plan global. On ne peut pas dire que ce soit un bilan excessivement brillant. Mais on ne peut pas dire non plus que le climat était particulièrement propice à un accord interprofessionnel. Dans la déclaration gouvernementale, M. Verhofstadt demandait aux partenaires sociaux de conclure un accord interprofessionnel en vue de renforcer la compétitivité. Les données étaient donc déjà biaisées au départ! On ne conclut pas un accord interprofessionnel pour renforcer la compétitivité! Quand on conclut un accord interprofessionnel, il est normal que les motivations soient différentes dans le chef des deux partenaires mais l'objectif commun doit être de créer de l'emploi! Or, la création d'emplois est une grande absente de cette note! Je n'y ai pas lu grand-chose à ce sujet.

Pourtant, c'est bien ce dont notre société a besoin: création d'emplois et partage des richesses! L'emploi est aussi une façon de partager la richesse. A l'heure actuelle, que se passe-t-il? La Belgique est un pays qui se porte bien; la Belgique est un pays riche mais cette richesse est mal redistribuée. La part attribuée aux salaires et à la sécurité sociale est de plus en plus réduite. Les défis principaux que sont le partage de la richesse et la création d'emplois sont absents de cette note et je le regrette.

J'ai également quelques questions sur des points précis au sujet desquels nous n'avons pas eu l'occasion de discuter en commission.

01.08 Zoé Genot (ECOLO): Er heerst een aanhoudende malaise in de arbeidswereld. In zijn regeringsverklaring had de eerste minister ons 200.000 nieuwe banen beloofd en gisteren hebben 50.000 mensen in de straten van Brussel betoogd. In uw beleidsnota rept u met geen woord over het scheppen van nieuwe banen en evenmin over de verdeling van de rijkdom, terwijl dat net de uitdagingen zijn waarvoor wij staan.

Le **président**: C'est exact. Il fallait faire le choix d'adresser la question au ministre des Finances ou au ministre des Affaires sociales.

01.09 Zoé Genot (ECOLO): Il est important d'obtenir des clarifications sur certains aspects.

Par exemple, dans l'accord interprofessionnel de l'année dernière – comme dans d'autres accords interprofessionnels –, diverses dispositions avaient été prévues pour augmenter les moyens en faveur de la formation, qui était un des volets importants de ces accords. Le Conseil national du travail (CNT) a évalué l'effort fait en la matière et a bien dû constater qu'il n'avait pas été suffisant. Pourtant, comme beaucoup d'autres, je suis convaincue qu'il faut investir dans ce domaine. Le CNT a décidé d'appliquer de nouvelles techniques d'évaluation et de contrôle. Madame la ministre, j'aurais voulu vous entendre à ce sujet. Quelles seront les mesures prises pour tenter d'atteindre les objectifs fixés en matière de formation dans l'accord interprofessionnel? C'est dans l'intérêt de tous les partenaires mais un petit coup de pouce est nécessaire en matière d'inspection et de contrôle.

Par ailleurs, je me félicite qu'on parle à nouveau de réduction du temps de travail, de partage du temps de travail.

En effet, des leaders syndicaux courageux reviennent avec ce mot d'ordre important. Jusqu'à aujourd'hui, avec la réduction des cotisations ou autres, on ne crée pas de l'emploi; au contraire, l'emploi diminue et le chômage augmente. La réduction du temps de travail permettrait à un plus grand nombre de personnes de participer au marché du travail, tout en faisant en sorte que les autres disposent d'un peu plus de temps et aient des conditions de vie un peu plus décentes. Au moment où seules les heures supplémentaires ont le droit de cité, je trouve que relancer ce débat sur la réduction du temps de travail est courageux et nécessaire.

Examinons d'un peu plus près le budget 2005 que vous nous proposez. Que constate-t-on? Pour la deuxième année consécutive, le budget du SPF Emploi, Travail et Concertation est raboté. En 2003, on avait un budget de 602 millions d'euros; en 2004, on passe à 586 millions d'euros et en 2005 à 584 millions d'euros, sans tenir compte de l'indexation. On note ainsi une diminution des frais d'étude, de fonctionnement et même de personnel dans certains départements. Soit, ces départements n'avaient pas besoin d'être revalorisés; soit, il est indispensable que vous nous expliquiez sur la base de quelles évaluations vous avez décidé de procéder à ces diminutions. Par exemple, ce qui m'interpelle, c'est de lire que le budget du personnel de la Direction générale des relations individuelles de travail, qui s'occupe des réductions de travail individuelles, des restructurations, du respect de l'application de la loi Renault, notamment, passe de 1.135.000€ à 909.000€. Cette diminution indique très clairement une contraction au niveau du personnel. Madame la ministre, pouvez-vous me dire comment ce département va pouvoir continuer à travailler?

Passons maintenant aux points importants. Tout d'abord, le chômage. Le chômage n'a cessé d'augmenter ces dernières années. On relève une augmentation de 44.700 personnes en 2003, de 33.600 personnes en 2004 et, pour 2005, un accroissement de 22.000 personnes est prévu. Même après avoir retiré des statistiques les

01.09 Zoé Genot (ECOLO): Ik zou ook nog enkele precieze vragen willen stellen, onder meer met betrekking tot het centraal akkoord van vorig jaar. Het bevatte maatregelen met betrekking tot de opleiding. Werden de vooropgestelde doelstellingen gehaald?

Het verheugt mij dat men het opnieuw heeft over werktijdverkorting, waardoor het werk zou kunnen worden herverdeeld. Men stelt tevens vast dat de begroting van de FOD Werkgelegenheid de jongste twee jaar werd teruggeschoefd. Hoe verklaart u dat, als men weet dat de werkloosheid toeneemt?

U heeft verklaard: "in drie fasen, tegen 2007, zullen alle werklozen in de arbeidsmarkt worden geïntegreerd", maar dat vind ik een optimistische boodschap. Maakt u van de uitsluiting een integratie? Ten slotte heeft u het ook over de aanvullende opleidingen, maar weet u dat men in het Brussels Gewest een jaar moet wachten om toegang tot een opleiding te krijgen?

U heeft een Vlaamse en ietwat wereldvreemde kijk op de toestand.

U wil de werkloosheidsuitkeringen schrappen voor wie van kwade wil is. Welke objectieve criteria zal men hanteren om die kwade wil te meten? Een inschrijving in een uitzendkantoor is in uw ogen positief, maar er zijn al zoveel laaggeschoolde werklozen ingeschreven, dat die kantoren weigeren er nog nieuwe in te schrijven. Ik ben blij met uw voorstel om die maatregelen voortdurend te evalueren. Wanneer zal dat voor het eerst gebeuren?

Op zich is het misschien een goed idee om ouderen zo lang mogelijk aan het werk te houden, maar niet

chômeurs âgés et les personnes relevant des ALE, on constate, pour la troisième année consécutive, une importante augmentation du chômage. Or, quand on lit la justification du budget, on voit, par exemple, que le budget relatif aux programmes régionaux de remise au travail stagne. Pourquoi cette décision quand on sait qu'une stagnation du budget correspond, en fait, à une diminution? En effet, pour avoir un budget stable, il faut, au minimum, une augmentation équivalente à l'indexation. Cette situation m'étonne.

J'en viens à une partie de la note qui a suscité mon mécontentement. J'ai vérifié la version en néerlandais car je me disais que la version française était peut-être mal rédigée; ce n'était pas le cas puisque les textes concordent. Je trouve que la ministre est très optimiste et fait presque preuve d'indécence lorsqu'elle écrit: "En trois phases, d'ici à 2007, tous les chômeurs seront intégrés dans le marché du travail".

Madame la ministre, je ne l'ai pas inventé, c'est vous qui l'avez écrit dans l'introduction de votre note! Chasser les chômeurs et appeler cela de l'intégration dans le marché du travail, c'est vraiment choquant et totalement inadmissible!

Vous poursuivez en disant que le but n'est pas d'exclure, qu'il est normal que des chômeurs se découragent et que l'ONEM leur viendra en aide. Ne mélangeons pas les choses! Les Régions accompagnent, l'ONEM vérifie si l'on recherche de manière incessante un emploi. Dire le contraire, c'est clairement, et à dessein, embrouiller les gens, ce que je trouve inacceptable.

Vous dites encore un peu plus loin: "Il s'avère nécessaire pour certains de suivre une formation complémentaire et, pour d'autres, de les inciter à chercher dans un autre secteur." D'accord. Mais connaissez-vous la situation dans les régions les plus touchées par le chômage? En Région bruxelloise, on fait la file sur le trottoir pour pouvoir bénéficier d'une formation. Toutes les formations de qualité sont complètes. Il faut parfois attendre plus d'un an pour pouvoir suivre une formation. Ainsi, par exemple, les formations en néerlandais sont rationnées et ne sont proposées qu'aux personnes qui ont déjà quasi trouvé du travail. Il n'existe plus de formations. Le budget va être légèrement augmenté mais il faut savoir que Bruxelles compte 25.000 jeunes chômeurs. Il n'est pas possible de les accompagner tous, même si on décidait de "virer" toutes les personnes âgées. Cette situation est, selon moi, assez désagréable.

Vous parlez d'autres secteurs vers lesquels les chômeurs peu qualifiés pourraient être réorientés. Citez-les! Je connais des chômeurs peu qualifiés et je serais enchantée de leur indiquer les secteurs qui "manquent de bras". En Région bruxelloise, certains bureaux d'intérim refusent d'inscrire les chômeurs non qualifiés car ils ont un "stock" de personnes trop important. Il n'y a pas assez de travail en Région bruxelloise. Le fait de ne pas tenir compte de ce facteur dans votre note indique vraiment une vision flamande de cette problématique, vision qui ne correspond pas à la réalité.

Un peu plus loin, le discours devient à la limite naïf ou cruel. Je cite: "Mais celui qui fait preuve de mauvaise volonté doit accepter la suppression de ses allocations". Je voudrais savoir quel est le critère objectif pour mesurer la qualité de la volonté des gens. Ce genre d'expression n'a pas, selon moi, sa place dans un discours politique.

ten koste van een hele generatie jongeren, die hun kans op een beroepsinschakeling voorgoed zien voorbijgaan. Het beleid moet meer rekening houden met de bestaande verschillen in ons land.

Wat bedoelt u juist met "een aanpassing van de beschikbaarheidsregels voor oudere werknemers"?

Ik sta achter alle zinvolle maatregelen die u aanbeveelt, en achter de 5000 nieuwe jobs van de sociale maribel. Maar dat zijn er niet genoeg, er moeten meer nieuwe jobs komen.

Voor de 'jacht op de werklozen' werden 120 inspecteurs aangesteld, die met een eufemistische uitdrukking 'facilitators' worden genoemd. Het is belangrijk dat de arbeidsomstandigheden, het welzijn op het werk, het zwartwerk enz. worden gecontroleerd. U kondigt de aanstelling van 20 inspecteurs en 54 controleurs aan, dat is goed, maar waar komt het geld vandaan om ze te betalen?

Met de uitbreiding van de Europese Unie zijn er veel werknemers uit het Oostblok beschikbaar. Het is belangrijk dat de informatie duidelijk is opdat ze de arbeidsvoorwaarden zouden genieten die in België van toepassing zijn.

De richtlijn-Bolkestein over de liberalisering van de diensten vordert snel en de ondernemingen die zich bij ons komen vestigen zullen dat kunnen doen onder de voorwaarden die in hun land van oorsprong van toepassing zijn. Dat zou "het begin van het einde" van de sociale rechten kunnen betekenen. Er heerst onrust in verschillende sectoren.

Les critères doivent être clairs. Je suis donc assez inquiète lorsque je vois que le fait d'être inscrit dans une agence d'intérim est considéré comme positif. Je vous répète que dans le centre de Bruxelles, les agences d'intérim refusent d'inscrire les chômeurs non qualifiés car il sont déjà trop nombreux.

Vous terminez cependant sur une note d'espoir puisque vous dites que cette mesure sera évaluée et éventuellement corrigée. C'est là un aspect des choses qui m'intéresse. Vous parlez d'une évaluation permanente et d'une évaluation tous les six mois. Quand auront lieu les prochaines évaluations? Quand pourrons-nous rediscuter de ce fameux plan de chasse aux chômeurs?

J'en arrive maintenant à la problématique des travailleurs âgés. "Il est d'une importante capitale", dites-vous, "de garder les gens actifs plus longtemps". D'où vient ce postulat? Pour ma part, je suis tout à fait d'accord de garder les travailleurs âgés plus longtemps sur le marché du travail, mais seulement quand on aura permis à d'autres catégories de s'y intégrer. Actuellement, les jeunes, les personnes les plus discriminées, les personnes d'origine étrangère, les handicapés n'arrivent pas à s'insérer sur le marché du travail. Dès lors, ne devrait-on pas plutôt tenter d'insérer d'abord ces catégories? Comme on a pu le voir, le "plan emploi" de la dernière législature n'a pas permis d'intégrer un plus grand nombre de jeunes sur le marché du travail.

Nous devons réfléchir à cet aspect des choses avant de demander aux travailleurs âgés de rester plus longtemps sur le marché du travail. La problématique des travailleurs âgés ne doit pas être notre seule préoccupation. Nous sommes en train de sacrifier une génération qui ne parviendra plus à s'intégrer sur le marché du travail, ce qui est inacceptable. Je sais qu'en Flandre, les chômeurs âgés sont plus nombreux que les jeunes chômeurs. Cela ne doit pas être pour autant le seul axe de travail. Je souhaiterais donc vraiment que vous preniez en compte la diversité du pays et des situations en cette matière.

Vous évoquez, en ce qui concerne les chômeurs âgés, une adaptation des règles de disponibilité sur le marché du travail. Qu'est-ce que cela signifie? J'aimerais vous entendre à ce sujet

Toute une série de bonnes idées apparaissent par contre dans cette partie qui, je l'espère, pourra avancer rapidement. Par exemple, un employeur qui fait l'effort d'engager un travailleur plus âgé ne devra pas supporter seul les frais de sortie; un chômeur âgé qui accepte un travail ne sera pas pénalisé au niveau de sa retraite, c'est primordial, on en parle depuis des années; une série de droits acquis seront préservés même après avoir retrouvé un emploi. Toutes ces idées vont dans le bon sens et doivent avancer plus vite.

Un autre point positif concerne les 5.000 emplois supplémentaires du Maribel social. On le sait, il s'agit de secteurs particulièrement importants. Néanmoins, cela reste très insuffisant puisqu'en termes de création d'emplois, c'est un des seuls chiffres cités. C'est toutefois plus intéressant que de lancer des chiffres comme les 200.000 emplois de M. Verhofstadt. J'aimerais qu'on se fixe néanmoins quelques objectifs en matière de création d'emplois car se limiter à ce seul Maribel social me paraît assez faible.

Je voudrais aborder maintenant l'aspect des inspections. Quand une véritable volonté politique est présente, on engage des inspecteurs pour la chasse aux chômeurs. En un an, on a engagé 120 inspecteurs ONEM, gentiment dénommés des "facilitateurs". Je pense qu'il est nécessaire d'avancer au niveau de toutes les autres inspections: bien-être, travail au noir, c'est primordial! Et vous êtes d'accord sur ce point puisque vous nous annoncez l'engagement de 54 contrôleurs et de 20 inspecteurs. C'est une excellente décision. Par contre, dans le budget, que j'ai lu très attentivement, je ne vois pas où sont les fonds pour engager ces fameux 54 contrôleurs et 20 inspecteurs. Je voudrais connaître les lignes budgétaires qui seront affectées à ces engagements car je n'ai pas pu les identifier. Il est important de renforcer ce secteur. En effet, d'après la pyramide des âges dont on a déjà parlé, beaucoup de ces inspecteurs âgés vont peu à peu quitter ce service. Il est donc urgent de lancer des jeunes dans le circuit et de les former pour remplacer progressivement ces travailleurs.

C'est très important car, en raison de l'élargissement européen, de plus en plus d'entreprises étrangères détachent des travailleurs en Belgique et elles doivent dès lors être contrôlées. Il faut donc investir dans ce secteur ainsi que dans l'échange international d'informations en matière de sécurité sociale. On le voit dans nos rues: énormément de travailleurs viennent de l'Est et je pense qu'il est normal de contrôler s'ils travaillent dans le respect des règles en vigueur en Belgique. D'autant plus – et j'apprécie votre position dans ce domaine – que la directive Bolkestein sur la libéralisation des services avance vite, les discussions au Parlement européen ayant commencé. Cette directive prévoit que toute entreprise peut venir s'installer en Belgique en appliquant les conditions sociales de son pays d'origine.

Cette directive est particulièrement inquiétante. J'espère que vous continuerez à mettre sous pression votre collègue des Affaires économiques en charge de ce dossier. En effet, comme on l'a dit lors d'autres discussions, les droits sociaux, les droits acquis pourraient vraiment être mis à mal par ce projet. Même les secteurs patronaux, dans le domaine du nettoyage par exemple, s'inquiètent et se demandent comment ils pourront faire face à cette concurrence. En général, leur seule possibilité est de s'adapter et d'installer leur siège dans des pays offrant des conditions sociales et environnementales bien moindres. Il me paraît primordial de ne pas accepter ce principe du pays d'origine car il favoriserait le détricotement total de nos lois sociales.

De **voorzitter**: Ik stel voor om nu te luisteren naar mevrouw Turtelboom, Mme Van Lombeek, mevrouw Lanjri et M. Drèze.

Je crois qu'on peut commencer le secteur Affaires Sociales ce matin. Je conseille à M. Jean-Marc Delizée, qui me remplacera, d'aller jusqu'à 13.15 heures.

Mevrouw D'hondt, u komt ook nog spreken over Sociale Zaken vanmorgen? Ik zal de heer Demotte en mevrouw Mandaila laten roepen.

01.10 Annemie Turtelboom (VLD): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, beste collega's, welke weg moet ons arbeidsmarktbeleid de komende jaren afleggen? Al te vaak krijgen politici het verwijt te denken op te korte termijn. Nochtans is vandaag iedereen het erover eens dat ons land en onze economie op een scharniermoment zijn gekomen. Uitdagingen als de vergrijzing, de

01.10 Annemie Turtelboom (VLD): La politique de l'emploi à court terme est souvent critiquée alors que notre pays aborde pourtant un moment charnière. Nous sommes confrontés aux

overstap naar een kenniseconomie, te dure arbeid, een te rigide arbeidsmarkt en te weinig permanente bijscholing sluimeren al een hele tijd, maar worden op dit moment wel heel acuut. In de commissie Vergrijzing hebben wij wel gepraat over langetermijndoelstellingen. Ik meen dat wij deze teksten niet verticaal mogen klasseren, maar daarop kom ik straks nog even terug.

Onze arbeid was te duur en is dat nog steeds. Sinds een aantal jaren proberen de opeenvolgende regeringen in de mate van het budgettair haalbare te streven naar een loonkostenverlaging. De regeringen-Dehaene hebben bescheiden inspanningen gedaan op dat vlak, maar deze regering heeft ons wel binnengeloodst in de Europese Monetaire Unie. Sinds 1996 werd de loonnorm ingevoerd, zodat de ontwikkeling van de loonkosten geen excessen zou vertonen. Sinds het aantreden van paars-groen in 1999 werd de loonkostenverlaging belangrijker.

De eerste loonkostenverlaging, gemiddeld 32.000 frank per werknemer, was een gevoelige inspanning die ofschoon het de bedoeling was volgens het regeerakkoord niet kon herhaald worden tijdens het derde jaar van de legislatuur, door de plotse economische ommekeer. Niettemin zet de regering intussen de loonkostenverlaging voort, maar op een meer selectieve manier.

Deze regering is er ook in geslaagd om het onoverzichtelijk kluwen van banenplannen te vereenvoudigen tot een structurele loonkostenverlaging en een vijftal extra selectieve verlagingen. Bovendien werden de bedragen voor loonkostenverlaging lichtjes verhoogd. Daarnaast werd en wordt er werk gemaakt van de financiële werkloosheidsvallen, de uitbouw van dienstencheques en de sociale economie. Binnen het budgettair haalbare werd de problematiek van de loonkostenverlaging aangepakt als eerste en noodzakelijke voorwaarde om onze concurrentiepositie binnen aanvaardbare perken te houden.

Moeten wij het nu nog beter doen? Moeten wij nog meer doen? Ja. Dat is geen kwestie van willen, maar het is een probleem van niet of onvoldoende kunnen. De ruimte is en blijft nu eenmaal beperkt en de wil om drastisch in te grijpen, door bijvoorbeeld de afschaffing van de indexering van de lonen, is er begrijpelijkerwijze niet. Strikt noodzakelijk hoeft het ook niet, op voorwaarde dat wij creatief nadenken om de problemen die onze concurrentiepositie in het gedrang brengen op een andere manier aan te pakken.

Gegeven het feit dat de loonkostenverlaging op een weliswaar belangrijke, maar nog steeds ontoereikende manier wordt doorgevoerd en systematisch versterkt, blijft dit land kampen met een loonkostenhandicap ten aanzien van de buurlanden.

Het is echter een loonkostenhandicap die overbrugbaar kan zijn als we onze concurrentiepositie op een andere manier zouden verstevigen. Het middel daartoe lijkt mij een grotere flexibilisering van onze arbeidsmarkt. Dit betekent geen ongebreidelde flexibiliteit waarbij de werknemers, zoals in het tijdperk van priester Daens, worden overgeleverd aan de grillen van werkgevers. Dergelijke schrikbeelden worden graag geschetst door conservatieve mensen of instanties die tot doel hebben elke verandering af te blokken. Vanzelfsprekend beseffen zowel werknemers als werkgevers en hun organisaties dat de economische constellatie verandert en dat hun

défis du vieillissement, du passage à une économie de la connaissance, du coût du travail excessif, d'un marché trop rigide et du manque de formation permanente.

En Belgique, le travail reste trop coûteux. Le gouvernement Dehaene avait amorcé un mouvement de réduction des charges salariales et nous a fait entrer dans l'UEM. En 1996, la norme salariale a été introduite, et depuis la coalition arc-en-ciel, la réduction des coûts salariaux gagne en importance. Elle a été rendue plus sélective et structurelle, les montants ont été légèrement augmentés, l'enchevêtrement des plans d'emploi a été simplifié, les pièges financiers à l'emploi ont été atténués, et on s'occupe des titres-services et de l'économie sociale.

Peut-on encore faire mieux? Certainement, bien que la marge de manœuvre soit limitée et qu'il n'y ait pas la volonté d'intervenir énergiquement en supprimant l'indexation des salaires. Même après leur réduction systématique, les coûts salariaux restent un handicap par rapport à ceux de nos voisins. Il ne peut être remédié à ce handicap qu'en renforçant notre compétitivité par une flexibilité accrue, mais pas effrénée, sur le marché du travail.

Les travailleurs et les employeurs se rendent compte que le paysage économique est en mutation et que le marché de l'emploi doit également s'adapter. La flexibilité est indispensable pour dynamiser le fonctionnement du marché de l'emploi et maintenir parallèlement la productivité à niveau. Le coût des heures supplémentaires doit rester raisonnable afin que le marché puisse réagir aux fluctuations de l'offre et de la demande. Ceux qui plaident pour la diminution du temps de travail se cabrent généralement lorsque

macht en impact in het gedrang dreigen te komen. Heeft er ooit al iemand gezegd dat het gemakkelijk zou zijn onze arbeidsmarkt te veranderen?

Flexibilisering zou wel eens het noodzakelijk ingrediënt kunnen zijn om de werking van de arbeidsmarkt te dynamiseren en onze productiviteit op peil te houden. Ik hoef hier dan ook niet het discours over de nood aan betaalbare overuren te herhalen. Intussen heeft elk redelijk mens wel begrepen dat een soepeler systeem van overuren voor sommige ondernemingen een mogelijkheid, en dus niet een plicht, kan betekenen om beter te kunnen inspelen op marktopportunities, last-minuteorders of schoksgewijze toename van de productiviteit. Voorstanders van arbeidsduurvermindering steigeren bij het woord overuren. Ook daar is men het ondertussen erover eens dat een lineaire arbeidsduurvermindering zich niet vertaalt in een evenredige toename van het aantal jobs. Deeltijdse jobs daarentegen zijn wel een zegen en kunnen bovendien bijdragen tot een verhoging van de werkgelegenheidsgraad in dit land, nog altijd een van onze zwakste punten.

Voorzitter: Jean-Marc Delizée, premier vice-président.

Président: Jean-Marc Delizée, eerste ondervoorzitter.

Alvorens het te hebben over het presteren van overuren, iets wat voor bedrijven sowieso uit noodzaak gebeurt wegens de hogere kostprijs, kan een andere organisatie van de arbeidstijd al veel soelaas brengen. Een annualisering van de arbeidstijd op bedrijfsniveau die vasthoudt aan de 38 uren per week als gemiddelde, maar die in een fluctuatie voorziet van 34 tot 42 uren per week, kan ongetwijfeld veel problemen oplossen. Men zegt wel eens dat de werknemers hiervan het slachtoffer zullen zijn. Zij zullen immers moeten werken als het de baas uitkomt en dat gaat dan ten koste van het gezinsleven. Dit is een veelgehoorde kritiek. Vreemd, want men moet weten dat de periodes waarin men meer werkt per definitie worden gecompenseerd door periodes waarin men minder werkt, vermits het gemiddelde 38 uren blijft. Bovendien hoort men niemand een dergelijk argument gebruiken voor mensen die vrijwillig na hun uren - en dan nog soms in het zwart - bijklussen en bijgevolg ook niet bij hun gezin zijn.

Voor alle duidelijkheid, het is niet onze bedoeling alleen maatregelen voor te stellen die de positie van de werknemer zouden verslechteren. Werken is nu echter eenmaal een concept dat verandert in de tijd. Zo werd bijvoorbeeld uitzendarbeid vroeger vooral aanzien als iets voor losers en voor hopeloze gevallen die geen job vonden. Nu is dit uitgegroeid tot het belangrijkste instroommechanisme op de arbeidsmarkt en opent het heel wat mogelijkheden voor knelpuntberoepen, allochtonen, laaggeschoolden of ouderen om aansluiting te vinden op de arbeidsmarkt.

Ik meen dat het dan ook tijd wordt dat we nadenken over een actualisering van de wet van 24 juni 1987, die op haar beurt niet meer is dan een lichte aanpassing van de eerste wetgeving over uitzendarbeid, die in 1978 het licht zag.

Een tweede voorbeeld van een veranderd concept inzake werken, is het thuiswerken. Vroeger was dat een fenomeen dat vooral in de secundaire of zelfs de primaire sector plaatsvond. Vandaag gaat het over werknemers in de tertiaire sector, over het werken met

l'on parle d'heures supplémentaires, mais une réduction linéaire du temps de travail ne va pas de pair avec une augmentation proportionnelle de l'emploi. Les emplois à temps partiel contribuent par contre à un taux d'emploi plus élevé.

Une autre organisation du temps de travail pourrait résoudre partiellement le problème: une durée de travail moyenne de 38 heures par semaine, avec la possibilité de fluctuations entre 34 et 42 heures. Etant donné que les périodes de travail sont compensées par des périodes plus calmes et que la moyenne est toujours de 38 heures, les travailleurs ne verront pas moins leur famille qu'avant. Notre objectif n'est certainement pas de prendre des mesures qui détériorent la situation des travailleurs, mais chacun doit se rendre compte que le concept du travail est susceptible de changer avec le temps. L'évolution du travail intérimaire en a déjà apporté la preuve. Le travail intérimaire offre aujourd'hui de réelles possibilités pour les professions connaissant une pénurie, les personnes peu qualifiées et les allochtones.

Il convient d'actualiser la loi du 24 juin 1987.

À l'heure actuelle, le télétravail a trait au secteur tertiaire, au problème de mobilité et à la combinaison de la vie familiale et de la vie professionnelle. Nous devons combler des lacunes de la législation du travail pour organiser le télétravail ou le travail par liaison satellite sur une base volontaire. Contrairement à ce qui se passait auparavant, les travailleurs demandent aujourd'hui également que le travail soit flexible, ce qui peut contribuer à améliorer la compétitivité et la stabilité des emplois.

Dans un article du journal *De Standaard* du 14 décembre, on

telematica, over een bijdrage leveren aan de oplossing van het immense mobiliteitsprobleem, over de combinatie van gezin en arbeid en dergelijke meer.

Is het dan zonde eindelijk komaf te maken met de hiaten in het ARAB, in de wet op het welzijn op het werk en op de arbeidsongevallen en dergelijke meer, om het mogelijk te maken dat werknemers op vrijwillige basis - ik onderstreep dat - en voor de jobs waarvoor het mogelijk is, deeltijds thuiswerken of op een satellietlocatie werken. Het zijn maar enkele voorbeelden, die aantonen hoe groot de nood aan flexibilisering van onze arbeidsmarkt is, maar met dit verschil in vergelijking met pakweg 150 jaar geleden dat vandaag ook veel werknemers vragende partij zijn voor flexibilisering.

Au fond mogen wij niet vergeten dat flexibilisering een krachtige bijdrage kan leveren tot het behoud of de versteviging van onze concurrentiepositie en dus ook tot het behoud van onze welvaart. Ik meen dat dat precies de grote bekommernis moet zijn van zowel werkgevers- als werknemersorganisaties.

In De Standaard van 14 december jongstleden heeft Guy Tegenbos het treffend beschreven. Ik citeer: "De levende krachten van onze samenleving – zo noemden de werkgeversorganisaties en de vakbonden zich ooit. De politiek was de bovenbouw, zij de onderbouw. Zij waren de tolken, de leiders, van diegenen die de rijkdom creëerden, waarop de politiek haar beleid kon enten. De sociale partners zorgden voor een toenemende productiviteit, die een stabiele economische groei mogelijk maakte en die groei schraagde op zijn beurt de voortdurende sociale vooruitgang". Tot daar het citaat.

Ik vraag mij dan ook af of het toeval is dat Guy Tegenbos zijn tekst in de onvoltooid verleden tijd heeft geschreven. De toestand die hij schetst, is inderdaad niet meer altijd de toestand van vandaag. Hij besluit dan ook met te zeggen: "De levende krachten van gisteren liggen vandaag in een coma". Dat is eigenlijk heel jammer, want ik meen dat wij allemaal, als politici, er sterk vragende partij voor zijn dat uit het sociaal overleg een goed akkoord voortkomt, een akkoord dat gedragen wordt door alle partijen die de arbeidsmarkt meer vorm geven.

De **voorzitter**: Mevrouw Turtelboom, mevrouw D'hondt wenst op dat punt te interveniëren.

01.11 Greta D'hondt (CD&V): Mevrouw Turtelboom, weet u hoe de meeste mensen in een coma geraken? Doordat zij een klopp krijgen van een ander. Wanneer het sociaal overleg in een coma ligt, is het omdat het een klopp gekregen heeft van de regering, waar het nog altijd niet overheen is.

01.12 Annemie Turtelboom (VLD): Dat is natuurlijk het discours dat u hier daarnet gebracht hebt. Wat ik wil zeggen is: eigenlijk moet het sociale overleg tot goede akkoorden komen als er bij wijze van spreken incentives zoals extra geld en extra jobs, te verdelen zijn. Wanneer men zijn verantwoordelijkheid wil nemen in een bepaald arbeidsmarktbeleid, moet men er ook voor zorgen dat men op momenten dat het moeilijker gaat – ik ontken niet dat het nu moeilijker is –, toch tot bepaalde akkoorden en moedige beslissingen komt. Ik wil daarmee niet zeggen dat wij als politici niet moedig zouden moeten zijn en dat wij niet er op alle manieren voor zouden

pouvait lire que les syndicats et les employeurs se qualifiaient auparavant de forces vives. Est-ce par hasard que cet article est rédigé à l'imparfait? Selon cet article, les forces vives sont aujourd'hui dans le coma. C'est dommage, car nous souhaitons tous qu'un accord social équilibré soit rapidement conclu.

01.11 Greta D'hondt (CD&V): En général, on tombe dans le coma parce qu'on a reçu un coup. En l'occurrence, le coup a été porté par le gouvernement.

01.12 Annemie Turtelboom (VLD): La concertation doit déboucher sur un bon accord social même si les conditions sont difficiles. Il est impensable de ne pas conclure d'accords sous le prétexte qu'il n'y a pas de moyens à distribuer. Les partenaires sociaux revendiquent à juste titre leur rôle dans le processus de

moeten zorgen dat er een goed sociaal overleg is. Het is al te gemakkelijk om te zeggen: er zijn geen extra middelen te verdelen, dus kan men eigenlijk niet tot een goed sociaal overleg komen.

De heer Tegenbos parafraserend, hoop ik dat de levende krachten van toen stilaan uit hun coma zullen ontwaken. Ik hoop dat het dan niet alleen is om op straat te komen, maar ook met de ambitie het tij te doen keren

De sociale partners eisen hun rol op in het politieke besluitvormingsproces en, zoals ik daarjuist al gezegd heb, terecht. Wie een rol opeist, creëert ook verwachtingen en engageert zich ook meteen om verantwoordelijkheid te nemen. Dat betekent beslissingen nemen en, zoals ik daarjuist al zei, zijn dat populaire beslissingen en soms zijn dat ook minder populaire beslissingen. Welnu, de sociale partners hebben op dit ogenblik een verantwoordelijkheid en het enige wat wij van hen vragen is om die dan ook te nemen nu het moeilijk is.

Uiteraard moeten wij daar vanuit de politiek alle mogelijke ondersteuning aan geven. Daarvan zegt Evelyn Hens in "De Tijd" van 13 december: "De regering staat erbij en kijkt ernaar, ze heeft geen budget om de sociale vrede af te kopen. Een mislukt sociaal overleg, uitgerekend op één van de cruciale momenten voor de economische toestand van dit land zal ongetwijfeld de slagkracht van ons sociaal overlegmodel in vraag stellen". Zo zei ook Tony Vandeputte – ik weet het, ik citeer nogal een beetje, het is niet om mijn betoog meer gewicht te geven maar om toch maar te zeggen dat er heel wat mensen in die richting denken – op een bepaald moment in een krantenartikel: "Het overleg is niet bij machte om grote problemen zoals het behoud of het herstel van de concurrentiepositie, de problematiek van het loopbaaneinde, de hervorming van de sociale zekerheid of de modernisering van de arbeidsmarkt aan te pakken. Wel is het bruikbaar voor lopende zaken". Nu besef ik ook wel zeer goed dat Tony Vandeputte dat niet zou gezegd hebben moest hij nog mee aan de onderhandelingstafel zitten, maar ik denk dat ik toch ook mag zeggen dat dit waarschijnlijk één van zijn frustraties of conclusies is nadat hij zoveel jaren mee de dienst heeft uitgemaakt.

Ook de werknemerskant zegt op een bepaald ogenblik – ik wil niet alleen mensen citeren van werkgeverskant, maar ook van werknemerskant – dat het heel moeilijk zal zijn om een debat over het einde van de loopbaan te voeren - de dertig punten die de regering hier voorgesteld heeft in haar beleidsverklaring en waarover men in het voorjaar moet debatteren – als we nu niet tot een goed sociaal akkoord komen. Men moet nu niet denken dat wij dat als VLD graag horen, uiteraard niet. Integendeel, ons pleidooi gaat eigenlijk precies over het omgekeerde. Neem uw verantwoordelijkheid want uiteindelijk zijn de beste maatregelen die genomen worden de maatregelen die heel goed gedragen zijn op de arbeidsmarkt.

Ik wil hier echter toch nog één klein voorbeeldje van geven, een klein voorbeeldje waarbij de sociale partners er op dit ogenblik niet altijd in slagen om tot een goede oplossing te komen. Het was eigenlijk voor mijn tijd in het Parlement, maar toen er in 2000 een debat over de invoering van een eenheidsstatuut voor arbeiders en bedienden dreigde te komen en er ook wetsvoorstellen voorlagen, is er een resolutie goedgekeurd die stelde dat we de sociale partners zes jaar

décision politique. Ceci suppose qu'on s'engage à prendre ses responsabilités. Le monde politique doit offrir un maximum de soutien. L'échec d'une concertation sociale à un moment crucial pour la situation économique du pays nuira à l'efficacité du modèle de concertation. Les employeurs réalisent aussi qu'il sera difficile de mener un débat sur la question des fins de carrière, par exemple. Le débat, au printemps 2005, sur les trente points de la déclaration de politique générale sera en tout cas ardu si l'on ne dispose pas d'un accord social solide.

Les meilleures mesures sont toujours celles que le marché de l'emploi 'supporte' pleinement. Le débat sur l'instauration d'un statut unique pour les ouvriers et les employés, entre autres, illustre le fait que les partenaires sociaux ne parviennent pas toujours à une bonne solution. La résolution du Parlement avait accordé aux partenaires sociaux un délai de six ans pour y parvenir. C'est à peine si l'on a progressé en l'espace de quatre à cinq ans, parce qu'on n'a pas encore réussi à mettre en place un ensemble de mesures concernant ce statut unique.

La Chambre a adopté quinze recommandations en septembre 2004 à la suite du débat sur le vieillissement de la population. Ces recommandations comprennent un bon équilibre entre la solidarité et la responsabilité. Certains points sont déjà exécutés: nous avons déjà un budget en équilibre depuis six ans et le Fonds de vieillissement se constitue. Ces mesures ne suffisent toutefois pas à lutter contre le vieillissement. Le taux d'activité doit également augmenter, l'âge de la pension doit évoluer et il faut maîtriser les dépenses en matière de soins de santé.

Le budget et les notes de politique

de tijd zouden geven om hierover een akkoord te bereiken, een nieuw concept op te stellen van wat eigenlijk een eenheidsstatuut zou moeten zijn. Op dit ogenblik, vier jaar of bijna vijf jaar later, is men daar eigenlijk amper mee opgeschoten. Waarom is dat zo? Omdat men vaak het debat over een eenheidsstatuut verwacht met een eenzijdige nivellering van de arbeidsvoorwaarden naar boven of een eenzijdige nivellering van de arbeidsvoorwaarden naar onder. Net natuurlijk het principe van think out of the box, denk een beetje verder dan uw neus lang is, betekent dat men tot een goede mix komen en dat we tot een nieuw eenheidsstatuut moeten komen dat gedragen wordt door alle partners.

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, beste collega's, ook als politici is voor ons de tijd gekomen om onze verantwoordelijkheid op te nemen. De eerste stap hebben wij gezet, onder andere bijvoorbeeld in het vergrijzingsdebat hier in september. Hierbij hebben we in dit halfrond vijftien aanbevelingen goedgekeurd die richtsnoeren bevatten voor het toekomstig beleid om de vergrijzing te kunnen dragen. In deze aanbevelingen was er een goed evenwicht tussen solidariteit en verantwoordelijkheid. Op sommige punten van die aanbevelingen hebben we al een weg afgelegd. We leveren sinds zes jaar een begroting in evenwicht af en dat is een prestatie in vergelijking met andere Europese landen. We hebben een Zilverfonds opgebouwd en we voeden dit. We zullen dat in de toekomst nog meer moeten doen. We hebben daar toch ook al een belangrijke eerste kaap genomen.

De aanbevelingen hebben duidelijk gemaakt dat de beide voorwaarden noodzakelijk zijn, maar niet voldoende om de vergrijzing te kunnen dragen.

Als parlementsleden hebben we de verantwoordelijkheid om het beleid te beoordelen aan de hand van het referentiekader dat we met de goedkeuring van de aanbevelingen voor onszelf hebben gecreëerd. Het referentiekader heeft zich duidelijk uitgesproken over het vergrijzingsdebat en over drie belangrijke uitdagingen: de verhoging van de werkzaamheidsgraad, de evolutie van de pensioenen en de beheersbaarheid van de uitgaven in de gezondheidszorg.

Wanneer ik vandaag de beleidsbrief en de begroting bekijk, dan zie ik een paar positieve evoluties. Ik maak mij evenwel zorgen over het geheel van de hervorming en de toetsstenen die wij hier in september 2004 hebben goedgekeurd.

Voor de pensioenen zie ik wél een pensioenbonus die mensen moet aanzetten om langer te blijven werken. De minister heeft zelf al het effect gerelativeerd vanuit ervaringen die hij met een gelijkaardig stelsel voor de overheidspensioenen heeft. We proberen natuurlijk positieve zaken te doen. Op dit ogenblik is er echter nog een probleem met de pullfactoren, de factoren die het voor mensen aantrekkelijker maken om vervroegd uit het arbeidssysteem te stappen. Deze pullfactoren moeten ook worden aangepakt.

Het werken aan pull- en pushfactoren betekent dat we moeten ingrijpen in heel veel systemen van onze sociale zekerheid. Ik denk aan de pensioenen, de gezondheidszorgen en het arbeidsmarktbeleid. We mogen daarbij nooit de aandacht voor solidariteit en verantwoordelijkheid uit het oog verliezen. We moeten

générale comprennent assurément des points positifs, mais l'ensemble des réformes me préoccupe. J'aurais souhaité un encadrement plus strict et davantage de courage politique dans la prise de décision à long terme.

waken over een voldoende bescherming voor de zwakkeren in de maatschappij. Dat vergt een grondige voorbereiding en wellicht een gefaseerde uitvoering, om de hervorming maatschappelijk verteerbaar te maken.

Wat mij vandaag enigszins verontrust is dat wij in de beleidsbrieven onvoldoende aanzetten daartoe lezen. Als wij vandaag niet starten met de voorbereiding van de uitvoering, dan komen we deze legislatuur niet meer aan een wettelijke verankering toe, laat staan aan een implementatie.

Mijnheer de voorzitter, ik besluit met te zeggen dat ik positieve bewegingen zie. Ik had echter gehoopt dat ze sterker zouden worden omkaderd en dat de politieke moed zou bestaan om een beleid op langere termijn te voeren, met name een beleid voor de jonge generatie die de lasten zal moeten dragen en ook een beleid voor de toekomstige generaties.

Le **président**: Il y a, pour ce secteur, encore quatre intervenants, à savoir mevrouw van Gool, Mme Van Lombeek, mevrouw Lanjri et M. Drèze.

01.13 Greet van Gool (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, collega D'hondt – ze is nu even verdwenen – heeft daarnet reeds gezegd dat wij in de commissie voor de Sociale Zaken niet de kans hebben gehad om de verschillende beleidsnota's van een aantal ministers te bespreken. Daarom neem ik vandaag het woord. Gelet op onze drukke agenda, beloof ik u evenwel dat ik het erg kort zal houden. Ik zal beklemtonen wat voor ons van belang is en een aantal punten naar voren brengen waarover ik vragen heb.

Ten eerste is er de verbetering van de uitkeringen, onder meer voor arbeidsongevallen en beroepsziekten. Dat is een uitvoering van een beslissing van de Ministerraad van Oostende. Dat is ook een zeer belangrijke zaak. Het is jaren geleden dat er daar nog welvaartsaanpassingen gebeurd zijn. Dat is ook iets waarop zowel door de betrokkenen zelf als door de vakbonden zeer sterk is aangedrongen. Het is dus zeker positief dat dit nu ook effectief wordt uitgevoerd.

Wij hopen echter ook dat dit een eerste stap is en dat men, naarmate er meer budgettaire ruimte komt, de weg van die welvaartsaanpassingen en verbeteringen van de uitkeringen, de verschillende uitkeringen in de sociale zekerheid, zal voortzetten.

Mevrouw de minister, ik las met veel aandacht uw verwijzing naar een proefproject omtrent de rug gelezen. Dat zal van start gaan in januari 2005. Belangrijk is dat er wordt vermeld dat er een mogelijke uitbreiding zal zijn naar bouwvakkers en dokwerkers. Ik heb daarover in het verleden ook reeds vragen gesteld, niet aan u, maar aan uw voorganger, vooral over de uitbreiding naar mogelijke andere beroepen. Kunt u ons in dat verband al een timing meedelen?

Ik mis in de beleidsnota een actieplan rond het terug actief worden van personen die van een arbeidsongeschiktheidsuitkering genieten. Ik heb daarover samen met collega Storms een resolutie ingediend. Die bevat een opsomming van de verschillende problemen waarmee mensen die arbeidsongeschiktheidsuitkeringen genieten, maar die

01.13 Greet van Gool (sp.a-spirit): La liaison de l'allocation à l'évolution du bien-être en cas d'incapacité de travail et de maladie professionnelle est importante. Elle a été instaurée à la demande des intéressés et des syndicats. La concrétisation de cette mesure est un élément positif mais elle ne constitue qu'un premier pas dans le débat sur les allocations. En janvier 2005, il pourrait y avoir une extension d'un projet pilote, notamment pour les ouvriers de la construction. J'ai un regret : j'aurais souhaité que le gouvernement élabore un plan d'action pour lutter contre les pièges du chômage auxquels sont exposés les travailleurs en incapacité de travail. Dans ce domaine, des problèmes financiers se posent et des difficultés administratives surgissent. Quand on parle de 200.000 emplois supplémentaires, il faut y inclure aussi cette catégorie.

Pour le congé en cas de placement familial, aucun budget n'est encore prévu en 2005 mais un budget y sera alloué en 2006. Je demande que les problèmes techniques soient résolus dans le courant de l'année prochaine.

wel willen of kunnen werken, geconfronteerd worden als ze die stap naar werk effectief willen zetten. Dat kan dan gaan over financiële moeilijkheden. Zij zijn vaak financieel slechter af als ze willen gaan werken dan wanneer ze gewoon thuis zouden blijven en verder van hun arbeidsongeschiktheidsuitkering zouden genieten. Er zijn echter ook heel wat knelpunten op het vlak van administratieve formaliteiten die vervuld moeten worden. Het gaat dan over opleidingen en dergelijke.

Men spreekt over 200.000 jobs en over de stijging van de werkende bevolking. Welnu, ik pleit ervoor zeker de groep die arbeidsongeschikt is, maar die de stap naar werk toch nog wil zetten, te betrekken. Wij moeten hun ook reële kansen bieden.

Ten slotte wil ik nog heel even iets zeggen over het pleegzorgverlof. Dat wetsvoorstel is reeds een eerste maal behandeld en besproken in de commissie voor de Sociale Zaken. Niet alleen ik, maar ook de verenigingen en de pleegouders waren bijzonder verheugd te horen dat u werk zou maken van zo'n pleegzorgverlof. U hebt ook gezegd, wij hebben daar alle begrip voor, dat er geen budget is om dat in 2005 in te voeren, maar dat het wellicht wel mogelijk zal zijn vanaf 2006. U voegde eraan toe dat er nog een aantal technische problemen zijn. Daarom zou ik u toch willen vragen om tijdens het jaar 2005 die technische problemen uit de weg te ruimen en om een goede regeling uit te werken zodat het pleegzorgverlof ook effectief in werking kan treden vanaf 2006.

01.14 Danielle Van Lombeek-Jacobs (PS): Monsieur le président, madame la secrétaire d'Etat, chers collègues, dans le cadre de la partie "Emploi" de ce budget 2005, je compléterai l'intervention de mon collègue Jean-Marc Delizée par quelques considérations sur la politique en matière de bien-être au travail et sur le respect de la solidarité, qui concerne aussi le budget de la sécurité sociale. Je regrette l'absence de Mme Van den Bossche car cette partie la concerne principalement.

Dans le chapitre de la note de politique générale de Mme Van den Bossche consacré au bien-être au travail, le groupe socialiste partage entièrement son approche relative à une protection et une surveillance accrues des conditions de travail. La libéralisation du marché européen pour le secteur des services et les progrès de la flexibilité risquent de ruiner, si nous n'y prenons garde, tous les efforts déployés par la Belgique dans ce domaine.

En ce qui concerne la prévention des accidents graves du travail, nous avons déjà eu l'occasion d'examiner et de voter les dispositions contenues dans la loi-programme.

Une mise au point s'impose quant à la modification de la loi dite "Cockerill" du 25 février 2003. L'argument avancé par certains lors des débats qui avaient précédé l'adoption de cette loi était que la désignation d'un expert externe sapait en quelque sorte les compétences de l'expertise présente au sein de l'entreprise. L'intention n'était certainement pas de faire un quelconque procès d'intention aux services de prévention. La désignation d'un expert externe répondait à une autre logique, fondée sur le constat - la gravité de l'accident et, donc, l'échec de la prévention -, et non sur des suspicions ou dans le but d'établir des responsabilités.

01.14 Danielle Van Lombeek-Jacobs (PS): Wat het hoofdstuk inzake het welzijn op het werk betreft, steunt de socialistische fractie uw aanpak, die erin bestaat de arbeidsomstandigheden beter te vrijwaren en er strikter op toe te zien. Door de vrijmaking van de dienstensector komen zij immers in het gedrang. De preventie van ernstige arbeidsongevallen is niet altijd een succes, zoals uit de ernst van de ongevallen blijkt. De wijziging van de zogenaamde "Cockerill"-wet en de aanstelling van een externe expert moeten als een antwoord op die tekortkoming worden gezien. U hebt ervoor gekozen de "centrale" preventiestructuren te vervangen. De inspectie blijft evenwel volkomen vrij om onmiddellijk een onafhankelijk expert aan te duiden in de gevallen die bij koninklijk besluit zullen worden bepaald. Aan de logica van de wet van 2003 wordt niet geraakt. Bijzondere aandacht zal moeten worden besteed aan het uitzendwerk, dat meer veiligheids- en gezondheidsproblemen kent.

Vous avez choisi de replacer les structures de prévention en position centrale, ce qui est sans doute plus réaliste. Mais l'inspection garde toute latitude pour désigner immédiatement un expert indépendant, dans des cas qui devront être déterminés par arrêté royal. Je pense, par exemple, à des accidents particulièrement graves ou encore à des situations pour lesquelles existent des indices de collaboration défectueuse entre les différentes parties.

La philosophie de la loi de 2003 - qui était d'innover en allant au-delà des moyens existants et du simple contrôle de leur application - est donc respectée, et nous nous en réjouissons.

Un intérêt particulier devrait être porté au travail intérimaire. On nous annonce un renforcement de la protection de ces travailleurs qui, en raison de la multiplicité de leur environnement de travail, connaissent davantage de problèmes de sécurité et de santé au travail. Je voudrais attirer votre attention sur le problème des PME: 38% des accidents du travail ont lieu dans les entreprises de moins de 50 travailleurs. Cette statistique atteint 58% pour les accidents mortels. Ce constat souligne une fois de plus la pertinence de la représentation syndicale dans les PME, surtout en vue d'une meilleure prévention des risques menaçant le bien-être, voire la vie des travailleurs.

Deuxième point: l'amélioration de la loi contre le harcèlement. Pour nous, le volet préventif constitue la clé de voûte de l'ensemble du dispositif et il convient de le renforcer. L'importance de la personne de confiance réside dans sa capacité à créer un climat de confiance et d'écoute au sein de l'entreprise. Cet intervenant de première ligne est donc le mieux placé pour dépister et traiter les démarches qui n'entrent manifestement pas dans le cadre de la loi, en responsabilisant le travailleur, via le dialogue ou, éventuellement, la conciliation.

Ceci est d'autant plus important qu'il faut désamorcer le plus vite possible les plaintes sans fondement mais pour lesquelles le travailleur est de bonne foi. Se tromper dans l'appréciation des faits ne rend pas automatiquement le comportement abusif. Il convient également d'avertir le travailleur de ce qu'il risque en cas de déclaration malveillante. Par conséquent, nous estimons qu'il serait opportun d'imposer la désignation d'une telle personne et de lui donner une fonction d'intervenant obligatoire et préalable dans les conflits.

Par ailleurs, la procédure de désignation de la personne de confiance est actuellement trop complexe. Il n'est pas normal, par exemple, que l'employeur puisse, en cas de désaccord au sein du comité pour la prévention et la protection, désigner la personne contre l'avis de l'inspection médicale du travail.

En ce qui concerne le volet répressif de la loi, un examen attentif des voies d'action que peut utiliser le travailleur fait apparaître qu'il en existe trois et qu'il est parfaitement possible d'utiliser plusieurs de ces voies en même temps. Une simplification de ces différentes voies d'actions serait, nous semble-t-il, souhaitable.

Le respect de la solidarité est un autre thème mis en avant à la fois

Ten tweede moet de verbetering van de antipestwet de nadruk leggen op de preventie, via de vertrouwenspersoon, die met name moet bijdragen tot het voorkomen van de indiening van klachten die op niets berusten en waarbij de werknemer te goeder trouw is en die de werknemer moet wijzen op de risico's die hij loopt als hij onterecht aangifte doet. Wij vinden dat de aanwijzing van zo'n persoon aangewezen is. Die aanwijzing is thans veel te omslachtig en de betrokkene moet verplicht en vooraf worden ingeschakeld als er conflicten rijzen. Tevens moeten de actiemiddelen waarover de werknemers beschikken, worden vereenvoudigd.

Wat de naleving van het solidariteitsbeginsel betreft, vind ik het vreemd dat men op zoek gaat naar nieuwe financieringsvormen voor de sociale zekerheid, terwijl de normale inning van de bijdragen op de factor arbeid mank loopt. De oprichting van een institutioneel kader ter bestrijding van de sociale spitstechnologie wierp in 2003 zijn vruchten af. De inspectiediensten moeten de nodige middelen krijgen om hun opdracht naar behoren te vervullen. De regering stelde de met de inning van de bijdragen belaste instellingen twee, in onze ogen terecht, bijkomende instrumenten ter beschikking. Er komt een "derde weg", die de arbeidsgerechten moet ontlasten, en de RSZ kan voortaan gebruik maken van de rechtsmiddelen waar de belastingadministratie vandaag al over beschikt. Ook de strijd tegen de schijnzelfstandigen mag niet worden verwaarloosd. Dat er geen sprake zou zijn van fraude wanneer de werknemer niet wordt gedwongen het statuut van zelfstandige aan te nemen, klopt niet. Sociaal-economisch gezien gaat het om bedrog. Bovendien staat die zienswijze haaks op ons sociaal recht.

dans la partie Emploi et dans la partie Affaires sociales de ce budget 2005. Mon collègue Jean-Marc Delizée en a déjà parlé lors de la loi-programme, mais je voudrais encore une fois insister sur le fait qu'il est quelque peu paradoxal de vouloir développer de nouvelles formes de financement de notre sécurité sociale et, dans le même temps, de constater que les pouvoirs publics sont confrontés à des difficultés pour assurer la perception normale des cotisations dues sur le facteur travail. Le contentieux ONSS ne cesse de prendre de l'ampleur, ce qui, à mon avis, doit nous interpeller.

Une part non négligeable de l'estimation initiale du déficit de la sécurité sociale a pu être réévaluée grâce aux recettes exceptionnelles engrangées par l'inspection sociale pendant les premiers mois de l'année. Ce résultat prouve que la lutte contre l'ingénierie sociale n'est pas un slogan creux que l'on nous servirait chaque année pour remplir les notes budgétaires des différents départements ministériels, mais au contraire, que le coup d'accélérateur donné en 2003 — soit la création d'un véritable cadre institutionnel — commence à porter réellement ses fruits.

Pour optimiser la perception des cotisations, il s'impose que les services d'inspection disposent de tous les moyens techniques, juridiques et humains nécessaires à la réalisation de leur mission. La loi-programme a déjà concrétisé une partie de cette politique. Les dispositions qu'elle contient visent à résoudre des problèmes certes très importants mais spécifiques. Une efficacité accrue dans les procédures générales de recouvrement est également nécessaire.

Ainsi, le gouvernement propose d'accorder deux instruments supplémentaires aux organismes percepteurs. L'introduction de la troisième voie permettra souvent, dans l'intérêt de l'employeur lui-même, de mettre fin à l'engorgement inutile et coûteux des juridictions du travail.

Par ailleurs, l'objectif d'octroyer à l'ONSS les mêmes instruments juridiques que ceux dont dispose actuellement l'administration fiscale, la quatrième voie, nous paraît tout à fait légitime. Nous encourageons le gouvernement à poursuivre ses efforts mais nous demandons aussi de ne pas perdre de vue la nécessité d'établir un cadre légal pour lutter contre les employeurs de faux indépendants. Ce phénomène s'impose au fil du temps comme une forme de régulation naturelle du marché de l'emploi. Il comporte pour le travailleur tous les inconvénients du travail indépendant sans les avantages qui y sont attachés et pour l'employeur tous les avantages du travail indépendant sans les inconvénients du salariat.

On entend dire parfois qu'il n'y a pas de fraude dès lors qu'un travailleur opte pour le statut d'indépendant sans y être forcé. Nous ne pouvons accepter ce raisonnement qui se fonde sur une autonomie absolue des parties. Il ne s'agit que d'un leurre sur le plan socio-économique. Concrètement, une telle position est totalement incompatible avec notre droit social.

01.15 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, geachte collega's, gisteren verzamelden in Brussel 50.000 werknemers. Het was ook de dag - een blauwe dinsdag - dat de premier een opiniestuk schreef over de nood aan verzoening. Beide kernen, zowel bij de premier als bij de

01.15 Nahima Lanjri (CD&V): Tant la manifestation syndicale d'hier que les vœux de Noël du premier ministre ont pour leitmotiv 'des actes et non des paroles'. En

vakbonden, luidde het motto: “Geen woorden, maar daden”. De werknemers vragen werk en geen sociale achteruitgang, de werkgevers vragen meer flexibiliteit en matige looneisen.

De verzoening lijkt nog ver weg, hoe enthousiast collega Vandenbroucke u ook noemt, mevrouw de minister. Hoe hoog het Don Quichote-gehalte van de premier ook is, op het terrein is men veel minder overtuigd van de slagkracht van deze regering. In de kranten lezen we zowel de messiaanse boodschap van de premier als de vlijmscherpe kritiek erop. We laten het niet aan ons voorbijgaan: wat telt is wat de regering echt zal doen. Dat is wat ons in dit Parlement moet bezighouden.

Wat Werk betreft, gebeurt er in de begroting veel te weinig. De afgesproken verlagingen van de werkgeversbijdrage worden uitgevoerd, maar om ze te financieren wordt er evenveel of meer van de bedrijven afgenomen. Dat gebeurt bijvoorbeeld in de vorm van lasten op bedrijfswagens, extra administratieve kosten aan de RSZ, boetes voor laattijdige indiening van de jaarrekening, hogere vennootschapsbijdragen voor het sociaal statuut van de zelfstandigen, de Elia-heffing, hogere heffingen op voedselveiligheid, de vervroegde aansluiting van het sociaal statuut voor de meewerkende echtgenote en ik vergeet er ongetwijfeld nog een aantal.

Voor de moeilijkheden in het sociaal overleg is de regering grotendeels, zelf verantwoordelijk. Als de belastingshervorming wel was doorgerekend in de bedrijfsvoorheffing, zouden de werknemers vanaf januari 2005 netto meer overhouden en zouden er matigere looneisen op tafel liggen. Door de belastingsverlaging niet door te rekenen maakt de regering de onderhandelingen zeker niet eenvoudiger. Dit is de zogenaamde “verzoenende regering”: in plaats van iedereen uit de loopgraven te helpen heeft ze er velen ingejaagd, zowel mensen uit de eigen partij als de werkgevers en werknemers. Wie daar niet van overtuigd is moet zelf maar eens de kranten van de jongste dagen openslaan.

Uiteraard hopen wij - en we rekenen er ook op - dat de sociale partners er zullen uitraken. Dit model staat reeds decennialang overeind en het moet ook overeind blijven, daar geloven we in. We moeten dit model alle kansen op slagen geven. Als er een akkoord uit de bus komt is dat veeleer ondanks de regering dan dankzij de regering.

Anderzijds ziet de regering problemen waar er mijns inziens nauwelijks problemen zijn. In het opiniestuk van de premier lees ik: “De tegenstellingen tussen de religies in dit land zijn volgens mij minder groot dan de tegenstellingen daarover in de regering zelf”. Hoe goed en goedbedoeld sommige maatregelen ook zijn die de ministers van Werk en Sociale Economie hebben uitgewerkt in hun beleidsnota, het belangrijkste is wat ervan in de begroting terug te vinden is. We kunnen wel veel aankondigen, maar als de nodige middelen niet terug te vinden zijn in de begroting laat het effect zich wel raden.

Als er in de begroting meer lasten voor de bedrijven voorkomen maar geen extra ruimte voor werknemers, dan dreigen al die andere inspanningen ook vast te lopen.

Er zat dit jaar ook een groot verschil in de datum waarop wij de

matière de concertation sociale, la réconciliation est toutefois bien loin encore. Par ailleurs, les acteurs de terrain ne sont pas convaincus de la capacité d'action du gouvernement.

Le budget prévoit trop peu de moyens pour l'emploi. Les cotisations patronales sont majorées, alors que les entreprises sont submergées de nouvelles taxes tout genre, telles que la taxe sur les émissions de CO₂ pour les voitures de société, les amendes pour le dépôt tardif des comptes annuels ou le prélèvement Elia.

Le gouvernement est coresponsable du déroulement difficile de la concertation sociale. Si la réduction d'impôts était appliquée dès le mois prochain au précompte professionnel, les négociations se présenteraient déjà tout autrement. Les revendications salariales seraient en effet beaucoup plus modérées.

Nous espérons en tout cas que les partenaires sociaux arriveront à une solution. Notre modèle social ne doit en aucun cas disparaître! Si un accord est finalement atteint, ce sera beaucoup plus malgré le gouvernement que grâce à lui.

Je remercie la secrétaire d'Etat Mme Van Weert pour sa note de politique qui nous est parvenue à temps, contrairement aux notes des ministres de l'Emploi et des Affaires sociales. Nous n'avons plus été en mesure d'examiner ces notes en commission. Après les protestations de l'opposition et également de membres de la majorité, nous avons finalement l'opportunité d'interroger la ministre aujourd'hui. J'espère dès lors recevoir des réponses concrètes à mes questions.

Même si les mesures évoquées dans les notes de politique sont prometteuses, si le budget ne prévoit pas assez de moyens pour

beleidsnota's hebben gekregen. Mevrouw de staatssecretaris, de beleidsnota van Sociale Economie was wel op tijd. Wij hebben dit ook gezegd en ik heb u daarvoor gefeliciteerd. De beleidsnota's van Werk en Sociale Zaken waren veel te laat en sommige zijn er zelfs nog niet. Het is geen probleem als dit eens gebeurt, maar wel als het elk jaar steeds erger wordt. We stellen dit jaar zelfs vast dat wij de beleidsnota's van Werk en Sociale Zaken niet meer hebben besproken in de commissie voor de Sociale Zaken. Men heeft gewoon gezegd dat er geen bespreking zou komen van die beleidsnota's. Na veel protest vanuit zowel de oppositie als de meerderheid heeft men toegegeven en heeft men ons onze vragen laten stellen in plenaire vergadering. Dit is dan ook wat wij vandaag doen. Ik hoop dat u de democratie de moeite waard vindt en dat u ook concrete antwoorden zal geven op onze vragen. Wij hebben die kans niet gehad in de commissie.

De vaststellingen die in de beleidsnota Werk worden gedaan, zijn bijzonder ontnuchterend. Ondanks een relatief sterke economische groei stijgt het aantal werklozen ook volgend jaar. Er komen wel jobs bij, maar onvoldoende om alle nieuwkomers die op de arbeidsmarkt komen een job te geven. Het nettoresultaat is dus negatief. Wij hebben een echt structureel werkgelegenheidsprobleem waarvoor de regering geen enkele verklaring geeft, ondanks de middelen waarover zij beschikt. We hebben niet veel gemerkt van het scharnierjaar 2004 zoals het werd genoemd. Eind volgend jaar zal het leger werklozen - u schrijft dat zelf in uw beleidsnota, mevrouw de minister - met 90.000 mensen zijn toegenomen ten opzichte van 2002. Dit moet u aftekenen tegen een groeiende economie en een economische context die eigenlijk vrij positief is. Op lange termijn dreigt het probleem van de vergrijzing - het woord probleem is slecht gekozen want vergrijzing is net zo goed een uitdaging - nog complexer te worden als we te maken krijgen met een groeiende groep werklozen.

Wat het deel Werk betreft, erkennen we in de beleidsnota dezelfde prioriteiten als vorig jaar: de uitvoering van de Werkgelegenheidsconferentie, de activering van werklozen, de strijd tegen sociale fraude en het eindeloopbaandebat. Twee zaken zijn nieuw: het interprofessioneel akkoord en de verbetering van de sociale uitkeringen. In al deze materies hebben wij echter moeite om meer te ontdekken dan alleen maar een voortzetting van het bestaande beleid terwijl de genomen maatregelen nog niet zijn geëvalueerd op hun resultaten. Een aantal positieve zaken werd in de steigers gezet, zoals bijvoorbeeld de begeleiding van werklozen, de dienstencheques en de uitvoering van de besluiten van de Werkgelegenheidsconferentie. Dat is niet meer dan normaal. Het succes van sommige maatregelen wordt volgens mij dan weer bedreigd door nieuwe maatregelen zoals de verhoging van de kostprijs voor de dienstencheques. Wij vinden dat men niet veel verder komt dan een opsomming te geven van wat er reeds bestaat of van wat in de steigers staat.

Er wordt in de beleidsbrief niet concreet uitgelegd hoe men die nieuwe maatregelen zal realiseren en wat men eventueel zal bijsturen.

Het is helemaal lachwekkend te merken dat een kleine verhoging van uitkeringen in de beleidsbrief als iets groot wordt voorgesteld. Dit is op zich wel belangrijk, maar het is zo minimaal dat het belachelijk is dit als nieuwe maatregel aan te kondigen.

les exécuter, il s'agit de mesures pour rien. Les constatations faites dans la note de politique pour l'emploi ne sont guère réjouissantes. Le chômage augmente et les nouveaux emplois créés sont trop peu nombreux pour compenser cette augmentation. Aucune solution structurelle n'est apportée au problème. Fin 2005, nous dénombrerons quelque 90.000 chômeurs de plus qu'en 2002, malgré la reprise économique.

L'augmentation du chômage rend la thématique du vieillissement plus complexe encore.

Dans la note de politique générale, il est principalement question de la poursuite de mesures existantes, les seuls éléments nouveaux étant l'accord interprofessionnel et l'amélioration des prestations sociales. Des mesures sont certes échafaudées, mais le succès de certaines mesures existantes est menacé par l'introduction de nouvelles mesures, telles que l'augmentation du prix de revient des titres-services. Il n'y est pas davantage précisé de quelle manière ces mesures peuvent être réalisées et l'importance de certaines mesures est exagérée.

La concertation interprofessionnelle est encore en cours. Par ailleurs, cette matière ne ressortit pas à la compétence du gouvernement. La mise en œuvre des décisions de la conférence sur l'emploi répond à la logique la plus élémentaire. Nous aurions préféré une évaluation des mesures, mais cet élément ne figure pas dans la note politique.

Concernant la fraude sociale, la note de politique générale comporte une copie de la note de Frank Vandenbroucke, rédigée à Gembloux, mais entre-temps, nous n'observons encore aucun effet sur le terrain. Concernant la fin de carrière, un financement

De enige andere nieuwigheid in de beleidsnota is het interprofessioneel akkoord dat echter nog aan de gang is en dat ook niet behoort tot de bevoegdheid van de regering. Zoals ik reeds zei, zijn wij ervan overtuigd dat de sociale partners eruit zullen geraken.

Inhoudelijk dan. De uitvoering van de werkgelegenheidsconferentie is niet meer dan logisch en was al beslist. Wij hadden graag een wetenschappelijke evaluatie gezien van de weerslag van de verschillende maatregelen die sinds vorig jaar werden opgestart zodat men kon zien welke maatregelen men zal voortzetten, welke moeten worden geëvalueerd en welke eventueel zullen worden stopgezet. Die essentiële evaluatie wordt in de beleidsnota niet gemaakt.

Wat de sociale fraude betreft, daarover had de vorige minister van Werk, de heer Vandenbroucke, een nota opgesteld op de Ministerraad van Gembloux. Spijtig genoeg merken we op het terrein nog weinig of geen verandering. Wij pleiten hier dus vooral voor een snelle uitvoering van alle maatregelen die werden aangekondigd om de sociale fraude aan te pakken.

Wat de eindeloopbaan betreft, omhelst onze globale visie, zoals mevrouw D'hondt reeds heeft gezegd, twee grote principes. Het eerste principe is een alternatieve financiering van de sociale zekerheid. U moet de lasten op arbeid verlichten door de kinderbijslag en de kosten voor gezondheidszorgen daar uit te lichten en daarvoor te zoeken naar een alternatieve financiering. Dit zou een goede ingreep zijn die op korte termijn de economie en de werkgelegenheid zou kunnen aanzwengelen. De tweede piste is dat er een visie moet worden ontwikkeld over de toekomstige loopbaan. Hoe ziet een toekomstige loopbaan er met andere woorden uit? Wij zijn er volgens mij allemaal van overtuigd dat loopbanen zoals we die nu kennen, met een gemiddelde uitstapleeftijd van 58, jaar niet kunnen. Men moet de loopbaan anders definiëren, bijvoorbeeld door het aantal gepresteerde jaren en door te overwegen welke vormen van tijdscrediet al dan niet worden in aanmerking genomen, en dergelijke. Dat is volgens ons essentieel. Alle maatregelen moeten voortvloeien uit die globale visie. Hierover ontbreekt een en ander in de beleidsnota.

Dit zijn onze positieve bijdragen. Ik herhaal dat wij constructief willen meewerken. Deze bijdragen zullen meer helpen dan een oproep van de eerste minister op een blauwe dinsdag om te zeggen dat er minder confrontaties moeten zijn. Volgens mij moeten er veel meer concrete maatregelen op tafel worden gelegd.

Ik vind ook dat deze regering geen keuzes maakt. Ze wil dat wij langer blijven werken, dat wie het nog wel kan vervroegd uittreedt, dat wij gezin en arbeid beter kunnen combineren en dat er sociale verbeteringen komen, maar ze verwacht wel dat dit kan worden waargemaakt zonder ingrijpende beleidskeuzes, zonder het roer om te gooien op sommige vlakken, zoals bijvoorbeeld de financiering van de sociale zekerheid, en zonder te zeggen wat dit concreet betekent voor de mensen, om in de taal van Steve Stevaert te spreken. Men zal duidelijk moeten maken wat men van de mensen verwacht, anders zullen zij hun houding natuurlijk niet kunnen aanpassen. Zullen zij langer moeten werken? Hoe ziet u dat? Dat is helemaal niet duidelijk. Hoe kunt u van de mensen verwachten dat zij hun gedrag

alternatif de la sécurité sociale s'impose et il convient de développer une vision relative à la carrière future.

Nous souhaitons apporter une contribution constructive. À notre estime, les observations que nous formulons sont plus constructives qu'un appel visant à éviter les confrontations. Aucun choix n'est opéré. Il convient de faire savoir clairement aux citoyens ce que l'on attend d'eux.

Nous estimons que l'attention qui est accordée aux accidents du travail et à la réintégration des victimes d'accidents du travail est une très bonne chose. Les mesures doivent toutefois encore être mises en oeuvre. Il est fait référence aux pièges à l'inactivité pour les personnes en incapacité de travail. Le gouvernement flamand a annoncé qu'il s'y attellerait, mais le gouvernement fédéral ne s'est pas encore prononcé à ce sujet. Une concertation est nécessaire.

La partie relative à la transposition de directives européennes est une copie de la note politique de l'année dernière, mais nous sommes toujours dans le peloton de queue.

Je voudrais encore poser au ministre une série de questions portant sur des points précis.

Où en est le contrôle des chômeurs? Les services de placement sont-ils toujours disposés à accompagner les chômeurs à la recherche d'un emploi? Pour ce qui est de la solidarité sociale, on annonce la réforme du droit pénal social depuis des années. Quand cette réforme sera-t-elle bouclée?

Où est la solution promise pour résoudre le problème des faux indépendants? Si l'on veut que les gens restent actifs plus longtemps, il importe de veiller à ce que nos

aanpassen, als de visie van de regering niet duidelijk is?

Over de aandacht voor arbeidsongevallen en de reïntegratie van slachtoffers zijn wij wel enthousiast. Positieve zaken moeten ook gezegd kunnen worden. Dit moet echter wel worden uitgevoerd en daar wringt misschien het schoentje, want ook daar zijn er problemen die reeds langer bekend zijn, bijvoorbeeld de moeilijkheden om te reïntegreren zonder dat dit een effect heeft op de uiteindelijke beoordeling. Ik verwijs ook naar de "inactiviteitsvallen" – mevrouw van Gool heeft ook even erover gesproken – voor alle arbeidsongeschikten. De problemen zijn reeds bekend. De Vlaamse regering heeft in haar regeerakkoord aangekondigd dat zij hiervan werk zal maken. Terwijl de Gewesten, bijvoorbeeld de Vlaamse regering, dit willen aanpakken, ontbreekt het federale gedeelte. Er is ook een federaal gedeelte nodig en het gaat over twee ministers van dezelfde partij. Ik meen dus dat die twee ministers eens de koppen bij elkaar moeten steken om de "inactiviteitsvallen" aan te pakken en, elk op zijn terrein, te doen wat nodig is.

concitoyens puissent mieux combiner vie familiale et vie professionnelle. Nous avons déposé une proposition de loi ambitieuse en matière de congé de paternité et d'interruption de carrière. Le gouvernement l'a reprise partiellement à son compte sur les points suivants : la prolongation de cette mesure dans le temps, l'augmentation de la prime et le relèvement de l'âge. Cependant, la note de politique revient sur ces accords et nous place devant un dilemme : soit nous optons pour la prolongation dans le temps, soit nous augmentons la prime.

Wat de omzetting van de Europese richtlijnen betreft, het is ontnuchterend om vast te stellen dat er een pure kopie gemaakt werd van wat vorig jaar in de beleidsbrief van minister Vandenbroucke stond. Ik stel dus vast dat wij onderaan het Europese lijstje bengelen en te kampen zullen hebben met een negatief imago in Europa. Wij hebben de Europese richtlijnen immers nog steeds niet omgezet in Belgisch recht. Het is hoog tijd dat dit gebeurt.

Ik heb nog een reeks punctuele vragen voor de minister van Werk. Ten eerste, toen de werklozencontrole van start ging – ik heb u die vraag trouwens gesteld – kregen wij wel wat informatie, maar nu niet meer. Het is windstil. Ik heb dus opnieuw een vraag voor de minister, maar ik weet niet of zij wel luistert, mijnheer de voorzitter, want zij is aan het telefoneren.

(...): (...)

01.16 Nahima Lanjri (CD&V): Mevrouw de minister, ik stel u zeer concrete vragen waarop ik straks een antwoord wens.

01.17 Minister Freya Van den Bossche: Ik zal antwoorden op uw vragen.

01.18 Nahima Lanjri (CD&V): Moeten wij even schorsen?

01.19 Minister Freya Van den Bossche: Nee, helemaal niet. Mijn medewerker is ook aanwezig.

01.20 Nahima Lanjri (CD&V): Mevrouw de minister, ik richtte mij wel tot u.

Ik zal mij richten tot de medewerker van de minister. Wie is de medewerker? Ik dacht dat de minister een medewerker had.

De **voorzitter:** Mevrouw Lanjri, mag ik u verzoeken uw betoog voort te zetten.

01.21 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de minister zegt dat ik mij niet tot haar moet richten, maar tot een medewerker. Ik heb heel veel respect voor medewerkers. Ik ben zelf ook nog

medewerker geweest, maar ik wil toch vragen dat de minister luistert of tenminste doet alsof.

De **voorzitter**: De regering luistert.

01.22 Nahima Lanjri (CD&V): De regering luistert. Goed.

Wat is de laatste stand van zaken in de werklozencontrole? Ik heb daarop in de eerste weken van de controle wel enkele antwoorden gekregen, maar nu niet meer. Hebt u een zicht op de stand van zaken? Hoe schat u de bereidheid in van de arbeidsbemiddelingsdiensten – VDAB, FOREM en BGDA – om echt de nodige inspanningen te doen om de mensen te begeleiden bij hun zoektocht naar werk?

Zo kom ik tot de sociale solidariteit. Er wordt al jaren gezegd dat er hervormingen komen in het sociaal strafrecht. Dat wordt al enkele jaren aangekondigd, maar wanneer gaat de regering dat ook afronden?

Wat gebeurt er met de schijnzelfstandigheid? Minister Onkelinx heeft destijds als minister van Werk gezegd dat er snel een oplossing zou komen. Hoe ver staat u met dat dossier? Dat is toch ook belangrijk voor u, mevrouw de minister? Wat gaat u doen aan die schijnzelfstandigheid?

Ik heb al enkele keren geïntervenieerd over de combinatie van gezin en arbeid. Ik vind dat een heel belangrijk thema. Als we mensen langer aan de slag willen houden, moeten we ook zorgen voor de nodige adempauzes, zodat ze niet op vijftig zijn uitgeblust en dan al uitkijken naar hun pensioen.

Wij hadden een wetsvoorstel ingediend dat misschien heel ver ging. Het hield bijvoorbeeld een verdubbeling in van het ouderschapsverlof en het trok ook de leeftijd op. De regering heeft dat voor een deel overgenomen en heeft vorig jaar, bij monde van minister Van Brempt, een verlenging in de tijd met een maand, een verlenging van de premie en een akkoord over de verhoging van de leeftijd aangekondigd. Nu lees ik in uw beleidsbrief dat het of/of zal worden. Als de regering moet kiezen tussen de verlening in tijd of de verhoging van de premie, zal zij volgens u voor de verhoging van de premie kiezen. Daarmee komt u terug op een gemaakte afspraak. U hebt een engagement genomen ten aanzien van de bevolking, maar u gaat die blijkbaar niet nakomen. Of vergis ik mij? Ik hoop dat ik mij vergis en dat u nog altijd van plan bent om de gemaakte afspraken te respecteren en zowel de verlening in tijd als de verhoging van de premie toe te kennen voor mensen die met ouderschapsverlof gaan. Dat is belangrijk.

01.23 Roel Deseyn (CD&V): Mijnheer de voorzitter, als het over een dergelijke problematiek gaat – de afstemming van arbeid en gezin – vind ik het nogal vreemd dat de staatssecretaris voor het Gezin hier niet aanwezig is tijdens de bespreking van de beleidsnota. Hoe kunt u dat als voorzitter verantwoorden?

01.23 Roel Deseyn (CD&V): Le président pourrait-il nous expliquer pourquoi la secrétaire d'Etat à la famille n'est pas présente?

Le **président**: Le gouvernement est représenté. Nous pouvons continuer notre discussion, les ministres présents peuvent répondre aux différents intervenants.

De **voorzitter**: De regering is vertegenwoordigd en de aanwezige ministers kunnen op de

gestelde vragen antwoorden.

01.24 Hendrik Bogaert (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik denk wel dat ten minste de vakminister bij dergelijke thematische besprekingen in het Parlement aanwezig moet zijn. Er was een overzicht gemaakt. Ik zou het maar normaal vinden als de bevoegde staatssecretaris de beroepsernst aan de dag legde om voor een dergelijk debat aanwezig te zijn.

01.25 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het zou goed zijn om seffens, wanneer de staatssecretaris van het Gezin hier is – ik ga ervan uit dat zij nog komt – mijn opmerkingen in verband met de bevoegdheid inzake het gezin te herhalen.

Ik ga voort en ik richt mij tot de minister van Werk. De nota vermeldt dat de lastenverlaging bij herstructurerings geen succesverhaal blijkt te zijn. Hoe komt dat? Is die maatregel dan te weinig bekend? Hoeveel geld werd er tot nu toe uitgegeven voor die maatregel? Over hoeveel werknemers gaat het concreet?

Twee voorstellen uit de werkgelegenheidsconferentie worden niet in de beleidsnota geëvalueerd en ik denk dat het toch belangrijk is om dat wel te doen. Het gaat onder andere om de maatregel voor de vereenvoudiging van de uitbreiding van de startbanen. De vraag is – en ik heb u daar ook in de commissie reeds over aangesproken – of dat al extra jobs heeft opgeleverd. Allochtonen en andere doelgroepen zouden in de berekeningswijze dubbel tellen. Wat heeft dat nu opgeleverd voor de werkgelegenheid van allochtonen en gehandicapten? Zijn die nu beter vertegenwoordigd? Maken we werk van werk voor allochtonen? We kunnen blijven discussiëren en zeveren over een harmonieuze samenleving. We kunnen nog veel theorieën opzetten en opiniestukken in de kranten publiceren, maar wanneer we van werk voor iedereen, ook voor allochtonen, wat de basis is van alles, geen werk maken, dan zetten we geen stap vooruit.

Het tweede voorstel dat niet geëvalueerd wordt, is dat betreffende de inloopbanen en het altemnerend leren en werken. Op de werkgelegenheidsconferentie werd nochtans afgesproken dat er tegen eind 2004 een voorstel klaar zou zijn. Hoeveer staat de minister daarmee?

Dat brengt mij bij de eindeloopbaanthematik. Er werd in de beleidsnota gesteld dat wie in de toekomst – en dat is ook heel actueel, want de staking gisteren ging ook over de brugpensioenen – een beroep zal willen doen op een brugpensioen, eerst zal moeten aantonen dat hij voldoende heeft geïnvesteerd in opleiding. Ik stel vast, mevrouw de minister, dat dat blijkbaar een nieuwe maatregel is, want u hebt die niet opgenomen in de dertig maatregelen die de regering heeft aangekondigd in de regeringsverklaring van eind september. Waarom is die daarin niet opgenomen? Is hierover overleg met de sociale partners geweest?

Uiteraard pleit ik, samen met u, voor meer opleiding voor werknemers. Ik vind dat een goede zaak, maar ik vraag mij af of men hier niet moet kiezen tussen de pest en de cholera. Is het niet erger dat iemand aan de deur gezet wordt, ontslagen wordt en dat blijkt dat hij niet opgeleid werd, dan dat men hem met brugpensioen stuurt? Wat is het ergste? Ik denk dat men dat ook moet durven te evalueren,

01.25 Nahima Lanjri (CD&V): Je répéterai mes questions relatives à la famille lorsque la secrétaire d'Etat nous aura rejoints.

Les réductions des charges octroyées lors des restructurations ne sont pas couronnées de succès. Les mesures sont-elles trop méconnues? Quel est le montant exact des dépenses consenties en la matière? Combien de travailleurs salariés sont-ils concernés?

Combien d'emplois la mesure relative aux premiers emplois a-t-elle permis de créer? Combien d'emplois ont-ils été créés pour les allochtones et les personnes handicapées? Qu'en est-il de la proposition relative à la formation en alternance qui devait être prête fin 2004?

La note politique précise que les personnes souhaitant bénéficier encore de la prépension à l'avenir doivent prouver qu'elles ont suffisamment investi dans la formation. Ce point ne figurait pas parmi les trente mesures de la déclaration gouvernementale de septembre. Pourquoi? Une concertation a-t-elle été organisée avec les partenaires sociaux? N'est-il pas plus grave qu'une personne soit licenciée plutôt que d'être mise en prépension?

Jusqu'au mois de juin, le gouvernement comptait une secrétaire d'Etat au Bien-Être au travail. La note politique de cette dernière comportait une série d'initiatives, dont je ne retrouve pas trace dans la note politique de la ministre de l'Emploi. Les fonctions sont-elles plus

samen met de sociale partners.

Tot in juni was er een staatssecretaris voor Welzijn op het Werk. Dat was ook belangrijk. In de beleidsnota van toenmalig staatssecretaris Van Brempt was er sprake van concrete initiatieven, bijvoorbeeld rond stress. Rond al die initiatieven van welzijn op het werk – ik zal ze niet allemaal herhalen – is echter niets meer terug te vinden in uw beleidsnota. Is dat, met het verdwijnen van die staatssecretaris, plots geen belangrijk item meer? Blijkbaar tellen niet de thema's, maar de functies. Als er een staatssecretaris nodig is, dan zal hem wel een postje met wat inhoud worden gegeven. Ik dacht nochtans dat wij eerder omgekeerd moesten tewerk gaan. Ik dacht dat wij ons eerst moesten afvragen waar het in deze samenleving om draait en dat wij in functie daarvan ministers moesten aanduiden.

Ik kom tot onze nieuwe staatssecretaris, mevrouw Van Weert, staatssecretaris voor Sociale Economie. CD&V blijft ervan overtuigd dat de sociale economie volwaardig deel uitmaakt van onze economie, dat zij er niet boven staat, maar ook niet eronder. Ik denk dat we ze ook niet tegenover mekaar moeten plaatsen. Het doel moet zijn om mensen aan te werven rechtstreeks in de bedrijven uit de reguliere economie, eventueel ondersteund vanuit de overheid, of via tewerkstelling – via invoegbedrijven en afdelingen –, of via bijvoorbeeld de initiatieven op vlak van sociale economie. Binnen die laatste moet er uiteraard aandacht gaan naar doorstroming naar het reguliere circuit, hoewel wij weten en beseffen dat dat niet voor iedereen kan. Dat is ook geen schande. Het is goed dat mensen een job hebben. Voor sommigen zal dat altijd in de sociale economie zijn. Het moet echter wel een doelstelling blijven dat men zich ervoor blijft inzetten.

Wat betreft de subsidiëring zijn er drie aandachtspunten die wij niet voldoende terugvinden in de beleidsnota.

Ten eerste, er moet eens worden nagedacht over de complexiteit van de bestaande subsidiëring. Er zijn zo veel kanalen, zo veel types subsidies die men kan verkrijgen, dat men vaak door de bomen het bos niet meer ziet. Dat gaat hand in hand met een overdreven bureaucratisering waarmee de inlevering van allerlei gegevens gepaard gaat – ook gegevens die al voor andere projecten werden ingediend – evenals het opnieuw opstellen van nota's en rapporten. Dat zorgt ervoor dat die maatregelen die goed bedoeld zijn, te weinig bekendheid krijgen. Soms ziet men ook op tegen die hoeveelheid werk en doet men geen moeite om een aanvraag in te dienen, omdat men haast een subsidioloog in dienst moet nemen om die subsidies te kunnen verkrijgen. Een vereenvoudiging dringt zich dus echt op, waarbij er aandacht moet blijven uitgaan naar de diversiteit van initiatieven en de diversiteit van het doelpubliek.

Minister Van den Bossche, in dat verband stellen wij trouwens vast dat de lang aangekondigde lastenverlaging in de reguliere economie al een jaar bestaat, maar niet ver genoeg strekt. Er zijn inmiddels zelfs types lastenverlagingen bijgekomen, en het laat zich raden dat het aantal maatregelen nog verder zal groeien in de toekomst. Ook de reguliere economie heeft, denk ik, nood aan wat meer vereenvoudiging.

Ik kom nu terug op de subsidiëring van de sociale economie. Wij

importantes que les thèmes et n'avait-on désigné une secrétaire d'Etat au Bien-Être au travail que dans le seul but de créer un nouveau poste?

Pour le CD&V, l'économie sociale fait partie intégrante de notre économie mais ne se situe ni au-dessus ni en dessous de celle-ci. Le passage vers le circuit régulier requiert une attention accrue, bien que nous soyons conscients qu'une telle évolution n'est pas réservée à tous.

Il nous faut réfléchir à la complexité du système actuel de subventions. La complexité des mesures existantes mène à la bureaucratisation et, de plus, de nombreuses mesures ne sont dès lors pas assez connues. Une simplification administrative s'impose. Cela vaut d'ailleurs également pour les dispositions axées sur l'économie régulière. Ne serait-il pas préférable de munir les demandeurs d'emploi d'une 'mallette' comportant toutes les primes ? Cela simplifierait la tâche de l'employeur, puisqu'il verrait directement de quels montants il peut disposer. La possibilité de combiner plusieurs mesures pose également des problèmes.

Les subventions sont souvent accordées sur la base de projets, soit pour une courte durée. Il faut plus de continuité, de manière à lever les incertitudes pour ceux qui veulent mettre sur pied des initiatives.

Le gouvernement doit s'atteler à améliorer le passage vers le marché régulier de l'emploi. Il faut également s'attaquer à l'utilisation abusive de certaines mesures. Dans certaines entreprises, les travailleurs passent d'un statut à l'autre. Dans d'autres cas, des travailleurs à chaque fois différents se succèdent à un poste subventionné. Tel n'a jamais été l'objectif!

vragen ons af of wij er hier niet beter voor kunnen opteren – dat zou veel eenvoudiger zijn – om de werkloze een rugzakje te geven waarin alle premies zitten, ongeacht of ze nu van de federale sociale economie of van de sociale economie op het niveau van de Gewesten komen en ongeacht of het om SINE-maatregelen of activa gaat. In het rugzakje komt dan een bepaalde lastenverlaging, afhankelijk van het type werkzoekende. Voor de ene werkzoekende moet het rugzakje immers wat beter gevuld zijn dan voor de andere. Op die manier is het voor de werkgever veel eenvoudiger. Hij ziet onmiddellijk dat het om een werkloze gaat die bepaalde lastenverlagingen in zijn rugzakje heeft. Hij ziet dan onmiddellijk welk bedrag hij kan aftrekken, welke vorm van begeleiding er is en voor welke begeleiding hij extra geld krijgt. Hij ziet ook onmiddellijk welk bedrag hij krijgt om het productiviteitsverlies dat hij lijdt, te compenseren. Dat is veel eenvoudiger dan allerlei subsidiemaatregelen te moeten combineren. Dat combineren komt immers alleen maar ten goede van iemand die al die maatregelen weet uit te pluizen. De grote meerderheid van de bedrijven vindt er echter zijn weg niet meer in terug.

Een ander probleem is, zoals ik heb gezegd, de combineerbaarheid van de subsidiemaatregelen. Het maakt de zaak complex, zeker de combineerbaarheid van federale maatregelen met maatregelen van de Gewesten. Op zich moet dat kunnen. Ik heb daar geen probleem mee. Er moet afstemming met de Gewesten zijn. In het ene Gewest wordt echter een bepaalde subsidie toegekend en in een ander Gewest een andere subsidie. Dat is natuurlijk de autonomie van de Gewesten. Dat klopt. Het maakt echter dat het voor sommige werkgevers gewoon een rekensommetje wordt: zoveel krijgt de werkgever voor een bepaalde werkzoekende en dus werft hij die persoon aan. Het komt bovendien soms tot een subsidiëring die hoger ligt dan de kosten voor de tewerkstelling van de betrokken werkzoekende. Ik heb het niet over het feit dat er extra subsidies zijn voor bijvoorbeeld begeleiding of opleiding. Het is niet meer dan normaal dat daarvoor extra middelen worden toegekend. Soms echter – de suggestie komt van de sector zelf – is de vraag of de overheid zo niet de verkeerde richting uitgaat en voor bepaalde, andere groepen niet te weinig doet.

Bijvoorbeeld, we stellen vast dat bij mensen die werken in het kader van de dienstencheques en een verplaatsing van een uur moeten maken, hun werkgever voor dat uur niet wordt vergoed. Dat is een probleem. Er is ook een probleem wanneer iemand die werkt in het kader van de dienstencheques zich aanbiedt bij de werkgever en deze niet thuis is, die week met vakantie is, ziek is of wat dan ook. De betrokkene moet dan wel worden uitbetaald, maar daarvoor is er in geen subsidies voorzien. De tijd komt immers niet overeen met de gepresteerde uren.

Misschien is het nodig om ook op dat vlak correcties aan te brengen.

Ten slotte stellen we in de beleidsnota opnieuw vast dat heel wat subsidies – mevrouw de staatssecretaris, ik heb dat ook in de commissie gezegd – op een projectmatige basis worden toegekend en dus van korte duur zijn. Dat heeft als nadeel dat de overheid niet weet wat ze op lange termijn kan verwachten. Continuïteit, zowel in de regelgeving als in de financiering, is nodig, opdat de overheid zich kan focussen op de taak die de sociale economie heeft, namelijk het tewerkstellen van de zogenaamde kansengroep of de risicogroepen.

Où en est le dossier sur les services de voisinage et de proximité? Tous ces services entrent-ils en ligne de compte pour bénéficier de la mesure SINE ou s'agit-il seulement de ceux qui sont soutenus par la fondation Roi Baudouin?

J'espère que le gouvernement répondra concrètement à mes questions. J'espère aussi que les notes de politique nous parviendront à temps l'an prochain mais qu'elles comprendront également des mesures concrètes visant à créer davantage d'emplois. Malgré toutes les déclarations, l'année 2004 n'aura pas été l'année charnière en termes d'emploi. L'année 2005 le sera peut-être. En tout état de cause, il sera difficile de faire moins bien qu'en 2004.

Zo moet de overheid niet de hele tijd, vanaf dag 1 na de opstart van een project, op zoek gaan naar financiering van het project voor het volgende jaar, omdat daarvoor geen geld is voorzien. Ook moet de werkgever dan niet in de onzekerheid verkeren of de reglementering niet strenger zal worden gemaakt of afgeschaft. Hij moet zich dan niet afvragen of de mogelijkheid er nog wel zal zijn.

In de commissie heb ik verschillende voorbeelden gegeven. Ik verwijs opnieuw naar de activiteitencoöperatieve. Dit initiatief geeft werklozen de kans als zelfstandige op te starten. Op federaal niveau wordt dit opgericht. Men stelt nu reeds duidelijk dat deze initiatieven slechts voor 1 jaar gesubsidieerd worden. Nadien moeten de Gewesten de subsidiëring overnemen. Dit is zoveel als zeggen dat er geen continuïteit zal zijn. Dit is slechts één voorbeeld.

De doorstroming naar regulier werk is vaak heel moeilijk. Op zich is het niet erg dat niet iedereen doorstroomt naar regulier werk. Er bestaat nog een veel ergere en perversere vorm van doorstroming. Een werknemer binnen hetzelfde bedrijf valt soms van het ene statuut in het andere, nu eens vanuit de sociale economie, dan weer als SINE, dan als werkplusser. Het is een aaneenschakeling van een soort nepstatuten. Dat is niet de bedoeling van de regering geweest. De regering wilde via subsidiëring mensen een aanmoediging geven. Nog andere vormen van negatieve en niet-bedoelde effecten is het steeds wisselend aanwerven voor een voltijds equivalent dat gefinancierd wordt uit de sociale economie. De plaatsen zijn bezet, maar altijd met andere mensen. Gevolg is dat men maar even in dienst wordt genomen om daarna opnieuw naar de werkloosheid of het OCMW te verhuizen.

Mevrouw de staatssecretaris, in de commissie hebt u me beloofd te laten onderzoeken of het correct is dat een aantal buurt- en nabijheidendiensten SINE-steun krijgen. Op het terrein is het niet duidelijk of deze SINE-steun verzekerd is voor alle buurt- en nabijheidendiensten, ook die die gefinancierd worden door de lokale overheden, of alleen geldt voor buurt- en nabijheidendiensten die gefinancierd zijn met middelen van de Koning Boudewijnstichting. Er moest een tijdelijke maatregel worden genomen bij gebrek aan een erkenningkader dat uitgewerkt wordt door de Gewesten. Kunt u nu een concreet antwoord geven?

Mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, ik hoop concrete antwoorden op mijn vragen te krijgen. In mijn betoog heb ik heel duidelijk de positieve elementen beklemtoond. U kunt het me niet kwalijk nemen dat ik zelf suggesties heb gedaan om de negatieve punten te remediëren of hierover vragen heb gesteld.

Ik hoop dat de beleidsnota's volgend jaar niet alleen tijdig zullen worden ingediend, maar ook maatregelen zullen bevatten die de werkgelegenheid echt ten goede komen en die, in plaats van 90.000 bijkomende werklozen te creëren, meer werkgelegenheid zullen teweegbrengen.

Ik wil ook nog zeggen dat – het is reeds gezegd – iets beloven één ding is, maar het doen, is natuurlijk iets totaal anders. Dat ervaart u nu, nu u het moet doen. Ik hoop, samen met de eerste minister – want die hoopt dat blijkbaar – dat 2005 beter wordt. Blijkbaar was 2004 dan toch niet het scharnierjaar maar waarschijnlijk moet 2005

dat worden. Wij willen dus nog wel even geduld oefenen want natuurlijk: slechter dan 2004 kan heel moeilijk. Dank u.

01.26 Benoît Drèze (cdH): Monsieur le président, mesdames les ministres, chers collègues, mon intervention se divise en deux parties, l'une adressée à Mme Van den Bossche et l'autre à Mme Van Weert. Avant cela, j'ai une question à poser à M. le président.

En tant que jeune parlementaire, je dois avouer que je ne comprends rien à la procédure d'examen des notes de politique générale. J'ai déjà exprimé un point de vue à ce sujet la semaine dernière. Aujourd'hui, nous découvrons deux avis – l'un en matière d'Economie, l'autre en matière d'Affaires étrangères – rendus par deux commissions. Un de ces avis reprend une discussion assez longue avec Mme Van den Bossche. Apparemment, les travaux ont eu lieu le 14 décembre, soit une semaine après que la commission des Affaires sociales, sur la proposition ferme de son président je crois, ait décidé de ne pas examiner les notes de politique générale en commission et d'en débattre aujourd'hui en séance plénière. Je ne comprends pas pourquoi, avec la même ministre, le président d'une commission décide de ne pas discuter de la note de politique générale et le président d'une autre commission décide d'en discuter.

Monsieur le président, j'aimerais que vous éclairiez ma lanterne de jeune parlementaire. S'agit-il d'une procédure habituelle dans cette assemblée? Si c'est inhabituel, quelles sont les raisons exceptionnelles justifiant que l'on procède ainsi cette année? Enfin, pouvez-vous confirmer que l'on pourra avoir un échange de vues aujourd'hui? Pourra-t-on, après l'intervention des ministres et secrétaires d'Etat, donner une réplique pour obtenir des éclaircissements?

Le **président**: Je vous le confirme, monsieur Drèze.

01.27 Benoît Drèze (cdH): Sur le troisième point?

Le **président**: Sur les matières relevant des compétences des ministres ici présents, à savoir les ministres de l'Emploi et de l'Economie sociale. C'était prévu à l'ordre du jour.

01.28 Benoît Drèze (cdH): Il faudrait que nous puissions aussi aborder la politique de Mme Mandaila.

Le **président**: Mme Mandaila vient cet après-midi.

01.29 Benoît Drèze (cdH): Monsieur le président, pouvez-vous nous donner plus de détails sur la raison de la procédure appliquée cette année?

Le **président**: Monsieur Drèze, si vous voulez continuer votre intervention; je vous répondrai par la suite.

01.26 Benoît Drèze (cdH): Ik zou de voorzitter eerst een vraag willen stellen omdat ik de procedure voor de bespreking van de algemene beleidsnota's niet goed begrijp. Vandaag stellen wij vast dat er twee adviezen door twee commissies werden uitgebracht. De voorzitter van de ene commissie beslist de algemene beleidsnota niet te bespreken terwijl de voorzitter van de andere commissie daar wel toe beslist. Is dit een gebruikelijke procedure in deze assemblee? Zo niet, waarom werd die procedure dan toegepast? Kunt u bevestigen of er vandaag nog een gedachtewisseling volgt? Krijgen wij na het betoog van de ministers en de staatssecretarissen nog de gelegenheid te vragen om verduidelijking?

De **voorzitter**: Inderdaad, mijnheer Drèze.

01.27 Benoît Drèze (cdH): Over het derde punt?

De **voorzitter**: Over de aangelegenheden waarvoor de aanwezige ministers, namelijk de ministers van Werk en Sociale Economie, bevoegd zijn. Zo staat het ook op de agenda. Mevrouw Mandaila komt deze namiddag.

01.29 Benoît Drèze (cdH): Kunt u ons verduidelijken waarom die procedure dit jaar werd toegepast?

De **voorzitter**: Ik zal daar na uw betoog op antwoorden.

01.30 Benoît Drèze (cdH): Monsieur le président, je vous remercie.

En matière d'Economie sociale, je vous remercie, madame Van Weert, d'avoir remis votre note de politique à temps – je l'ai déjà dit la semaine dernière mais vous étiez absente à ce moment –, ce qui nous a permis d'avoir avec vous une discussion fructueuse en commission. Vous avez répondu à la plupart des interrogations des parlementaires. Par conséquent, je me limiterai à deux réflexions.

Premièrement, vous savez mieux que moi que la Conférence nationale pour l'emploi d'octobre 2003 a annoncé 12.000 emplois supplémentaires dans le volet Economie sociale. J'imagine que ces 12.000 emplois s'ajoutent à la décision du gouvernement précédent, sous l'égide de M. Vande Lanotte, de doubler l'emploi dans l'économie sociale d'insertion.

Vous avez précisé en commission que le fédéral et les entités fédérées s'étaient engagés à fournir chacun une moitié de l'effort sur la base des accords de coopération. Je voulais répéter qu'on attendait avec impatience l'évaluation des objectifs annoncés. En effet, le nombre d'emplois ressortissant au champ de l'économie sociale est substantiel. Par exemple, les 12.000 emplois de la Conférence nationale pour l'emploi représentent 20% de l'objectif des 60.000 emplois dégagés au total. C'est donc une responsabilité très importante. Je l'ai dit la semaine dernière en matière de titres-services: 25.000 emplois représentent 42% de l'objectif et cela mérite vraiment que l'évaluation ait lieu dans les délais convenus et que le temps nécessaire y soit consacré pour y voir le plus clair possible.

Cela étant dit, je voulais intervenir sur l'un des points que j'avais abordés en commission et sur lequel il y aurait du nouveau, à savoir le statut fiscal des sociétés à finalité sociale et plus particulièrement des sociétés à finalité sociale qui sont des entreprises d'insertion reconnues par les Régions. J'ai reçu un mail ce matin par l'intermédiaire des fédérations FEBECOOP et VOSEC, ce qui tombe bien; c'est mieux que le recevoir demain! J'en reprends quelques extraits. Il s'agit de l'article 67 de la loi du 26 mars 1999 relative au Plan d'action belge pour l'emploi 1998, en particulier la section 10 "Economie sociale" et la sous-section 4 "Mesures fiscales". L'article 67 indique: " dans le chef des entreprises d'insertion reconnues, sont exclus des bénéfices imposables à l'impôt des sociétés les bénéfices maintenus dans le patrimoine de la société".

Cet article a posé de nombreux problèmes pratiques, notamment parce qu'il est parfois contesté par l'administration fiscale, ce qui aboutit à l'imposition des bénéfices ainsi maintenus dans le capital de la société, dans certains cas particuliers. Or, il apparaît que cet article 67 n'est plus applicable depuis peu. En effet, le ministre a répondu à une question parlementaire du député Bart Tommelein, qui lui demandait des éclaircissements, que la suppression du régime des entreprises d'insertion reconnues par le gouvernement fédéral empêche, à partir du 1er janvier 2004, l'application de l'article 67. Dès lors, il n'y aurait plus à l'heure actuelle d'avantage fiscal pour les entreprises d'insertion et tous les bénéfices réalisés seraient soumis à l'impôt des sociétés.

Cependant, des informations en provenance de votre cabinet indiqueraient qu'une mesure devrait permettre l'application légale de

01.30 Benoît Drèze (cdH): Ik zal me tot twee bedenkingen beperken. Tijdens de nationale werkgelegenheidsconferentie in oktober 2003 werden in het hoofdstuk Sociale economie 12.000 bijkomende jobs aangekondigd.

Aangezien de sociale economie 20 procent van de doelstelling van de Nationale Werkgelegenheidsconferentie uitmaakt, wacht ik met ongeduld op de evaluatie van die maatregelen.

Wat betreft het fiscaal statuut van de vennootschappen met een sociaal oogmerk die door het Gewest als inschakelingsbedrijven worden beschouwd, sluit artikel 67 van de wet van 26 maart 1999 de winst die in het vermogen van de vennootschap wordt gehouden uit van de in de vennootschapsbelasting belastbare winst. Vanaf januari 2004 is dat artikel niet langer van toepassing. Gegevens die door uw kabinet werden verstrekt, laten ons echter veronderstellen dat artikel 67 krachtens bepaalde maatregelen wel nog zou kunnen worden toegepast. Wanneer zullen die in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt? De sector heeft zekerheid nodig.

Wat de werkbonus betreft, dank ik u voor uw nota van vorige week, die de nodige verduidelijkingen met betrekking tot de kostprijs-belastingkrediet aanbracht, zodat ik mijn amendement kon intrekken.

Ik kom terug op de aanwending van die middelen voor het belastingkrediet op de lage lonen, die moeten worden opgetrokken. Ook elders in Europa werden maatregelen genomen om het verschil tussen de vervangingsinkomens en de laagste lonen te vergroten. Werken moet aantrekkelijker worden gemaakt zonder dat zulks de werkgever meer gaat kosten.

l'article 67, mesure que le Conseil des ministres devrait adopter et dont on annonce la publication au Moniteur vers février ou mars 2005, avec effet rétroactif au 1er janvier 2004, ce qui permet une continuité, d'où l'intérêt de cette mesure. Pouvez-vous confirmer cette information de nature à rassurer le secteur? Pouvez-vous nous en dire un peu plus sur les modalités d'exécution? Et surtout, pouvez-vous nous dire si elles pourront être publiées au Moniteur belge avant février ou mars 2005 pour lever toute ambiguïté?

Madame Van den Bossche, j'en arrive maintenant à un point important en matière d'emploi: le bonus à l'emploi. Je me suis déjà exprimé sur d'autres points la semaine dernière, je n'y reviendrai donc pas.

Je voudrais tout d'abord vous remercier pour la note que vous avez remise la semaine dernière, relative aux récupérations des coûts et crédits d'impôt. Cela m'a permis de retirer mon amendement à l'article concerné de la loi-programme. Cette note m'a rassuré: la suppression du crédit d'impôt est clarifiée quant aux montants. Par ailleurs, ces montants seront affectés au bonus à l'emploi.

Cependant, je souhaite revenir sur l'affectation de ce budget dégagé et sur le renforcement des réductions de cotisations personnelles sur les bas salaires.

Le crédit d'impôt sur les bas salaires, chacun en est conscient, vise à accorder un supplément de revenus – c'était l'objectif de la mesure qui vient d'être supprimée – aux salaires inférieurs à 1.415 euros par mois. En 2005, le montant du crédit d'impôt aurait été de 540 euros par an par travailleur, soit 45 euros par mois.

L'introduction du crédit d'impôt sur les bas salaires en Belgique n'est pas un cas isolé. En Europe continentale, ce mouvement traduit essentiellement la volonté de lutter contre les pièges à l'emploi qui apparaissent lorsque la différence entre les allocations de remplacement et la rémunération du travailleur n'est pas assez importante. Réduire les allocations sociales n'est pas, dans ce cas, une solution acceptable. Par contre, améliorer l'attractivité du travail pour le travailleur sans hausser son coût pour l'employeur est l'objectif poursuivi.

Pour qu'une mesure visant à renforcer l'attractivité du travail pour les travailleurs à bas salaire soit efficace et permette de résorber les pièges à l'emploi, trois conditions doivent, selon nous, être réunies. Il faut d'abord que les travailleurs puissent avoir directement conscience de l'amélioration de leur situation lorsqu'ils décident de rejoindre le marché du travail. Il est ensuite nécessaire que l'avantage reçu par le travailleur, lors de la prise de l'emploi, soit significatif, c'est-à-dire que le montant soit suffisamment important. Enfin, il faut que la mesure prise soit correctement ciblée sur les travailleurs souffrant le plus des pièges à l'emploi.

Le crédit d'impôt, tel qu'il a été instauré au départ, n'a que peu respecté ces trois principes.

Il a, tout d'abord, été observé que le versement effectif du crédit d'impôt ne prenait effet que deux ans après la prise de l'emploi par le travailleur, c'est-à-dire lors de l'enrôlement de l'impôt. Pour remédier à

Opdat die maatregelen hun doel zouden bereiken, moeten drie voorwaarden vervuld zijn: de werknemer moet beseffen dat werken aantrekkelijker is dan niet-werken; het verschil tussen beide inkomens moet beduidend zijn en er moeten gerichte maatregelen komen voor die werknemers die het meest van de werkloosheidsvallen te lijden hebben.

Het belastingkrediet voldoet niet aan die drie voorwaarden.

Aangezien de belanghebbende het pas kreeg twee jaar nadat hij begon te werken, op het ogenblik van de inkohiering van de belasting, werd het door een vermindering van de persoonlijke bijdragen vervangen.

Vervolgens is het bedrag van het belastingskrediet te laag omdat het het nettoloon van de minimumlonen met slechts 4 percent doet stijgen terwijl de maatregelen die in Engeland en de Verenigde Staten genomen werden, het nettoloon tot 40 percent laten stijgen. Hoe komt het dat de uitbreiding van de vermindering van de persoonlijke bijdragen voor de loontrekkenden slechts 10 euro opbrengt in plaats van de oorspronkelijk aangekondigde 45 euro (de zelfstandigen hebben daarentegen recht op 45 euro)?

Tot slot schiet het belastingkrediet voor een deel aan zijn doelgroep voorbij, namelijk de werknemers die het vaakst het slachtoffer zijn van de werkloosheidsvallen. U wil immers de inkomensplafonds verhogen waarop het belastingkrediet van toepassing is – van 1.415 euro naar 1.956 euro per maand. Daardoor stijgt het aantal gerechtigden maar zal de maatregel er minder in slagen de werkloosheidsvallen te voorkomen, wat toch de doelstelling ervan is.

ce problème, - nous sommes d'accord sur ce point – il a été décidé de remplacer le crédit d'impôt par un renforcement des réductions de cotisations personnelles.

Ensuite, le montant perçu au départ via le crédit d'impôt était déjà relativement limité. A vitesse de croisière, le montant perçu aurait été – je le rappelle - de 540 euros par an, soit 45 euros par mois. Cela correspond seulement à une augmentation d'environ 4% du salaire net autour du salaire minimum.

Ce montant est, il faut le reconnaître, relativement similaire quoique légèrement plus faible que le montant prévu en France par la prime pour l'emploi créée en 2001. Par contre, dans des pays comme l'Angleterre ou les Etats-Unis, des mesures similaires permettent une augmentation de 40% du salaire net voire plus, c'est-à-dire des mesures d'un impact multiplié par 10 par rapport à ce qui est fait dans notre pays.

Le renforcement des réductions de cotisations personnelles tel que prévu par le gouvernement depuis le Conseil des ministres du 16 janvier dernier semble toutefois encore diminuer le montant supplémentaire perçu par le travailleur. En effet, madame Van den Bossche, vous avez confirmé la semaine passée que le bonus à l'emploi permettait de renforcer les réductions de cotisations personnelles de 95 à 105€/mois par travailleur, soit une augmentation de seulement 10€. Comment expliquer que cette augmentation soit si faible alors que le crédit d'impôt prévoyait une augmentation quatre fois plus importante, je le rappelle, à savoir de 45€? Il y a effectivement un renforcement des réductions de cotisations personnelles mais sans lien avec la suppression du crédit d'impôt. Par ailleurs, le crédit d'impôt pour les travailleurs indépendants est maintenu. Doit-on en déduire que ceux-ci bénéficient toujours de 45€ alors que les travailleurs salariés ne percevront qu'un avantage de 10€?

Par ailleurs, les détails budgétaires ne semblent pas refléter le renforcement des réductions de cotisations personnelles à la hauteur du crédit d'impôt. En 2005, ce renforcement devrait, en toute logique, être de 89 millions d'euros. C'est un peu technique, mais il s'agit de montants importants. Selon le tableau II "Réductions de cotisations sociales ONSS" qui figure à la page 223 de l'exposé général, les réductions de cotisations personnelles atteignent un montant de 204 millions d'euros en 2005, soit une augmentation de 44 millions et non de 89 millions.

Madame la ministre, pouvez-vous apporter un éclaircissement sur ce point, d'autant que vous avez annoncé la semaine dernière que le total serait porté à 262 millions? L'erreur se situe-t-elle dans le budget ou dans votre intervention de la semaine dernière?

La dilution de la mesure actuelle me permet d'aborder le troisième point, à savoir le ciblage nécessaire des mesures visant à résorber les pièges à l'emploi. En effet, l'augmentation moindre du salaire net induite par le bonus à l'emploi par rapport au crédit d'impôt est probablement la conséquence d'un choix délibéré, celui de hausser le plafond de revenus auxquels le renforcement s'applique. Le gouvernement et vous-même affirmez en effet vouloir hausser le plafond de revenus, d'abord de 1.570 à 1.670€, ensuite de le porter à

In 1988 werd een werkloze op drie het slachtoffer van die maatregelen. Ik denk dat die toestand niet verbeterd is.

De inkrimping van de personeelskosten is een goede maatregel, die echter alleen op macro-economisch niveau werkt zonder de moeilijke individuele omstandigheden te verbeteren. Er wordt geen rekening gehouden met de gezinssituatie van de uitkeringsgerechtigde en de herinschakeling in de arbeidsmarkt boet in aan efficiëntie. Er moet een algemeen beleid tegen de werkloosheidsvallen aan worden gekoppeld.

De rendabiliteit en de flexibiliteit van de werknemers met een laag inkomen moeten toenemen en er moet rekening worden gehouden met de situatie van mensen met een zware schuldenlast bij wie de verhoging sterk wordt afgeroomd door de terugbetaling van de schuld, wat de betrokkenen ervan weerhoudt om opnieuw werk te zoeken.

Ik heb geen details over de hervorming van de inkomensgarantie-uitkering: wat verantwoordt de besparing waarover u het in dit verband had? Wij zijn van mening dat de inkomensgarantie moet worden aangewend ter ondersteuning van de maatregelen tegen de werkloosheidsvallen. De tegen de werkloosheidsvallen genomen maatregelen moeten worden geëvalueerd om duidelijk te zien welke weg we reeds hebben afgelegd en te weten wat we nog voor de boeg hebben.

Wat verklaart de daling van het aantal werklozen die aanspraak maken op activering in de begroting van ontvangsten en uitgaven voor 2005?

In 2004 werden er bovendien 13.376 PWA-arbeiders genoteerd, terwijl er voor 2005 maar 476 zijn gepland. Waar zijn alle anderen naartoe en wat zijn de redenen

1.956€. Le plafond de revenus auquel s'applique le crédit d'impôt était nettement plus bas puisqu'il était, comme je l'ai rappelé tout à l'heure de 1.415€/mois. Or, si la volonté du gouvernement est réellement de résorber les pièges à l'emploi, cette dilution n'a pas de sens. Elle bénéficie certes à un plus grand nombre de travailleurs mais elle rate son objectif.

En 1988, voici déjà six ans, le Conseil supérieur de l'Emploi évaluait à 95.000 le nombre de chômeurs susceptibles de tomber dans un piège financier à l'emploi sur un total - à l'époque - de 285.000 chômeurs. Cela concernait donc un chômeur sur trois. Mon expérience personnelle, qui devrait être confirmée par un nouvel avis, est que cette proportion n'est certainement pas en régression. C'est bien entendu principalement le cas des chômeurs isolés ou chefs de ménage.

La réduction des cotisations personnelles est une bonne mesure, et nous la soutenons. Mais elle est macro-économique et n'apporte pas de réponse à tous les cas particuliers de pièges à l'emploi. Ceci est principalement dû au fait que le crédit d'impôt et la réduction des cotisations personnelles sont deux mesures qui s'appliquent de manière linéaire à l'ensemble des revenus professionnels sans tenir compte de la situation de départ: actif ou inactif - et, par ailleurs, du montant des allocations de remplacement - ni de la situation familiale du bénéficiaire. Ce choix rend son administration relativement simple, mais dilue son efficacité en termes d'incitation au retour sur le marché du travail. Cette mesure macro-économique doit donc s'accompagner d'une approche globale des pièges à l'emploi, avec une politique plus ciblée, visant notamment à améliorer la productivité des travailleurs à bas salaire, leur mobilité et la conciliation de leur vie privée et professionnelle.

Par ailleurs, il conviendrait de traiter avec beaucoup d'attention le cas des personnes surendettées. Dans la mesure où une grande partie de leurs revenus supplémentaires, lorsqu'elles acceptent un travail, est ponctionnée par le remboursement de leurs dettes, ces personnes n'ont qu'un incitant financier très faible à se remettre au travail.

Enfin, je suis surpris de ne pas avoir obtenu, au cours de la discussion sur le bonus à l'emploi, de détails complémentaires à propos de la réforme de l'allocation de la garantie de revenu. D'autres parlementaires s'en sont aussi inquiétés. Comment cette réforme est-elle effectuée? Cela échappera apparemment à notre contrôle, puisque ce sera décidé par arrêté, et non par le biais d'une loi.

Vous avez avancé que la remodulation de l'allocation de la garantie de revenu permettrait une économie de 11 millions d'euros. Quelle est la raison de cette économie? Pourquoi cette remodulation n'est-elle pas réalisée conformément à la neutralité budgétaire, de manière à la rendre plus efficace? Refaçonner ne signifie pas nécessairement qu'il faille faire des économies. Ceci reflète le constat formé par le gouvernement selon lequel l'allocation de garantie de revenu disposerait d'une enveloppe budgétaire trop importante. Quant à nous, nous partons du constat inverse. Les pièges à l'emploi nous semblent insuffisamment résorbés par les mesures existantes. L'allocation de garantie de revenu peut servir à les renforcer. Nous sommes évidemment d'accord avec le constat de votre prédécesseur d'après lequel le système devait être remodulé. La question n'est pas

hiervoor?

Naar verluidt zouden de wachttuitkeringen sinds 1 oktober 2004 opnieuw lager liggen dan het leefloon. De OCMW's moeten tal van dossiers voor de aanvraag van een aanvullende uitkering openen – soms gaat het zelfs maar om enkele euro's – wat hun werking sterk belemmert.

De wachttuitkeringen vallen onder uw bevoegdheid; kan men geen aanpassing doorvoeren om te voorkomen dat een dergelijke situatie zich in de toekomst opnieuw zou voordoen? Ik dank u daarvoor.

là. Mais nous espérons que la remodulation allait s'accompagner d'un montant budgétaire au moins équivalent et donc, d'un renforcement qui puisse produire des effets nettement meilleurs.

En tout état de cause, il conviendrait, à ce stade, d'effectuer une évaluation sérieuse des mesures qui ont été prises à ce jour pour résorber les pièges à l'emploi afin de déterminer quel a été le chemin parcouru et quel chemin reste encore à parcourir.

Cela étant dit, il me reste à relever trois petites questions sur l'exposé général du budget des recettes et des dépenses 2005.

Tout d'abord, à la page 226, pouvez-me dire, madame la ministre, ce qui explique la réduction du nombre de bénéficiaires des programmes d'activation sous le régime du chômage? Il y a une diminution du budget de 15%, ce dernier passant de 50 à 42 millions d'euros.

Ensuite, à la page 272, en matière de travailleurs ALE, 13.376 étaient repris en 2004; en 2005, il n'y en a plus que 476 prévus. Où sont passés les 12.900 travailleurs ALE disparus en 2005? On peut imaginer plusieurs scénarios mais on aimerait connaître les raisons pratiques, peut-être à travers différentes mesures, qui expliquent cette prévision de diminution aussi importante de 12.900 travailleurs ALE.

Enfin - et ce point a été évoqué la semaine passée par Mme Genot et confirmé par Richard Fournaux -, il apparaît que, depuis le 1er octobre 2004, dans un certain nombre de situations, les allocations d'attente sont, à nouveau comme par le passé, parfois légèrement inférieures au revenu d'intégration sociale. C'est ainsi que les CPAS sont à nouveau amenés à instruire une série de dossiers pour apporter un complément de revenu, parfois modeste, équivalent à quelques euros ou dizaines d'euros par mois. Toutefois, cela entraîne un certain nombre de complications pour les CPAS et surtout pour les bénéficiaires d'allocations d'attente concernés. Madame la ministre, les allocations d'attente étant directement de votre compétence, ne pensez-vous pas qu'il faudrait, comme par le passé, effectuer un correctif afin que ce genre de situation ne se produise plus à l'avenir?

01.31 Sabien Lahaye-Battheu (VLD): Mevrouw de minister, mevrouw de staatssecretaris, ik wil het in mijn uiteenzetting hebben over de sociale economie en de activering van de werkzoekenden.

Wat de sociale economie betreft, wens ik vooreerst onze felicitaties te herhalen, mevrouw de staatssecretaris. U bent er als witte raaf wel in geslaagd om tijdig uw beleidsnota in te leveren in het Parlement. Na de uitgebreide bespreking ervan in de commissie beperk ik me hier tot twee basisopmerkingen.

In de eerste plaats, hoewel sociale economie altijd al bestaan heeft, kunnen we zeggen dat de sociale economie as such haar eerste lustrum viert; als officieel beleidsdomein bestaat ze 5 jaar. Dat lustrum viert ze volgens ons niet in mineur, maar vooral onder het motto "Onbekend is onbemind".

Voor de VLD speelt de sociale economie een complementaire rol naast de reguliere economie en biedt ze kansen aan een aantal mensen dat niet in het reguliere circuit terechtkan of via het

01.31 Sabien Lahaye-Battheu (VLD): Je félicite à nouveau la secrétaire d'Etat compétente pour l'économie sociale qui a déposé sa note de politique générale en temps utile.

L'économie sociale n'existe que depuis cinq ans comme domaine de compétence. Elle joue un rôle complémentaire aux côtés de l'économie ordinaire. Elle doit offrir des opportunités aux personnes qui ne pourraient autrement pas accéder, directement ou indirectement, au circuit du travail normal. S'il est possible pour certaines personnes de passer de l'un à l'autre, ce n'est

tussenstation van de sociale economie een zetje nodig heeft om toch in het reguliere circuit terecht te komen.

Ook binnen de sociale economie kan doorstroming plaatsvinden, helaas niet voor iedereen. Wij vinden het echter zeer positief dat u in uw beleidsnota letterlijk zegt dat u van de doorstroming een topprioriteit wil maken. Wij ondersteunen dat ten stelligste. We mogen immers niet vergeten dat de sociale economie grotendeels wordt onderhouden met subsidies, die zo efficiënt mogelijk moeten worden ingezet. Des te meer moeten wij bijzondere aandacht hebben voor die doorstroming. Precies hierin zou de meerwaarde van de gesubsidieerde jobs moeten kunnen liggen: wanneer de overheid zwakkere werknemers op de arbeidsmarkt via een investeringsbeleid kan klaarstomen voor de reguliere jobs, betalen die investeringen zich terug en worden ze als het ware een rollend investeringsfonds, waardoor steeds maar meer mensen kunnen worden geholpen.

Ten tweede, mevrouw de staatssecretaris, u duidt het stimuleren van synergie tussen principes uit de sociale en reguliere economie aan als een andere hoeksteen van uw beleid. Wij verstaan hieronder dat de sociale economie een aantal faciliteiten krijgt ter compensatie van de "handicaps" die dergelijke ondernemingen hebben gezien de mensen waarmee ze werken.

Wij verstaan daar geenszins onder dat die faciliteiten dermate moeten worden uitgebreid dat de sociale economie met een paar kilometer voorsprong op de reguliere bedrijven aan de start komt, zodat die laatsten hen niet meer kunnen inhalen. Met een boutade, de principes van de reguliere bedrijven blijven de regel, die van de sociale-economiebedrijven de uitzondering.

Overigens zou de term sociale economie kunnen impliceren dat de reguliere economie vandaag per definitie asociaal zou zijn, terwijl dat volgens ons absoluut niet klopt. Niet alleen beschikken de werknemers in dit land over een verregaande sociale zekerheid, maar getroosten zeer veel ondernemingen zich de moeite om sociaal verantwoorde investeringen te doen. Zo bestaan er bijvoorbeeld overeenkomsten voor de indienstneming van gehandicapte werknemers of een engagement voor de tewerkstelling van allochtone werknemers. Mevrouw Lanjri heeft het al over die overeenkomsten gehad. Ik ben het met haar eens dat over de uitvoering van die overeenkomsten moet worden gewaakt en dat daar nog een hele job voor u klaarligt, mevrouw de staatssecretaris.

01.32 Greta D'hondt (CD&V): Mevrouw Lahaye-Battheu, in theorie is het waar wat u zegt over de tewerkstelling van gehandicapten. Wanneer u echter de tewerkstelling van gehandicapten op de reguliere arbeidsmarkt volgt, zult u met mij spijtig genoeg moeten vaststellen dat die achteruitgaat in de plaats van vooruit. De tewerkstelling van gehandicapten in de gewone ondernemingen gaat achteruit. Het is geen kwestie van oppositie tegen meerderheid. Het is een vaststelling. Dat is erg. Het gaat achteruit. Wij hebben wel een wetgeving, maar wij moeten vaststellen dat voor wie niet aan zijn trekken komt in de beschutte werkplaatsen, in de sociale economie en bij de overheden, de OCMW's en de gemeenten, er geen andere kansen zijn. Het is al jaren zo dat die tewerkstelling niet vooruitgaat maar achteruitgaat.

malheureusement pas le cas pour tout le monde.

L'économie sociale fonctionne principalement grâce aux subsides et ceux-ci doivent être utilisés le plus efficacement possible. Il peut même y avoir des retombées positives si le transfert fonctionne.

La secrétaire d'Etat veut stimuler une synergie entre des principes de l'économie sociale et de l'économie ordinaire. Pour nous cela signifie que l'économie sociale doit bénéficier d'un certain nombre de facilités pour compenser les handicaps auxquels sont confrontées les entreprises concernées. Il faut éviter que l'économie sociale prenne une avance telle que les entreprises ordinaires ne puissent plus rattraper ce retard. L'économie sociale doit rester l'exception.

L'économie ordinaire n'est toutefois pas asociale non plus, car les travailleurs ont accès à une sécurité sociale très performante et de nombreuses entreprises s'efforcent de réaliser des investissements justifiés sur le plan social.

01.32 Greta D'hondt (CD&V): En théorie, ce que vous dites est correct, mais l'emploi de personnes handicapées recule dans le circuit normal du travail.

01.33 Sabien Lahaye-Battheu (VLD): Mevrouw D'hondt, het gaat hier niet over oppositie tegen meerderheid. Wij trekken terzake aan hetzelfde zeel. Ik ga ook met mevrouw Lanjri akkoord. Er bestaan overeenkomsten om gehandicapten en allochtonen te werk te stellen, maar ze worden niet afdoend uitgevoerd. Daarom zeg ik aan de staatssecretaris dat er terzake nog heel wat werk aan de winkel is. Wij houden dus hetzelfde pleidooi, mevrouw D'hondt.

Mevrouw de minister van Werk, ik richt mij nu tot u en ik wil mij beperken tot het deel over activering van de werkzoekenden. De regering heeft de verdienste om eindelijk een aanvang te hebben genomen met de activering. Het systeem is voldoende bekend: vanaf 1 juli 2004 de -30-jarigen, vanaf juli 2005 de -40-jarigen.

Ofschoon er met de instemming van de sociale partners een activeringssysteem werd afgesproken dat stelselmatig wordt ingevoerd, is het niet allemaal rozengleur en maneschijn, zo vernemen we uit verschillende bronnen. Het heeft me bij de bespreking van de programmawet verbaasd dat mevrouw Genot beweerde dat, door de invoering van het nieuwe systeem, artikel 80 automatisch zou verdwijnen. Voor de VLD is het altijd zo klaar als een klontje geweest: artikel 80 kan pas afgeschaft worden, ten eerste, wanneer het nieuw activeringssysteem zijn deugdelijkheid bewezen heeft en, ten tweede, alleen voor die werkzoekenden die onder het activeringssysteem vallen. Geen enkele van beide voorwaarden is vandaag vervuld.

Het systeem heeft zijn deugdelijkheid nog lang niet bewezen en niet alle werkzoekenden vallen eronder. Zo is er voor 50-plussers nog helemaal niets overeengekomen, terwijl net zij de groep vormen die volgens ons ook een bijzondere activering behoeft. Vooral in het kader van het debat over de vergrijzing, is het belangrijk dat deze mensen aangesproken worden. Ik wil graag verwijzen naar mijn uiteenzetting van oktober in verband met de eindeloopbaanproblematiek, waarin ik u de volgende casus voorlegde: "Hoe kan je van Marc, een 60-jarige arbeider die het geluk had nooit een dag ziek te zijn en die altijd op de werkvloer aanwezig was, verwachten dat hij niet sneller uitstapt, als zijn buurman Paul, een 50-jarige werkloze ongecontroleerd verder zijn gang kan gaan?". Dit is volgens ons problemen zoeken.

De eerste tekenen van het activeringssysteem waren allesbehalve hoopgevend. Begin november werden de bedroevende resultaten bekend van het aantal jongeren dat opgeroepen werd. Mijn collega, mevrouw Turtelboom, heeft u daarover overvraagd in de plenaire vergadering. Vooral het grote aantal werkzoekenden dat gewoon niet kwam opdagen, viel hierbij op. Wat ons ook zorgen baart, zijn de herhaaldelijke beweringen die we van diverse bronnen horen, meer bepaald dat u of, meer waarschijnlijk, uw spreekbuizen instructies zouden gegeven hebben aan mensen van de RVA om de werkzoekenden zo soepel mogelijk te beoordelen. Zo zou er niet gevraagd worden naar het aantal effectieve sollicitaties, maar zou het volstaan om brieven te overhandigen die men geschreven heeft. In theorie is het dus perfect mogelijk dat iemand sollicitatiebrieven aan de lopende band schrijft, maar niet opdaagt als hij of zij uitgenodigd wordt voor een gesprek, of, nog erger, wel opdaagt, maar een duidelijke desinteresse vertoont ten aanzien van de mogelijke werkgever en zich tevreden stelt met het bewijs van sollicitatie. Het zou zelfs uitdrukkelijk niet de bedoeling zijn om mensen te bestraffen.

01.33 Sabien Lahaye-Battheu (VLD): Bien que des conventions existent en la matière, elles ne sont pas suffisamment mises en œuvre.

Ce gouvernement a le mérite d'avoir activé les moins de 30 ans depuis le 1er juillet 2004. Il en ira de même pour les moins de 40 ans à partir du 1er juillet 2005. Ce système a été convenu avec les partenaires sociaux, mais soulève certains problèmes sur le terrain. Malgré l'introduction de ce nouveau système, le VLD estime que l'article 80 ne peut être supprimé que lorsque le nouveau système aura fait ses preuves et cette suppression ne peut s'appliquer qu'aux chômeurs concernés par le système d'activation. L'efficacité du système n'est pas encore prouvée et rien n'a encore été décidé pour les plus de 50 ans.

Le nombre de jeunes convoqués est faible et une majeure partie d'entre eux ne s'est pas présentée. J'apprends de différentes sources que l'ONEM aurait reçu des instructions l'incitant à faire preuve d'une souplesse maximale, et ce principalement sous la pression wallonne. Les syndicats préparent leurs membres grâce à des séances de formation, mais là encore, peu de personnes se présentent.

Les objectifs de Lisbonne sont incompatibles avec une attitude conciliante vis-à-vis des chômeurs réfractaires.

Chercher du travail et trouver du travail sont évidemment deux choses différentes. Le fait qu'il n'y a pratiquement pas d'emplois dans certaines régions ne constitue pas une excuse. C'est une raison de plus de suivre une formation supplémentaire. Cela soulève en outre le problème de la faible mobilité de la population active. Dans notre pays, des dizaines de milliers d'emplois

Bovendien circuleert het gerucht dat deze praktijken vooral onder Waalse druk zouden toegepast worden. Van vakbondszijde vernemen we dat zij hun leden zo goed mogelijk proberen voor te bereiden op het nieuwe systeem, via onder andere “vormingssessies”. Maar daar blijkt niemand, of bijna niemand, aanwezig te zijn.

Mevrouw de minister, ik weet dat een aantal collega's nogal snel spreken over la chasse aux sorcières als het thema toetsen van de arbeidsbereidheid van werkzoekenden ter sprake komt.

Dat is niet aan de orde, maar het kan niet de bedoeling zijn om de Lissabon-doelstellingen te aanvaarden om onder meer het fenomeen van de vergrijzing het hoofd te bieden, en tegelijkertijd de fluwelen handschoenen te hanteren voor mensen die manifest werkonwillig zijn of niet bereid zijn om ten minste hun kansen op een job te vergroten. Werk zoeken is toch de job van de werkzoekenden? Of vergis ik mij?

Bovendien wordt er gepraat over werk zoeken, wat nog iets anders is dan werk vinden. Het ene is het middel, het andere het doel. Het excuus dat er in bepaalde streken van dit land amper vacatures zijn, gaat niet op. Het zou een reden te meer moeten zijn om extra opleidingen te volgen en bovendien stelt het de problematiek van de beperkte mobiliteit van de werkende bevolking in dit land scherp.

In dit land zijn er tienduizenden jobs die niet kunnen worden ingevuld bij gebrek aan personeel. Vorige week kwam dit thema nog uitvoerig aan bod in de pers. Op het vlak van knelpuntberoepen zijn er heel wat sectoren vragende partij. Het gaat vooral over sectoren waarin weekendwerk aan de orde is, denk maar aan de horeca en aan de bakker die twee van zijn bakkerijen moet sluiten, omdat hij geen mensen vindt die in het weekend en 's nachts willen werken.

Vorige week las ik in De Morgen de getuigenis van ene Jan, een dertigjarige. Hij verklaarde doodleuk dat hij zich goed voelt als werkloze, geen zin heeft om te gaan werken wegens te veel stress en zich niet als profiteur beschouwt, omdat het de schuld is van de overheid en het uitkeringssysteem. Ik meen dat het de hoogste tijd is om de activering een extra duwtje te geven. Het kan niet dat mensen oneigenlijk gebruikmaken van de werkloosheidsverzekering, vooral omdat zij het systeem verpesten voor de mensen die het echt nodig hebben.

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik rond af. Werkloos zijn is erg. Mensen die dagelijks gemeend naar werk zoeken en niet aan de bak komen, hebben het hard te verduren. Uit respect voor hen lijkt het mij een absoluut minimum om het activeringssysteem op een ernstige manier een goede kans te geven. Voor klaplopers is er in onze werkloosheidsverzekering geen plaats. Als elke werkzoekende op een correcte manier gebruikmaakt van het systeem en als de diensten voor arbeidsbemiddeling voor een passende begeleiding zorgen, dan worden de uitwassen van het systeem per definitie de wereld uit geholpen en wordt het debat over het al dan niet beperken van de uitkeringen in de tijd overbodig. Wie werk wil, heeft er dan namelijk al lang gevonden, wie geen werk wil, is er dan al lang uitgezuiverd en wie ondanks alle moeite geen werk vindt, kan in het uitkeringssysteem blijven, in afwachting van beterschap.

De **voorzitter**: De heer D'haeseleer is de laatste spreker vanmorgen, voor de regering antwoordt.

restent vacants en raison du manque de personnel. Un grand nombre de secteurs ont besoin d'effectifs pour des professions faisant l'objet d'une pénurie de main-d'oeuvre. Il est grand temps de donner un coup de pouce à l'activation. Les personnes qui ont abusivement recours aux allocations de chômage pervertissent le système au détriment de ceux qui en ont vraiment besoin. S'il était mis un terme aux abus, un débat sur la limitation dans le temps de l'octroi des allocations serait superflu.

01.34 **Guy D'haeseleer** (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, wij hadden in de commissie afgesproken dat wij ons hier vandaag zouden beperken tot enkele punctuele vragen die wij in de commissie hebben kunnen stellen, maar ik zal toch ook eerst een korte algemene inleiding geven.

Mevrouw de minister, ik kan niet anders dan nogmaals verwijzen naar de open brief die Frank Vandebroucke, als toenmalig minister van Werk, en Johan Vande Lanotte lieten publiceren. Daarin werd gesteld dat 2004 een scharnierjaar zou worden waarin beslissende keuzes gemaakt dienden te worden. Een van de vier denksporen waarover zij het hadden, was het hervormen van de arbeidsmarkt. De open brief werd op algemeen gejuich onthaald. Het was de eerste keer dat een minister zo openlijk toegaf dat het arbeidsmarktbeleid, waarvoor hij trouwens zelf bevoegd was gedurende een hele tijd, een totaal andere kant op moest.

Op het einde van de open brief stond dat vanaf juni 2004 - dus na de verkiezingen - de sociale partners, de federale regering en de deelregeringen samen met een schone lei konden beginnen en dat zij die kans ofwel konden grijpen of verprutsen. Zoals u weet, vluchtte de minister in juni naar de deelregering, omdat hij uiteraard inzag dat er met de Franstaligen geen land te bezeilen viel. Zij blijven immers zweren bij het status-quo, ook al leidt dat op termijn tot de ondergang van dit land.

Halfweg oktober kroop de intussen voormalig federaal minister van Werk weer in de pen om te waarschuwen voor meer sociaal-economisch onheil. Hij pleitte voor collectief leiderschap en stelde dat vandaag niemand kan twijfelen aan het feit dat een ommekeer nodig is. Verder zei hij, en ik citeer: "dat het beleid van de voorbije jaren met vele kleine zoete maatregelen maar weinig structurele ingrepen en zelden een zure maatregel", een beleid waarvoor hij zoals ik reeds heb gezegd vanaf 1999 mee verantwoordelijk was, "niet heeft gerendeerd. Het is niet aan mij om goede of slechte punten te geven aan de inhoud van het uitgebreide hoofdstuk Werk in de beleidsverklaring van de federale regering waaraan Freya Van den Bossche zich met merkwaardig enthousiasme heeft gezet", aldus Vandebroucke. Hij zegt ook nog: "Politiek is niet machteloos. Natuurlijk hebben we geen vat op concrete investeringsbeslissingen van multinationals, maar we hebben heel veel vat op de ontwikkeling van onze arbeidsmarkt. Het enorme verschil tussen bijvoorbeeld Denemarken en België inzake werkgelegenheid voor allochtonen, jongeren en ouderen is louter toe te schrijven aan beslissingen genomen door politici en sociale organisaties".

De twee noodkreten van Vandebroucke waren niet alleen bedoeld om de regering en de sociale partners tot actie te dwingen, maar tevens om de bevolking te laten beseffen dat het probleem ernstig en dringend is. Ze werden echter al gauw onder de mat geveegd door zijn voorzitter Steve Stevaert himself. Vandebroucke had een dikke sigaar gerookt, waarschijnlijk een die de kleine Fidel uit Hasselt had gekregen van de grote Fidel uit Cuba. Mevrouw de minister, ook u stelde in uw reactie dat het allemaal niet zo erg was. Niemand hoefde ongerust te zijn, de mogelijke ingrepen zouden geen pijn doen, de welvaartstaat staat niet onmiddellijk op instorten, er is geen reden tot paniek enzovoort.

01.34 **Guy D'haeseleer** (Vlaams Belang): La lettre ouverte des ministres Vandebroucke et Vande Lanotte de janvier de cette année était une innovation : pour la première fois, un ministre de l'Emploi reconnaissait que la politique relative au marché du travail devait changer complètement de cap. Les signataires de cette lettre appelaient de leurs vœux une nouvelle politique au lendemain des élections régionales de juin, après concertation entre le gouvernement fédéral, les gouvernements régionaux et les partenaires sociaux. Après être parti au gouvernement flamand parce qu'il en avait assez de la mauvaise volonté des francophones, le ministre Frank Vandebroucke a répété en octobre ses mauvais présages dans une nouvelle lettre ouverte. Toutefois, il a continué à prêcher dans le désert car la ministre qui lui a succédé au fédéral, incitée par un président du sp.a-spirit alarmé, s'est empressée de dire que «ça n'était pas si grave que ça».

M. Frank Vandebroucke a évidemment mille fois raison : la situation de l'emploi est franchement dramatique. Si une nouvelle approche n'est pas rapidement adoptée, nous courons droit à la catastrophe. Je constate toutefois que la politique en la matière ne change guère. Or, une approche volontariste s'impose d'urgence. La note de politique relative à l'emploi ne comporte pratiquement rien de neuf : on y trouve une analyse du marché de l'emploi sans cesse ressassée, une énumération des nombreux problèmes qui se posent et un certain nombre de nouvelles mesures censées remplacer les anciennes. C'est donc essentiellement du réchauffé.

Le gouvernement attend les réactions à ses trente propositions

Nochtans had minister Vandenbroucke overschot van gelijk. 2004 is immers inderdaad geen scharnierjaar geworden. Ik verwijs hierbij ook naar de kerstboodschap van de eerste minister, die ik eigenlijk meer als een afscheidsbrief zie.

Wanneer we de huidige werkgelegenheidscijfers zien, is het tijdverlies nog te spreken over het halen van de werkgelegenheidsdoelstellingen van Lissabon of Stockholm. Die liggen immers al veel te ver af en zijn zowat onhaalbaar geworden. We moeten daarentegen alle hens aan dek roepen om op korte termijn het beleid een volledige andere richting uit te sturen, willen we niet eindigen met een ware catastrofe. We hebben het dan nog niet gehad over de fameuze 200.000 jobs van Verhofstadt, waarvan iedereen behalve de eerste minister zelf inziet dat ze onrealistisch zijn. Zij zullen u als minister van Werk en als degene die het kader moet creëren om ze te realiseren, blijven achtervolgen.

Ik heb de voorbije maanden de kranten uitgepluisd om te zien of er door u merkwaardige initiatieven worden genomen. Tot op vandaag heb ik maar weinig of niets gevonden.

Ik heb onlangs een advertentie gelezen, een aankondiging waarin stond "Schuilt er een fotograaf achter Freya Van den Bossche?". Dezelfde vraag werd trouwens gesteld over de heer De Croo. Schuilt er een fotograaf achter mevrouw Freya Van den Bossche? Mevrouw Freya Van den Bossche mocht dan een aantal foto's gaan nemen en we mochten nadien op de website gaan kijken wat ervan terechtgekomen was. Nu, ik ben naar die website niet gaan kijken, maar ik veronderstel, mevrouw Van den Bossche, dat u heel goed foto's kunt nemen. Dan vandaag. Vandaag sloeg ik De Gazet van Antwerpen open en ik zag een mooie foto van u. Ik zei: "Nu gaat het komen, nu gaan we het krijgen, nu gaan we van alle maatregelen die nodig zijn om de arbeidsmarkt te hervormen kennis kunnen nemen". Het ging echter niet over de arbeidsmarkt. De titel was: "Brunettes halen het van blondines in de politiek". Ik was uiteraard onmiddellijk geïnteresseerd in de hitlijsten, want men had bij tweehonderd kinderen onderzoek verricht naar de indruk die de kinderen hadden van bepaalde politici.

Ik ben dan eens de hitlijsten gaan nachecken en inderdaad, mevrouw Van den Bossche, u komt er eigenlijk niet zo slecht uit. Wat de intelligentste betreft, moet u echter onderdoen voor Karel De Gucht, maar iedereen weet dat Karel De Gucht ongetwijfeld een heel intelligent man is dus dat valt nog mee. Wat de betrouwbaarste betreft, mevrouw Van den Bossche, staat u op één. Proficiat. Wat de sympathiekste betreft, staat u ook op één. Nogmaals proficiat. Wat de beste leiders betreft van dit land staat u nogmaals op één, vóór Karel De Gucht zelfs, ditmaal voor de beruchte Karel De Gucht. Wat de geschiktste betreft, mevrouw Van den Bossche, staat u ook op één. Dus enkel wat de aantrekkelijkste betreft - waarschijnlijk is dit een fout - staat u niet in de top drie en moet u het onderspit delven voor Marie Arena. Waarschijnlijk verklaart dat ook...

De **voorzitter**: Mijnheer D'haeseleer, mevrouw De Block wenst u te onderbreken.

01.35 **Maggie De Block** (VLD): Collega, "brunettes halen het van blondines", gewoon voor het archief: Karel De Gucht is noch een

pour Pâques 2005. Il rejette ainsi sur les partenaires sociaux la responsabilité qui est la sienne dans les réformes. La concertation sociale étant actuellement dans l'impasse, je suis très pessimiste à ce sujet. Je me demande par ailleurs si les résultats des négociations sur la fin de carrière et les CCT seront suffisants pour réaliser les indispensables réformes. Pour que le résultat soit concluant, des tabous doivent en effet être levés. Je crains que le souhait de réforme du gouvernement et en particulier du ministre de l'Emploi n'aboutisse jamais.

De nombreuses mesures doivent encore être prises en matière de formation et notamment de formation continue, pour maintenir essentiellement les travailleurs âgés au travail. A l'heure actuelle, seulement 6 pour cent des travailleurs de 55 à 60 ans suivent une formation. Si le gouvernement veut tenir les promesses faites lors de la Conférence sur l'emploi, plus de 60.000 travailleurs doivent suivre une formation chaque année. Je ne pense pas que cet objectif soit atteint.

Des efforts supplémentaires doivent être fournis et intégrés à l'accord interprofessionnel. La contribution du gouvernement se limite à un nouvel instrument de mesure élaboré par le Conseil national du travail. Quand cet instrument nous permettra-t-il de disposer de données chiffrées?

Les chèques-services auraient déjà contribué à la création de 9.000 emplois. Est-ce là le dernier état de la situation?

brunette, noch een blondine.

01.36 **Guy D'haeseleer** (Vlaams Belang): Neen, maar blijkbaar konden de kinderen het onderscheid niet meer maken tussen een brunette, een blondine en Karel De Gucht. Goed. Wat de aantrekkelijkste betreft, Marie Arena op één. Dat verklaart waarschijnlijk waarom er momenteel zoveel volk werkt op het kabinet van mevrouw Arena. Trouwens, niet alleen Marie Arena ziet er volgens de kinderen niet slecht uit, naar het schijnt ziet ook haar kabinet er momenteel heel erg treffelijk uit.

Mevrouw de minister, alle gekheid op een stokje, ik denk niet dat de mensen geïnteresseerd zijn in wat kinderen van u vinden en of u al dan niet een goede fotografe bent. Ik denk dat de meeste mensen er wakker van liggen of u hun in de toekomst inderdaad werk kunt bezorgen. Dat is wat hen het meest interesseert, of zij onder uw beleid opnieuw een toekomst kunnen krijgen. Wat we dus nodig hebben is een krachtadig beleid. Op dat vlak is deze beleidsnota toch wel een beetje een ontgoocheling. Het is voor het grootste stuk een analyse van de arbeidsmarkt zoals we die al talrijke keren hebben mogen lezen, een opsomming van de knelpunten gekoppeld aan een aantal voorstellen aan de sociale partners in het licht van de komende onderhandelingen. Voorts nog wat nieuwe maatregelen die in de plaats komen van oude initiatieven, zoals bijvoorbeeld de werkbonus en nog wat opgewarmde kost uit het vorig interprofessioneel akkoord. Voor de rest weinig concrete en ingrijpende beslissingen. Het is dus vooral bang afwachten wat de toekomst brengt.

In de nabije toekomst rekent u op een goed interprofessioneel akkoord. Ik verwijs nogmaals naar de kerstboodschap of de afscheidsbrief van eerste minister Verhofstadt, die ook rekent op dat goede interprofessioneel akkoord. U zegt ook dat u tegen Pasen 2005 concrete reacties en voorstellen verwacht op de dertig voorstellen die de regering heeft vooropgesteld. Kortom, de verantwoordelijkheid voor het hele hervormingsbeleid wordt grotendeels doorgeschoven naar de sociale partners.

Eerlijk gezegd, ik heb er geen goed oog in. Als we zien dat de sociale partners in het kader van het interprofessioneel akkoord 2005-2006 maar niet uit het loonoverleg geraken en er nu zelfs al nationale betogingen werden georganiseerd, dan ben ik eerlijk gezegd pessimistisch gestemd. Ook betwijfel ik of wat uit de CAO-onderhandelingen en de onderhandelingen over de eindeloopbaanproblematiek zal komen, effectief zal volstaan om de noodzakelijke hervormingen te realiseren.

Op die manier zullen we er nooit uitgeraken. Juist in bedoeld dossier zullen alle partners in ons land elkaar de hand moeten geven en zullen er verschillende taboes moeten sneuvelen, indien we echt resultaat willen halen. Zoveel is zeker. Ik vrees dat u met Pasen met lege handen zult komen te staan. Ondertussen tikt de klok echter verder en komt het moment van de waarheid steeds dichterbij.

Het is bijna zeker dat we dan minister Vandenbroucke, die een correcte analyse heeft gemaakt en die het gebrek aan hervormingsbereidheid verschillende malen aan de kaak stelde, gelijk zullen moeten geven. De regering in het algemeen, en u als minister van Werk in het bijzonder, zullen hebben gefaald. Zo ziet het er naar

01.36 **Guy D'haeseleer** (Vlaams Belang): En octobre, les chèques-services ont augmenté de 0,5 euro pour l'utilisateur. Le budget dégagé pour ces chèques, pour 2004, s'élevait à 91 millions d'euros : 51 pour la Flandre, 30 pour la Wallonie et 10 pour Bruxelles. Si la Wallonie et Bruxelles ne dépensaient pas leur part, la Flandre pourrait en disposer. Quels sont les montants respectifs dépensés par les diverses Régions? Les chèques resteront-ils abordables après la réduction de 0,5 euro de la contribution de l'État? Que se passerait-il si le budget des chèques-services était de nouveau dépassé? L'État réduira-t-il encore son intervention ou le budget sera-t-il revu à la hausse? Qu'en est-il des retombées positives?

Il est logique que seul le demandeur d'emploi qui cherche réellement du travail ait droit à une allocation. Le contrôle des chômeurs pose toutefois un problème. Ainsi, tous les demandeurs d'emploi ne répondent pas à l'invitation du 'facilitateur'. La ministre dispose-t-elle de chiffres à ce sujet? Quelles conclusions peut-elle en tirer?

Aux termes d'un accord de coopération conclu avec les Régions en vue d'assurer l'activation des chômeurs, celles-ci devraient prévoir d'ici à 2006 des parcours en nombre suffisant pour accompagner tous les chômeurs. Fin 2004, il devrait y avoir 10.000 parcours supplémentaires en Wallonie et, en Flandre, toute personne au chômage depuis trois mois aurait la garantie de se voir proposer un accompagnement.

En ce qui concerne l'activation et l'accompagnement des demandeurs d'emploi, le gouvernement a mis sur pied un énième comité d'évaluation. J'espère que ce comité-ci

uit.

Als u faalt, kunt u uiteraard nog altijd fotografie worden. Op dat vlak is er alvast geen probleem.

Mevrouw de minister, een van mijn punctuele vragen gaat over de voortgezette opleiding en vorming. Op dat vlak hebben we nog tal van mogelijkheden. Er moeten bijzondere inspanningen worden geleverd. Dat kan inderdaad een belangrijke factor zijn om ook de oudere werklozen inzetbaar te houden en oudere werknemers op de werkvloer te houden. Met 6% oudere werklozen en werknemers die deelnemen aan de opleiding, is er nog een hele weg te gaan, zeker wanneer we het vergelijken met de 30% van de 55- tot 60-jarigen die in Zweden een opleiding volgen.

In het kader van de Werkgelegenheidsconferentie werden er, net zoals in het interprofessioneel akkoord 2003-2004, dienaangaande beloftes gedaan. Indien de overheid die engagementen wil nakomen, dan moeten er elk jaar meer dan 60.000 werknemers worden betrokken bij een opleidingsinitiatief. Aangezien de doelstellingen inzake vorming en opleiding in ons land nog nooit werden gehaald, mogen ook grote vraagtekens bij de toekomst worden geplaatst.

Opnieuw wordt gesteld dat er extra inspanningen moeten worden geleverd, die zullen worden geïntegreerd in het nieuwe interprofessioneel akkoord. Het enige positieve dat de regering kan voorstellen, is dat de Nationale Arbeidsraad blijkbaar een bepaald meetinstrument heeft ontwikkeld. We vrezen echter dat het voor de concrete uitwerking van de doelstellingen zoals gewoonlijk bij loze beloftes zal blijven. Ik zou trouwens aan de minister willen vragen wanneer we concrete resultaten, afkomstig van dat meetinstrument, mogen verwachten.

Over de dienstencheques stelde u onlangs dat er momenteel reeds 9.000 jobs van de tegen 2006 beloofde jobs werden gerealiseerd. Ik zou aan de minister willen vragen of zij ons een actuele stand van zaken kan bezorgen inzake de aard van de contracten en de gemiddelde arbeidsduurspreiding over de Gewesten.

Ondanks het feit dat er in de beleidsnota van vorig jaar werd bepaald dat de gebruikerskostprijs voor de dienstencheques van 6,20 euro behouden zou blijven - er was toen slechts sprake van een jaarlijkse aanpassing aan de index - werd in oktober, naar aanleiding van de begroting 2005, besloten om de dienstencheques een halve euro duurder te maken voor de gebruiker. De tegemoetkoming werd verlaagd van 14,80 naar 14,30 euro per cheque. Kan de minister mij zeggen hoe het zit met het budget voor 2004? Als ik mij niet vergis bedroeg dit 91 miljoen euro. U weet ook dat de uitwerking van de dienstencheques een staaltje was van compromiskunde. De voorziene 91 miljoen euro werd opgesplitst in 51 miljoen voor Vlaanderen, 30 miljoen voor Wallonië en 10 miljoen voor Brussel. Indien de laatste twee Gewesten hun bedrag niet zouden opgebruiken, mocht Vlaanderen hierover beschikken. Kunt u mij nu zeggen welk Gewest hoeveel heeft aangewend van die 91 miljoen? Mijn vraag is ook of men met de verlaging van de staatstussenkomst ten bedrage van 0,5 euro binnen deze financiële perken zal blijven?

In 2003 werd voor de dienstencheques in federale bruto- en netto-

enregistrera de meilleurs résultats que le comité d'évaluation chargé de la transmission des données entre les services régionaux de placement et l'ONEM car dans ce domaine, on constate peu d'améliorations sur le terrain. Les disparités entre Régions sur ce plan n'ont jamais été aussi profondes. Il est inadmissible que les chômeurs flamands soient traités avec plus de sévérité que les autres.

Dans sa note de politique, la ministre dit tout ce qu'elle attend de l'accord interprofessionnel 2005-2006 mais la probabilité qu'un tel accord puisse être conclu s'amenuise de jour en jour. La concertation est en panne. Les syndicats ont déjà organisé une grève nationale et font savoir qu'ils préfèrent l'absence d'accord à un mauvais accord. Si la concertation sociale échoue, le gouvernement devra imposer lui-même une norme salariale. La ministre partage-t-elle l'opinion du ministre flamand Frank Vandenbroucke qui a affirmé que durant les deux prochaines années, il n'y aurait pas de marge suffisante pour accorder des augmentations salariales?

En avril 2000, une motion sur le statut unique a été adoptée. Depuis, on n'en entend plus parler. Le CNT doit formuler des propositions concrètes avant 2006. Pour ce qui est de la distinction entre employés et ouvriers, un fossé trop profond sépare encore les partenaires sociaux. La ministre devra donc s'occuper lui-même de ce dossier. Où en est-on exactement?

kosten voorzien – netto-kosten zijn de bedragen min het terugverdieneffect – voor de komende jaren. Voor 2005 werd bruto in 255 miljoen euro voorzien, voor 2006 in 322 miljoen euro en voor 2007 in 354 miljoen euro. Mijn vraag is dan ook de volgende. Indien het systeem van dienstencheques blijft aanslaan en het budget opnieuw overschreden dreigt te worden, overweegt u dan opnieuw een verlaging van de staats tussenkomst of een verhoging van het totale budget? Er werd ook voorzien dat in september een evaluatie zou plaatsvinden die moest uitwijzen of de geplande terugverdieneffecten werden gerealiseerd. Mevrouw de minister, heeft u dienaangaande al informatie?

Wat de activering van werklozen betreft. Het uitgangspunt dat een werkloze slechts recht heeft op een uitkering indien hij actief op zoek is naar werk en bereid is om nuttige opleidingen te volgen, is natuurlijk de logica zelf. Het Vlaams Belang kan dat volkomen onderschrijven. Wij hebben altijd gezegd, ook tegen minister Vandenbroucke, dat wij achter deze rechten-en-plichten-benadering staan. Voor de controle van deze voorwaarden stellen zich echter een aantal praktische problemen. Dit is ook al gebleken uit de informatie die u gaf naar aanleiding van een aantal mondelinge vragen in de commissie. Niet alle werklozen die werden opgeroepen voor een gesprek met de facilitatoren komen opdagen. U heeft hierover reeds voorlopige cijfers gegeven. Ook de communicatie naar de doelgroep had zijn effect blijkbaar een beetje gemist. Mevrouw de minister, heeft u intussen recentere cijfers en kan men daar dezelfde conclusies uit trekken als de conclusies die men heeft getrokken uit de eerste cijfers die beschikbaar waren?

Er werd aangaande deze activering van het zoekgedrag van de werklozen ook een samenwerkingsakkoord gesloten met de Gewesten die zich engageerden om de werkloze in een vroeg stadium begeleiding aan te bieden en de trajecten efficiënt te organiseren. De Gewesten hebben zich geëngageerd om tegen het jaar 2006 te komen tot een situatie waarbij er voldoende individuele trajectbegeleidingen zijn zodat alle werkzoekenden er een beroep op kunnen doen. In Wallonië zou men tegen eind 2004 bijvoorbeeld 10.000 extra begeleidingen realiseren. In Vlaanderen engageerde men zich om tegen eind dit jaar aan alle werkzoekenden vanaf drie maanden een begeleidingsgarantie te geven.

Mijnheer de minister, hebt u reeds zicht op deze inspanningen? Welke inspanningen hebben de verschillende Gewesten dienaangaande gedaan?

Inzake deze materie, de activering van werkzoekenden en de betere begeleiding, heeft men opnieuw een evaluatiecomité opgericht, die het akkoord om de 6 maanden zal evalueren. Ik hoop, mevrouw de minister, dat dit zoveelste evaluatiecomité niet hetzelfde resultaat zal boeken als het evaluatiecomité dat werd opgericht om de transmissie van gegevens van de regionale arbeidsbemiddelingdiensten naar de RVA te onderzoeken. Ook op dat vlak – dat blijkt uit de cijfers die mevrouw De Block onlangs nog heeft ontvangen – is er helemaal geen beterschap zichtbaar, in tegenstelling tot hetgeen werd beloofd.

De discrepantie tussen de verschillende Gewesten is op dat vlak nog nooit zo groot geweest. Als we dit stelsel willen laten bestaan, zal er dringend moeten worden opgetreden. Het feit dat Vlaamse werklozen

strenger worden behandeld dan werklozen uit de andere Gewesten kunnen wij niet aanvaarden.

Ik wil nog iets zeggen over het interprofessioneel akkoord 2005-2006. U hebt daarover in uw beleidsnota een aantal verwachtingen geformuleerd, maar de kans dat er een nieuw interprofessioneel akkoord totstandkomt, wordt met de dag kleiner. Dat merken we elke dag in de berichtgeving van de kranten. Over bijna alle thema's die tijdens het overleg aan bod moeten komen, staan de standpunten lijnrecht tegenover elkaar. Vooral over het loonoverleg zijn de sociale partners pessimistisch. Het rapport van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven gaat ervan uit dat de uurloonkosten met 5,3% zullen toenemen in de periode 2005-2006. De vakbonden zien hierin ruimte voor extra loonsverhoging, terwijl men langs patronale zijde hogere lonen afwijst.

De loononderhandelingen hebben tot op de dag van vandaag nog niets opgeleverd en we stellen vast dat de sfeer steeds grimmiger wordt. Vakbonden hebben reeds een nationale betoging gehouden en de werkgeversorganisaties, zoals VOKA, zien liever geen nieuw interprofessioneel akkoord 2005-2006 dan een slecht akkoord. Er dreigt dus een complete patstelling voor zover die er nu al niet is.

Als het nieuwe interprofessioneel akkoord niet totstandkomt en het sociaal overleg faalt – die kans wordt eerlijk gezegd steeds groter – dan moet de regering een verplichte of indicatieve loonnorm opleggen. Ik vraag dan ook aan mevrouw de minister of zij op federaal niveau de mening deelt van de Vlaamse minister van Werk, Frank Vandenbroucke, die heeft gezegd dat er de komende twee jaar eigenlijk geen geld is voor loonsverhoging.

Ik wil nog kort iets over het eenheidsstatuut zeggen, wat ik eigenlijk een beetje moet vergelijken met de processie van Echternach. Ik wil nogmaals verwijzen – het is vandaag al aangehaald door mevrouw De Block – naar de motie die hier unaniem is goedgekeurd in april 2000. Sindsdien is het eigenlijk windstil gebleven over dat onderwerp. Men heeft de problematiek verwezen naar werkgroepen. Het werd al eens besproken naar aanleiding van de CAO-besprekingen 2003-2004. Nu wordt het teruggestuurd naar de NAR, die dan tegen 2006 met concrete voorstellen zou moeten komen.

Iedereen weet, mevrouw de minister, dat zeker met betrekking tot het eenheidsstatuut – het opheffen van de statuten arbeiders en bedienden om te komen tot eenzelfde statuut – het water tussen de sociale partners nog veel te diep is.

Op dat vlak zal u zelf het dossier in handen moeten nemen indien u het uit het slop wil halen.

Tot slot zou ik u dienaangaande willen vragen of u enig zicht hebt op de vooruitgang die de sociale partners op dat vlak al dan niet hebben geboekt.

Le **président**: Avant de donner la parole au gouvernement, je vais donner une réponse à M. Drèze sur l'organisation des travaux dans notre maison. Il est exact que la commission des Affaires sociales, en date du 8 décembre si je ne me trompe, a décidé de ne pas discuter des notes de politique générale et des budgets de trois départements

01.21 De voorzitter: In antwoord op de uiteenzetting van de heer Drèze kan ik meedelen dat de commissie voor de Sociale Zaken op 8 december heeft beslist geen

— Emploi, Famille et Handicapés, Soins de santé — compte tenu du fait que la commission des Finances avait pris position la veille et avait voté sur ces budgets. La commission en a débattu. Ce n'est pas une position du président de la commission d'arrêter la discussion. Je crois que nous avons obtenu un consensus entre les membres présents.

Toujours est-il que la Conférence des présidents qui suivait a débattu de cette question et a conclu que la commission des Finances était en droit de voter, compte tenu du Règlement de la Chambre et des délais. Le président, M. De Croo, a donc adressé un courrier au nom de la Conférence des présidents aux ministres et au gouvernement pour exiger que les notes de politique générale soient à l'avenir rentrées dans les délais.

Cela étant dit, chaque commission est évidemment autonome au niveau de l'organisation de ses travaux. Quand une commission prend une décision, une autre peut décider autrement, il n'y a pas de lien. Il est donc possible que d'autres commissions aient néanmoins souhaité débattre ultérieurement et aient fait un rapport sur d'autres notes de politique générale ou sur d'autres secteurs.

Nous sommes ici en séance plénière où chaque groupe politique a la liberté d'organiser son temps de parole et de poser au ministre des questions le cas échéant. Je constate que, comme nous n'avons pas eu de débat en Affaires sociales dans certaines matières, des questions qui auraient pu être posées en commission l'ont été ici, en plénière, par différents groupes politiques.

Voilà une précision que je voulais vous apporter, monsieur Drèze. Madame la ministre, si vous le souhaitez, je vous donne la parole pour les réponses aux différentes interventions.

01.37 Freya Van den Bossche, ministre: Monsieur le président, il est essentiel que le bilan social soit simplifié. Il faut porter plus d'attention à la formation en y intégrant les instruments pour pouvoir mesurer les efforts des employeurs.

Les cellules d'emplois fonctionnent très bien. Il y a la responsabilité des entreprises et le support du gouvernement. La coordination de ces deux partenaires fonctionne.

En ce qui concerne l'activation des chômeurs, le but est de les accompagner et non de les mettre hors du système. C'est pour cette raison que les facilitateurs doivent tenir compte, par exemple, de l'offre et de la demande d'emploi dans chaque région. Le système sera évalué durant les mois de janvier et de février. Nous l'adapterons alors là où cela est nécessaire et nous le ferons bien entendu après avoir entendu la commission à laquelle vous participez.

C'est très clair, des efforts sont encore nécessaires. Il y a un constat à faire: les employeurs et les bureaux intérimaires ne livrent pas de preuves aux personnes qui cherchent un emploi. Les agences intérimaires n'inscrivent pas les travailleurs qui cherchent un emploi. Lorsqu'un demandeur d'emploi n'arrive pas à dépasser la porte d'une entreprise, il devrait être aussi possible de lui fournir des preuves de sa recherche d'emploi, de son effort fourni.

verslag uit te brengen over de algemene beleidsnota's inzake Werk, Gezin en Personen met een handicap. In de commissie werd een consensus bereikt en de Conferentie van Voorzitters besloot dat de commissie van Financiën krachtens het Reglement over de begroting kon stemmen.

Voorzitter De Croo richtte een schrijven tot de regering om haar eraan te herinneren dat de algemene beleidsnota's op tijd moeten worden overgemaakt.

Het is mogelijk dat andere commissies daar anders over hebben beslist.

Het staat elke politieke fractie vrij tijdens de plenaire vergadering vragen te stellen.

01.37 Minister Freya Van den Bossche: Het is inderdaad van fundamenteel belang dat de sociale balans wordt aangepast en vereenvoudigd.

De tewerkstellingscellen werken naar behoren.

De bedoeling van de activering van de werklozen is niet hen uit te sluiten, maar hen te begeleiden. De facilitatoren houden dan ook rekening met de vraag naar en het aanbod van werk. Het systeem wordt in januari beoordeeld.

De werkgevers en de uitzendbureaus leveren geen bewijs dat een werknemer werk zoekt. Het zou mogelijk moeten zijn om dat bewijs te bekomen.

Je parle de l'intégration sur le marché de l'emploi. C'est clair que, selon moi, offrir des formations et aider à la recherche d'un emploi, c'est de l'intégration.

Hoe dan ook hoop ik dat de maatregelen als een geheel worden gezien, want meestal wordt er gedaan alsof het hele beleid erop gericht is om werklozen onterecht op te jagen en om tegen hen gemeen te zijn, ofwel alsof wij ze zich in hun luie zetel laten parkeren. Geen van beide is waar, natuurlijk. De essentie is dat er een solidair systeem is tussen werkenden en werkzoekenden. Er gelden daarbij twee afspraken: wie werkt, werkt en wie werkzoekende is, zoekt werk. Dat betekent dat wie werk zoekt, dat bij voorkeur doelmatig doet. Men kan mensen niet verwijten dat zij niet altijd op de meest efficiënte manier zoeken wanneer zij niet weten hoe dat het beste gebeurt. Dus, men moet hen daarbij helpen. Men moet ook, wanneer hun profiel niet beantwoordt aan de eisen van de arbeidsmarkt, hun opleidingen en dergelijke aanbieden.

Maar – ik kom tot het voorbeeld van die dertigjarige man uit De Morgen –, het systeem is er niet om te dienen als een soort zeker inkomen waarbij men kan kiezen geen werk meer te zoeken. Daarvoor zijn er andere systemen in onze samenleving die in een inkomen voorzien. Ik wil dus duidelijk zeggen dat die man alsook zijn collega's nu worden opgeroepen. In zijn specifieke geval – hij is 30 jaar – zal dat de komende maanden gebeuren. Dan zal hij ook voor de keuze gesteld worden. Men doet alsof het gaat om het gros van de werkzoekenden. Ik huiver daarvan, want dat is niet zo. De meeste werkzoekenden zoeken gewoon werk. Er zijn er ook die dat niet doen. Wel, voor hen is dat niet het juiste systeem, in ieder geval.

Dus, laten wij niet doen alsof er geen mensen zijn die het systeem misbruiken. Maar laten wij ook niet doen alsof enkel die mensen bestaan. Laten wij gewoon proberen een fair beleid te voeren en mensen te helpen en bij te staan waar nodig, maar ook kordaat op te treden wanneer mensen hulp weigeren. Dat is immers waarover het eigenlijk gaat.

En ce qui concerne l'Europe, il est vrai que la situation devient de plus en plus difficile. Nous devons sans cesse lutter pour sauvegarder notre système de protection sociale. Je comprends les Etats membres qui veulent d'abord avancer sur un plan économique mais, pour nous, il est essentiel de ne pas abandonner notre bien-être. Nous continuerons donc à nous battre au niveau européen pour protéger nos acquis sociaux et d'autres acquis encore à venir.

Hebben wij inzake lastenverlaging genoeg gedaan en is ze efficiënt? Hebben wij genoeg gedaan? Ik denk dat er een goede start is geweest. Ik denk inderdaad dat het nog niet genoeg is en dat er nog meer moet gebeuren. Ik weet wel dat de korting op de bedrijfsvoorheffing bij de regeling van ploegenarbeid van kracht is sinds 2004. Ik heb het dan over de beslissing op de Werkgelegenheidsconferentie. Voor de toekomst kan geld uit het ervaringsfonds, 7 miljoen in 2005 en 14 miljoen in 2006, worden gebruikt om iets te doen aan regimes, nachtarbeid, enzovoort. Wij hebben speciaal daarvoor de budgetten verhoogd en opengesteld. Wij zijn minder streng in die criteria. Dat is zelfs een van de suggesties in mijn beleidsnota. Ik hoop dat daarvan dan ook gebruik wordt gemaakt. Dat er nog meer moet gebeuren staat buiten kijf. Wij

On a parfois l'impression que la politique de l'emploi ne vise qu'à harceler les chômeurs. C'est inexact. Notre politique est basée sur le principe que le travailleur travaille effectivement et que le demandeur d'emploi cherche effectivement du travail. Les demandeurs d'emploi se voient proposer un accompagnement et des formations. Les allocations de chômage ne constituent pas un revenu garanti pour les personnes qui ne souhaitent pas chercher un emploi. Pour elles, il existe d'autres filets de sécurité sociaux. Heureusement, la plupart des demandeurs d'emploi cherchent du travail. Ceux qui ne le font pas seront confrontés à un choix dans les mois à venir. Nous ne prétendons pas que les abus n'existent pas mais nous ne disons pas davantage qu'il n'y a que des abus.

Op Europees niveau moeten wij echt vechten om ons stelsel van sociale bescherming te behouden. Wij zullen dat ook blijven doen.

En matière de réductions de charges, nous devons encore aller plus loin. La réduction du précompte professionnel pour le travail posté est déjà en vigueur. De l'argent du Fonds de l'expérience professionnelle peut être utilisé pour le travail de nuit et la sévérité des critères peut être réduite.

Les négociations concernant le secteur non marchand sont en

moeten telkens proberen om binnen ons orthodox begrotingsbeleid het meest mogelijke te doen. Wij moeten uiteraard altijd het evenwicht zoeken tussen de twee.

Over de non-profit zal ik niet veel zeggen omdat de onderhandelingen bezig zijn. Het moet echter duidelijk zijn dat de prioriteit van de regering werk en opleiding is. Ik denk dat wij het maximale moeten inzetten op werk en opleiding, veeleer dan op allerlei looneisen op dit moment.

Over het einde van de loopbaan waren er ook heel wat vragen. Het gaat hier niet om de keuze van ofwel langer werken ofwel jongeren aan het werk. Wij stellen vandaag vast dat er al knelpuntberoepen zijn. Er zijn mensen die werk zoeken en er zijn vacatures die openstaan. Wij slagen er niet altijd in om die te verbinden. Ik weet wel dat die vacatures niet voldoende zijn om iedereen aan het werk te helpen. Alle rapporten bewijzen echter dat het economisch beter gaan. Dit zal dan ook zijn invloed hebben op de werkgelegenheid. De demografische evolutie is ook wat ze is. Er zullen dus steeds minder mensen zijn om even veel werk te verrichten voor een steeds groter wordende inactieve groep ouderen. Ik denk dat het vandaag het moment is om die jonge mensen aan werk te helpen, op te leiden, ervoor te zorgen dat zij meer kansen hebben op de arbeidsmarkt. Over een aantal jaren is het immers niet of of, neen, wij zullen iedereen nodig hebben. Alle handen en hoofden zullen dan nodig zijn.

Het is ook zo dat een debat over het einde van de loopbaan niet kan worden gevoerd zonder een debat over de loopbaan. De regering heeft 30 voorstellen gedaan, die echter niet te nemen of te laten zijn. Er werden diverse voorstellen gedaan. Ook de sociale partners kunnen voorstellen doen. Het is natuurlijk zaak om niet alleen te zorgen voor de uitstapmogelijkheden, maar ook voor bijscholing tijdens de loopbaan, voor welzijn op het werk. Wij weten natuurlijk dat dit allemaal samenhangt. Het zou al te gek zijn om alleen te kijken naar de loopbaan vanaf de leeftijd van 50 of 55 jaar en dat wat daarvoor gebeurt niet van tel is.

We moeten beseffen dat oudere mensen uit de arbeidsmarkt gestoten worden vandaag de dag. Het is allemaal mooi om iets te doen aan die zaken, dat heb ik gehoord, maar men moet wel beseffen dat die mensen vandaag gewoon massaal aan de kant worden gezet, gedumpt worden. De overheid alleen kan daar niets aan doen. Men moet ook de werkgevers mee hebben en zorgen dat er een mentaliteitswijziging op dat vlak komt. Dat is belangrijk. Het eindeloopbaan debat zal pas geslaagd zijn wanneer wij de volledige loopbaan overschouwen en iedereen zijn verantwoordelijkheid laten nemen.

Er was dan de suggestie om een aantal aanpassingen aan te brengen aan het systeem van deeltijds werken en leren. Dat is heel terecht. Het is vandaag een kluwen. Wij moeten zorgen voor stageplaatsen en voor de harmonisering van statuten. Ook al is het zo'n kluwen, wij moeten daar uitgeraken, want de opmerkingen zijn geheel terecht. Vandaag loopt het systeem compleet mank. Op papier lijkt het heel aantrekkelijk en mooi, maar in de praktijk werkt het niet. Daaraan moeten de deelstaten werken, maar wij kunnen ook onze duit in het zakje doen.

cours. La priorité du gouvernement réside dans le travail et la formation plutôt que dans les exigences salariales.

En ce qui concerne la fin de carrière, nous devons choisir entre travailler plus longtemps ou se mettre à travailler plus tôt. Tous les rapports indiquent une reprise de l'économie mais, en raison de l'évolution démographique, il y aura de moins en moins de travailleurs pour effectuer la même quantité de travail cependant que le nombre de personnes âgées inactives ira croissant. C'est pourquoi nous devons aider les jeunes à trouver du travail et les former de façon à augmenter leurs chances de décrocher un emploi. Nous allons avoir besoin de toutes les forces disponibles pour faire face au vieillissement.

Un débat sur la fin de carrière ne peut être dissocié d'un débat sur la carrière elle-même. Le gouvernement a formulé trente propositions. Les partenaires sociaux peuvent également en faire des propositions.

A l'heure actuelle, des travailleurs âgés sont exclus massivement. A lui seul, le gouvernement ne peut rien y faire. Un changement de mentalité doit également s'opérer chez les employeurs. Le débat sur la fin de carrière ne sera mené à bien que lorsque nous aurons examiné la carrière dans son ensemble et que chacun aura pris ses responsabilités.

Davantage de possibilités de stage doivent être créées pour le travail et l'apprentissage en alternance. Le statut doit être adapté. Le gouvernement fédéral et les entités fédérées doivent s'atteler à cette tâche.

Pour celui qui aura perçu un bas salaire cette année et qui sera au chômage l'année prochaine, le bonus crédit d'emploi constitue en effet un recul. Dans tous les autres

Sommigen hebben aangeklaagd dat er mensen met de werkbonus op achteruit zouden gaan. Er is inderdaad een groep voor wie de hervorming van de werkbonus geen meerwaarde is, namelijk de werknemers met een laag loon dit jaar die volgend jaar geen werk meer hebben en werkzoekende worden.

Bij de andere groepen gaat iedereen er op vooruit. Wie, omdat hij of zij plots meer verdient, de werkbonus niet meer geniet, gaat er eigenlijk ook wel op vooruit, loonmatig gezien. Ik zou dus durven te stellen dat iedereen erop vooruitgaat, behalve degenen die eerst een laag loon hadden en nu hun werk verliezen. Voor die mensen is het verlies van hun job sowieso een drama, los van de werkbonus. Men kan echter natuurlijk alleen een hoger nettoloon geven aan zij die werken. De oplossing om het effect meteen te laten voelen en niet twee jaar te wachten met het belastingkrediet vind ik een goede oplossing en ik beseft ook dat het Parlement dat een betere optie vindt, maar die biedt geen soelaas voor mensen die hun werk nu kwijtraken en voordien voor de werkbonus in aanmerking kwamen.

Ik heb ook pleidooien gehoord voor een verdere flexibilisering van de arbeidsmarkt. Ik ga daar absoluut akkoord mee. Wij beseffen allemaal dat wij op het vlak van loonkosten nooit bijzonder concurrentieel zullen zijn met andere landen. Wij kunnen de lonen niet verlagen tot het niveau van lagelonenlanden. Wij willen dat ook niet. Wij moeten op andere manieren concurrentieel zijn, onder andere door flexibel in te springen op bepaalde behoeften en vragen. Ik heb een Engelse term waarop wij nog een variante moeten vinden. Er is de term *flexecurity*. Die term duidt aan dat men zowel meer flexibiliteit creëert als een soort van zekerheid geeft aan de mensen op de arbeidsmarkt, een zekerheid dat er meer jobs blijven dankzij het feit dat men iets flexibeler aan het werk kan gaan.

Denken we aan werk op maat. Iedereen kent de dienstencheques. Werk op maat is een systeem waarbij mensen arbeid en gezin combineren en daardoor hun job op maat kunnen samenstellen. Het is slechts een voorbeeld. We zullen, mijns inziens, naar een meer flexibele arbeidsmarkt moeten evolueren. Los van de beslissingen van het IPA, beseft de overheid dat de nood aan flexibiliteit een belangrijke troef kan zijn in de competitiviteit van onze economie.

Er werden een aantal vragen gesteld in verband met de antipestwet. Een van de belangrijke oplossing is, mijns inziens, meer te spelen op het eerstelijnsniveau. Vandaag wordt een op twee klachten rechtstreeks door de inspectie behandeld. Dat is jammer en onnodig omdat men de vertrouwenspersoon of de preventieadviseur kan inschakelen. Dat gebeurt veel te weinig, misschien omdat het systeem te weinig bekend is. Zowel werkgevers als werknemers hebben er baat bij omdat ze op die manier veel sneller een potentieel probleem in de kiem kunnen smoren. Het is mijn taak ervoor te zorgen dat de eerstelijnszorg meer wordt gebruikt en dat de inspectie slechts op de tweede plaats komt indien er binnen het bedrijf geen oplossing kon gevonden worden.

Wat de inspectiediensten betreft, wordt de politiek heel consequent uitgevoerd. Op relatief korte termijn moeten hiervan resultaten zichtbaar zijn.

Ik heb veel bekommernis gehoord inzake de manifestatie die gisteren

groupees, tout le monde progresse. Nous ne pouvons cependant offrir un salaire net plus élevé qu'à celui qui travaille.

Je suis d'accord avec les propositions en faveur d'une nouvelle flexibilisation du marché du travail. Nous ne pouvons diminuer nos salaires jusqu'au niveau des pays à bas salaire et devons donc maintenir et renforcer notre position concurrentielle d'une autre manière. Nous devons trouver une variante au terme anglais *flexecurity* : plus de flexibilité en donnant la certitude aux gens que cette flexibilité offre plus d'emplois.

Une plainte pour harcèlement moral sur deux est désormais traitée directement par l'inspection. Si la personne de confiance ou le conseiller en prévention est trop peu sollicité, c'est parce que le système est encore insuffisamment connu. Il m'incombe de veiller à ce que les soins de première ligne soient utilisés davantage et à ce que l'inspection n'intervienne qu'en deuxième lieu si, au sein de l'entreprise concernée, une solution ne peut être trouvée. En ce qui concerne les services d'inspection, la politique suivie est mise en œuvre avec beaucoup de cohérence et les résultats se feront sentir à brève échéance.

Les manifestations syndicales d'hier prouvent que les gens se préoccupent de leur avenir. Nous donnerons toutes ses chances à la concertation. De son côté, le gouvernement attend des partenaires sociaux qu'ils prennent aussi leurs responsabilités et s'efforcent de tendre à la paix sociale et à la solidarité.

En ce qui concerne le travail à domicile, les adaptations nécessaires du RGPT et de la loi sur les accidents du travail sont en préparation. Nous nous concertons actuellement avec le secteur des assurances. Nous ne

heeft plaatsgehad. Mensen zijn bekommerd over hun toekomst. U mag ervan op aan dat het overleg alle kansen krijgt. De regering heeft de afgelopen weken en dagen en zeker vandaag heel intensief haar verantwoordelijkheid genomen. De regering verwacht van de andere partners dat zij hetzelfde doen en beseffen dat het pleidooi van velen onder u voor sociale vrede en solidariteit, wat de kern van een IPA is, een zaak is waar we allemaal samen aan moeten werken. Als een radertje in het geheel de boel echter blokkeert, dan zal het ons niet lukken.

Er wordt aangedrongen op meer werk te maken van thuiswerk. Dat is correct. Ik onderstreep opnieuw mijn engagementen in de commissie. De nodige aanpassingen aan het ARAB en aan de wet op de arbeidsongevallen zullen worden aangebracht. Wat dit laatste betreft, worden gesprekken gevoerd met de verzekeringen. Beslissingen kunnen evenwel slechts worden doorgevoerd na overleg met de NAR. Gesprekken terzake zullen van start gaan zodra de Europese bepalingen terzake omgezet zijn.

De discussie in verband met arbeiders en bedienden is een oude discussie die maar niet opschiet. De sociale partners willen graag het gesprek zelf voeren, maar raken er niet uit. Ik denk dat we allemaal beseffen dat er uiteindelijk toch een aantal knopen doorgehakt zullen moeten worden door de politiek. Ik kijk graag wat het initiatief dat werkgevers en werknemers beloofd hebben, oplevert. Ik denk echter te moeten vaststellen dat dit weinig soelaas gebracht heeft.

Le renforcement des services d'inspection, tel que déterminé durant le conclave d'octobre 2003, est complètement en exécution. On parle de 92 personnes. Pour 2004, on a prévu la moitié des moyens, ce qui est suffisant pour employer les 92 personnes au cours de l'année 2004. A partir de 2005, on sera à la vitesse réelle.

Par ailleurs, en ce qui concerne la décision d'investir au niveau informatique, les projets Genesis, Oasis et "cadastre synthétique" seront opérationnels dans leur première phase à partir de 2005. L'inspection est donc renforcée mais les moyens informatiques sont également améliorés. Ces deux mesures conjuguées permettront de donner des résultats. En même temps, le comité fédéral de coordination organisera la collaboration entre les services d'inspection dans le cadre de la lutte contre la fraude sociale. Il est très important d'agir sur plusieurs fronts en même temps.

Quelles sont les mesures budgétaires au niveau du bien-être? Il faut se référer aux points 54.01 et 54.02 du budget. Vous verrez que pour le SPF Personnel et Organisation, des montants de 11,6 et 2,2 millions d'euros sont prévus. En ce qui concerne le contrôle des lois sociales, on a prévu 16,2 millions d'euros et 3,3 millions d'euros pour les allocations de base – points 57.01 et 57.02. Pour tout autre renseignement concernant l'inspection sociale, vous le trouverez dans le budget des Affaires sociales et non chez moi.

Over de controle op de werklozen worden ook een aantal cijfers gevraagd. Dat is heel terecht, we hebben dat nodig om te evalueren. De RVA heeft mij beloofd om bij de evaluatie die gebeurt in januari, februari die cijfers te hebben. Zij hebben mij op het hart gedrukt dat het voor januari quasi onmogelijk is om cijfers te leveren waar men iet

prendrons des décisions qu'après concertation au sein du CNT, concertation qui débutera dès que les dispositions européennes en la matière auront été transposées en droit belge.

Les tractations entre les partenaires sociaux concernant le statut des ouvriers et des employés n'avancent décidément pas. Par conséquent, le gouvernement devra trancher lui-même.

De inspectiediensten worden op dit ogenblik uitgebreid, zoals in 2003 werd beslist. Voor 2004 werd de helft van de middelen uitgetrokken. Vanaf 2005 komen wij op kruissnelheid.

Wat de informatica betreft, komen de projecten "Genesis", "Oasis" en "Synthetisch Kadaster" vanaf 2005 in een eerste operationele fase. Tegelijkertijd zal het Federaal Coördinatiecomité de samenwerking tussen de inspectiediensten in het kader van de strijd tegen de sociale fraude organiseren.

Wat het welzijn betreft, werd voor de FOD Personeel en Organisatie in bedragen van 11,6 en 2,2 miljoen euro voorzien. Wat het toezicht op de sociale wetgeving betreft, werden voor de basisallocaties bedragen van 16,2 en 3,3 miljoen euro uitgetrokken.

C'est à juste titre que des chiffres concernant le contrôle des chômeurs sont demandés. L'ONEM a promis de produire après janvier des chiffres

of wat conclusies uit kan trekken. Ik heb daarin vanzelfsprekend de heer Baeck als heel degelijk ambtenaar gevolgd. Hij zou in januari met cijfers naar buiten kunnen komen. Vanzelfsprekend zou het bijzonder interessant zijn om ons ook over die cijfers te buigen in de commissie.

Voor ouderschapsverlof blijft het budget dat eerder was afgesproken behouden. Ik heb duidelijk laten merken dat, los van een aantal specifieke maatregelen die ik heb beloofd, onder andere aan de collega's D'hondt en Van de Castele, ik voor het gros van de ouderschapsverloven, wetend dat die ouderschapsverloven maar aan 550 euro voor een voltijdse job worden verloond, de voorkeur zou geven aan het optrekken van het bedrag. Waarom? Om de eenvoudige reden dat mensen die er alleen voor staan met kinderen of mensen die wel met twee verdienen, maar niet zoveel inkomen hebben dat ze gemakkelijk kunnen sparen eigenlijk met die 550 euro niet toekomen. In werkelijkheid is er al een bepaald volume aan ouderschapsverlof dat de ene mens makkelijker kan opnemen dan de andere. Ik denk dat het belangrijker zou zijn dat we eerst die bedragen optrekken, zodat iedereen die er recht op heeft er ook gebruik van kan maken vooraleer we de duur optrekken. Er zijn echter evengoed een aantal doelgroepen, ik denk aan ouders met zieke kinderen bijvoorbeeld, waarvoor het wellicht belangrijk is om ook de duur op te trekken. Ik wil niet uitsluiten dat we iets doen aan de duur, maar ik denk dat het algemeen genomen op dit moment belangrijker is er eerst voor te zorgen dat het een zo democratisch mogelijk systeem is. Dat is het vandaag eigenlijk nog niet helemaal.

Wat welzijn op het werk betreft, kan ik vrij kort zijn. Het programma van mevrouw Van Brempt, mijn voorganger, wordt volledig uitgevoerd. Op het moment waarop zaken operationeel worden zal daarover gecommuniceerd worden, alleen ben ik niet het soort politica dat tien keer hetzelfde aankondigt. Ik kom daar dus niet elke keer op terug. Alles zit gewoon in de pijplijn en mijn beleid verschilt in niets van het beleid dat door de staatssecretaris eerder is ingezet.

Op dit moment zijn er geen cijfers in verband met de startbanen. De cijfers worden niet langer meervoudig opgevraagd bij de werkgevers, alleen de RSZ kan die cijfers leveren. Voor de mensen met een handicap en allochtonen, zijn de cijfers betrouwbaar in de mate waarin de mensen zelf, op hun kaart laten zetten dat zij een handicap hebben of allochtoon zijn. Ze zijn niet verplicht om de kaarten op die manier te merken. We kunnen daar een indicatie van krijgen, maar die zal nooit heel sluitend zijn.

In de werkgelegenheidsconferentie waren er enveloppes voorzien voor herstructureringen: 25 miljoen in 2004, 50 miljoen in 2005. Gezien de onderbenutting in 2004 zijn de 50 miljoen euro voor 2005 herleid naar 30 miljoen euro. De bedoeling is om te stimuleren via proeftuinen, werknemers opnieuw aan de slag te laten gaan, onder andere via financiële stimuli. Ik wil heel duidelijk nog eens herhalen dat het echt niet mijn bedoeling is om brugpensioenen bij herstructureringen af te schaffen, omdat ik denk dat het een laatste redmiddel moet zijn, maar het moet wel een laatste redmiddel zijn. We mogen er niet automatisch naar grijpen. Het is een beetje te veel een automatisme geworden, maar we zouden eerst moeten proberen die mensen opnieuw aan de slag te krijgen. Lukt dat niet, ondanks tewerkstellingscellen of outplacement, dan moeten we natuurlijk

représentatifs que nous pourrions alors utiliser pour une évaluation.

Le budget prévu pour le congé parental est maintenu. Le budget actuellement alloué, 550 euros pour un travailleur à temps plein, ne satisfait pas tout le monde. C'est pourquoi je veux d'abord augmenter les montants, et si c'est possible, rallonger ensuite la durée, de sorte qu'il soit possible à chaque personne qui le souhaite de recourir au système.

Le programme de Mme Van Brempt pour le bien-être au travail sera mis en oeuvre entièrement. Des informations à ce sujet seront communiquées en temps utile.

Nous ne disposons pas de chiffres relatifs aux conventions de premier emploi pour l'instant; seul l'ONSS peut les fournir. Les statistiques concernant les personnes handicapées et les allochtones ne sont fiables que dans la mesure où les intéressés apportent eux-mêmes des indications en ce sens sur leur carte, ce à quoi ils ne sont pas tenus.

Lors de la Conférence sur l'emploi, un budget a été dégagé pour les restructurations. L'on espère remettre les gens au travail par le biais de stimulants financiers, notamment. Je ne veux pas supprimer les préretraites dans le cadre de restructurations mais il doit s'agir d'une ultime bouée de sauvetage, à utiliser seulement après avoir essayé de remettre les gens au travail.

Je suis prête à procéder à une évaluation des mesures de la Conférence, mais c'est prématuré pour l'instant car l'incidence de la réduction des charges n'est pas encore pleinement perceptible. Les accords en matière de formation doivent encore prendre forme. D'autres mesures, comme les titres-services, peuvent déjà être évaluées. Nous pourrions le

blijven werken met brugpensioenen.

Ik ben bereid om de maatregelen van de tewerkstellingsconferentie te evalueren, maar nu nog niet, het is te vroeg. Het effect van de lastenverlaging is nog niet volledig aan het spelen, dus we kunnen dat nog niet volledig evalueren. Afspraken voor vorming moeten nog verder vorm krijgen. Dienstencheques bijvoorbeeld kunnen wel geëvalueerd worden. Ik heb beloofd om dat samen met de commissie te doen in maart 2005, zodat we echt duurzaam kunnen verder bouwen, binnen de budgettaire marges.

Als antwoord op een gestelde vraag is het belangrijk te melden dat het bij afwezigheid van de gebruiker, in geval van dienstencheques, en bij overmacht mogelijk is bij de RVA tijdelijke werkloosheid in te roepen. Dat is echt een mogelijkheid die opgehouden wordt.

J'en viens aux remarques sur l'effet du bonus emploi et du crédit d'impôt sur le salaire net. Vous comparez le crédit d'impôt qui est déjà lancé et qui a déjà pris sa vitesse de croisière au bonus emploi qui en est encore à ses débuts. Dans cette comparaison, le bonus emploi rapporte bien sûr moins au niveau du net. Mais lorsque le bonus emploi aura atteint sa vitesse réelle, son coût ne sera pas de 261 mais de 621 millions d'euros. A ce moment, la cotisation personnelle de 13,07% ne devra plus être payée par ceux qui bénéficient du salaire minimum. On observera alors une augmentation des revenus jusqu'à un salaire mensuel de 1.956,6 euros.

Une remarque concernait le budget bonus emploi dans le budget ONSS. Il est en effet différent de ce qui était prévu dans le budget général. Il y a deux explications à cela:

1. Le bonus emploi ne compte pas uniquement pour les travailleurs soumis à l'ONSS mais aussi pour ceux qui sont soumis à l'ONSS-APL.
2. L'année budgétaire ONSS n'est pas l'année calendrier 2005 mais l'année constituée du quatrième trimestre 2004 et des trois premiers trimestres 2005.

La remarque qui concerne la fiscalité et le fait qu'il vaudrait mieux tenir compte de la totalité des revenus familiaux plutôt que du bonus emploi est justifiée. Je pense néanmoins que pour le groupe le plus faible, c'est-à-dire les familles monoparentales, une augmentation immédiate du salaire net lors de l'acceptation d'un nouveau job, est plus attractive qu'un crédit d'impôt après deux années. Cela mis à part, votre remarque est tout à fait justifiée.

J'en arrive à votre quatrième remarque. A cause de l'augmentation du bonus emploi et donc du salaire net, nous enregistrons sans doute moins de sans-emploi qui, lorsqu'ils acceptent un travail à bas salaire voudront recevoir un ajout via l'AGR. Il ne s'agit donc pas d'une mesure purement économique, mais d'une politique efficace. Les budgets sont modifiés, mais nous ne faisons pas d'économies à leur détriment.

Des questions m'ont également été posées sur la baisse du nombre d'employés en ALE. Selon moi, l'une des raisons de cette baisse est que la disponibilité sur le marché du travail depuis le 1er octobre 2004 a changé. Il faut également tenir compte du passage à l'emploi grâce aux titres-service.

faire ensemble en mars 2005, mais je puis d'ores et déjà annoncer que nous voulons maintenir la possibilité d'invoquer le chômage temporaire dans certains cas dans le cadre des titres-services.

Wat de weerslag van de werkbonus en het belastingkrediet op het nettoloon betreft, kan men stellen dat de werkbonus netto minder opbrengt, maar dat die maatregel, wanneer hij op kruissnelheid komt, 621 miljoen euro zal kosten. Van zodra de persoonlijke bijdrage van 13,07 procent niet meer moet worden betaald, zullen de lonen tot een maandbedrag van 1.956,60 euro stijgen.

De middelen die in de RSZ-begroting voor de werkbonus werden ingeschreven, verschillen van de middelen die in de algemene begroting waren gepland, vermits de werkbonus ook geldt voor de werknemers die onder de RSZPPO vallen en het begrotingsjaar van de RSZ niet met een kalenderjaar samenvalt. Wat de fiscaliteit betreft, kan men terecht stellen dat men beter met het totaal van de gezinsinkomens in plaats van met de werkbonus rekening zou houden. Voor de allerzwaksten is een onmiddellijke verhoging van het nettoloon bij het aanvaarden van een nieuwe baan evenwel aantrekkelijker dan een belastingkrediet na twee jaar.

Door de verhoging van de werkbonus en dus van het nettoloon, zullen er minder werklozen zijn. Dat is dus een doeltreffende maatregel. De daling van het aantal PWA-ers is toe te schrijven aan een

Je suis bien entendu ouverte à toute explication ou analyse de votre part pour expliquer ces chiffres. En effet, il n'est pas très facile d'y parvenir. Toujours est-il que les éléments énoncés plus haut sont déjà deux causes possibles.

Het pilootproject voor de ruggen van verpleegkundigen start op 1 januari 2005. De evaluatie is één jaar later gepland. Dan kan het beheerscomité het project ook uitbreiden bij een positieve evaluatie. Ik zal hun zeker een tip geven in verband met uw voorstel aangaande bouwvakkers en dokwerkers, mensen die een behoorlijk zware belasting van de rug kennen.

Wat de "inactiviteitsvallen" van arbeidsongeschiktheid betreft, werd een studie gevraagd aan de FOD Sociale Zekerheid. De timing voor die studie is 31 maart 2005. In april en mei zouden er dus concrete maatregelen kunnen worden uitgewerkt op basis van die studie. Er wordt dan ook gewerkt aan een wettelijk kader.

Ik kom dan aan een aantal bijkomende vragen in verband met de dienstencheques. Die 6,70 euro is een puur budgettaire beslissing. Wij stoppen nog steeds enorm veel geld in die dienstencheques. Ik geloof daar ook in. Het creëert immers niet alleen tewerkstelling, maar voldoet ook aan noden in de samenleving, aan huishoudhulp en dergelijke. Het was echter budgettair gezien echt noodzakelijk. Ik heb voorlopig nog geen verschillen gemerkt in het succes. De dienstencheques worden nog steeds even gretig afgenomen.

Er was een vraag naar de verdeling tussen de Gewesten. Het is als volgt: Vlaanderen driekwart, Wallonië een vijfde en Brussel een twintigste. Dat is ongeveer wat er nu is. Het gaat nu reeds om ongeveer 80 miljoen euro. Ik heb het dan over eind november 2004. Ondertussen zal het weer iets meer geworden zijn. Het principe is er een van een open budget met extra middelen als het succes groter wordt. Ook daar geldt dat het evaluatierapport van 2005 ons misschien zal vragen om dat bij te sturen. In elk geval hebben wij de kaap van 10.000 jobs daar reeds ruim overschreden.

Ik kom dan aan de permanente vorming. Betaald educatief verlof voor oudere werknemers moet versterkt worden, via het hogeloonplafond. Er moeten extra sectoropleidingsfondsen worden opgericht. De sociale balans moet aangepast worden. Het meetinstrument vorming moet worden naar voren geplaatst. Inzake de drie andere onderdelen moet veel minder gevraagd worden van de werkgevers omdat wij die gegevens toch reeds elektronisch hebben.

Sowieso moet er aan meer dan 60.000 mensen een opleiding worden aangeboden. De sociale partners hebben zich op de werkgelegenheidsconferentie geëngageerd. Het zal echter zaak zijn voor de regering en het Parlement om hen daaraan te herinneren. Ik zie op dit moment immers toch de engagementen op papier niet in dezelfde maand vertaald worden.

Opleiding en scholing is natuurlijk in de eerste plaats een taak van de Gewesten, maar dat betekent niet dat wij niet een aantal zaken kunnen doen. Wij moeten erkennen dat wij op het vlak van betaald educatief verlof onze taken op ons moeten nemen en dat het bestaande complexe bewijssysteem voor de werkgever zeker moet

wijziging van de beschikbaarheid op de arbeidsmarkt sinds 1 oktober jongstleden en de invoering van de dienstencheques.

Le projet « Dos », destiné aux infirmiers, démarrera le 1er janvier 2005 et sera évalué au bout d'un an. En cas d'évaluation positive, le comité de gestion pourra étendre le projet. Je ne manquerai pas d'indiquer alors d'autres secteurs professionnels où le dos est mis à rude épreuve, tels que les ouvriers du bâtiment et les dockers.

Concernant les pièges à l'emploi de l'incapacité de travail, une étude a été demandée au SPF Sécurité sociale. Des mesures concrètes pourront être adoptées en avril et en mai sur la base de cette étude, qui sera prête le 31 mars 2005.

Le prix de 6,70 euros des titres-services constitue une décision budgétaire. Nous investissons ici des sommes considérables et ces titres ne créent pas uniquement de l'emploi, mais répondent également aux besoins de la société. Les titres un peu plus coûteux sont dès lors toujours demandés.

Quelque 75 pour cent des titres-services sont achetés en Flandre, 20 pour cent en Wallonie et 5 pour cent à Bruxelles. Fin novembre 2004, il s'agissait d'un montant de 80 millions d'euros. Nous disposerons d'un budget ouvert et de moyens supplémentaires si leur succès se confirme. Ces mesures peuvent être adaptées après une évaluation. Plus de dix mille emplois ont déjà été créés.

Bien que la formation et l'éducation ressortissent à la compétence des Régions, nous pouvons assumer certaines tâches ayant trait au congé-éducation payé et à la simplification du système de preuve pour l'employeur.

worden vereenvoudigd.

Il convient de renforcer le congé-éducation payé en faveur des travailleurs âgés, d'augmenter le nombre de fonds sectoriels de formation, d'adapter le bilan social et d'accorder une plus grande importance à l'instrument de mesure de la formation.

Plus de 60.000 personnes doivent bénéficier d'une formation. Le gouvernement et le Parlement doivent rappeler aux partenaires sociaux les engagements qu'ils ont pris lors de la conférence sur l'emploi.

01.38 Staatssecretaris **Els Van Weert**: Mijnheer de voorzitter, ik zal proberen kort te zijn zonder afbreuk te doen aan de vragen en opmerkingen die geformuleerd zijn door de collega's.

Er waren een aantal opmerkingen van mevrouw Lanjri met betrekking tot de subsidiëring, waarover we in de commissie reeds gesproken hebben. Ik wil nog even kort ingaan op een aantal zaken die u zegt, mevrouw Lanjri. Wat u zei over de complexiteit klopt, het heeft inderdaad te maken met het feit dat we met verschillende actoren moeten samenwerken om die doelgroep middels een aantal goede maatregelen toch de nodige kansen te bieden. Toch trachten we binnen dat kader te komen tot een zekere vereenvoudiging en een goede afstemming van een aantal maatregelen op elkaar.

Ik denk dat dat op federaal niveau al gebeurt door het op elkaar afstemmen van, enerzijds, SINE en, anderzijds, de verhoogde staatstoelage voor artikel 60. Wat de samenwerking met de regio's betreft, proberen wij nu ook in het kader van het nieuwe samenwerkingsakkoord dat we aan het opmaken zijn een aantal afspraken te maken en een aantal vereenvoudigingen mogelijk te maken. Hetzelfde wat betreft de combineerbaarheid van een en ander: dat zijn zaken die wij in het kader van het samenwerkingsakkoord aan het bespreken en zijn en waarin we duidelijke lijnen trachten te trekken.

Ik wil ook even heel kort ingaan op uw suggestie in verband met het rugzakje voor de werklozen en de vraag of dat niet beter zou zijn dan al die subsidiëringen aan sociale-economiebedrijven en -initiatieven. Ik denk dat zoiets in vele gevallen een zinvolle zaak kan zijn. Ik vrees echter dat voor de sociale economie en de doelgroep die we daarin toch trachten op te vangen en klaarstomen voor doorstroming - waar u terecht veel aandacht voor vraagt - die begeleiding cruciaal is en dat je die moeilijk in een rugzakje kan vatten. Het is heel moeilijk om begeleiders in een rugzakje te stoppen; het vergt een zekere expertise en systematiek die misschien zeer moeilijk individueel mee te geven is als je mensen aan het werk wil zetten en goed wil begeleiden. Ik wil het echter zeker nader onderzoeken. Alle alternatieven zijn voor mijn part bespreekbaar.

Ik wil nog even doorgaan over de doorstroming. Uw pleidooi zelf toont aan dat het helemaal geen eenvoudige zaak is. U zegt terecht dat

01.38 **Els Van Weert**, secrétaire d'Etat: Mme Lanjri a évoqué à juste titre la complexité du financement. Nous essayons d'obtenir une simplification en faisant concorder les mesures entre elles. Au niveau fédéral, cette volonté se manifeste par les initiatives d'insertion sociale (SINE) et la subvention de l'État prévue à l'article 60. Sur ce point, un accord de coopération avec les régions est en préparation.

Mme Lanjri propose de donner aux chômeurs un sac à dos au lieu d'investir dans des initiatives d'économie sociale. Cette idée est sensée, mais l'accompagnement est crucial pour préparer un groupe cible à entrer sur le marché du travail. L'accompagnement demande une expertise qui est difficilement dispensable au niveau individuel. Pour certaines personnes, cette insertion n'est pas possible, mais il faut quand même essayer de la maximaliser.

Des simplifications administratives ont déjà été opérées pour les CPAS dans le cadre de l'octroi des subventions majorées de l'Etat en application de l'article 60. Le système PRIMA du SPP Intégration sociale permettra également de procéder à une simplification. Ce projet fera l'objet d'une évaluation.

sommige mensen niet kunnen doorstromen, maar aan de andere kant zegt u ook dat we toch moeten proberen zo veel mogelijk doorstroming mogelijk te maken. Daarnaast zegt u ook dat ze geconfronteerd worden met steeds wisselende mensen, dat het altijd andere mensen zijn die in die statuten zitten. Dat laatste is natuurlijk eigen aan het feit dat we precies streven naar doorstroming, zodat zij voor wie het mogelijk is mits wat begeleiding en een extra duwtje in de rug ook in de reguliere economie aan de slag kunnen. Dat heeft natuurlijk tot gevolg dat de invulling van het personeel regelmatig wisselt.

Over de vereenvoudiging wil ik toch nog even het volgende meegeven. Wij hebben zelf, wat betreft onze bevoegdheid, in de nieuwe omzendbrief met betrekking tot de verhoogde staatstoelage conform artikel 60, voor de OCMW's al een aantal administratieve vereenvoudigingen doorgevoerd.

Er moeten minder formulieren worden ingevuld en minder administratieve formaliteiten vervuld. Tegelijkertijd moet het PRIMA-systeem bij de POD Maatschappelijke Integratie - een nieuw informaticasysteem - het mogelijk maken om een aantal zaken te vereenvoudigen. We zullen tijdig evalueren of dit effectief het gewenste effect resorteert.

Wat de buurt-en nabijheidsdiensten betreft, kunnen projecten van de Koning Boudewijnstichting in de tussentijd beroep doen op SINE. Mijn administratie heeft terzake een lijst opgesteld en doorgestuurd aan de minister van Werk. De projecten die door de regio's gepatroneerd worden, kunnen eveneens voor deze steun in aanmerking komen, op voorwaarde dat de regio's een lijst opstellen die doorgestuurd wordt aan de minister. Mochten bepaalde initiatieven niet op de lijst terechtgekomen zijn, ligt het aan de regio's die geoordeeld hebben dat de projecten niet naar behoren functioneren. U zult zich alsdan tot de regio's moeten wenden. Ook lokale initiatieven kunnen in aanmerking komen op voorwaarde dat ze op de lijst van de regio's zijn opgenomen.

En ce qui concerne les chiffres, je l'ai dit, le niveau fédéral s'est engagé pour 6.000 emplois dans quatre ans, avec trois volets:

1. Nous avons pris des mesures pour créer 2.000 emplois dans le cadre de SINE. Nous avons augmenté de 1.000 unités le nombre de travailleurs engagés sous statut "article 60", avec des subventions majorées en conséquence.
2. Dans les coopératives d'activité, nous pouvons créer 10x10 emplois par an, ce qui représente 400 emplois par la voie des coopératives d'activité.
3. Finalement, nous avons prévu de créer plus de 3.000 emplois, via le fonds d'économie sociale.

Ces chiffres sont des extrapolations basées sur les données que nous avons reçues de Credal, Hefboom, etc. Cela représente plus de 6.000 emplois, mais je suis prête à vous communiquer des chiffres précis pour les mois et les années à venir.

J'en arrive à votre question sur les problèmes fiscaux des sociétés à finalité sociale. Nous avons trouvé une solution grâce une adaptation de la loi que vous avez mentionnée ou plutôt une rectification de cette loi, permettant ainsi d'en respecter l'objectif initial.

Il est possible de faire appel au SINE pour les services de proximité. Mon administration a dressé une liste de ces services et l'a communiquée à la ministre de l'emploi. Les projets régionaux entrent également en ligne de compte pour cette aide. Les Régions peuvent évidemment refuser certains projets et dans ce cas, le ministre fédéral ne peut pas les adopter. Des initiatives locales peuvent être reprises dans les listes régionales.

De federale regering gaat voor 6.000 nieuwe jobs in vier jaar.

Wij hebben maatregelen genomen om in het kader van SINE voor 2.000 nieuwe jobs te zorgen. In het kader van artikel 60 hebben wij het contingent van 1.000 banen voor de verhoogde toelagen opgetrokken.

In de activiteitencoöperaties kunnen wij voor tien keer tien jobs per jaar zorgen, wat zoveel is als 400 jobs in totaal.

En via het fonds voor sociale economie komen er nog eens 3.000 nieuwe jobs bij.

Deze cijfers zijn extrapolaties op

Le projet a été approuvé voilà trois semaines au Conseil des ministres et transmis au Conseil d'Etat. Nous le présenterons au Parlement dès que nous aurons reçu l'avis du Conseil d'Etat, probablement au mois de février ou mars.

grond van de gegevens van Credal, Hefboom enz. Het komt neer op 6.000 nieuwe jobs, maar ik kan u ook nog de gedetailleerde cijfers geven voor de komende maanden en jaren.

In verband met de fiscale problemen van de vennootschappen met een sociaal oogmerk, hebben wij de desbetreffende wet aangepast zodat de uiteindelijke doelstelling niet in het gedrang komt.

Dat ontwerp werd drie weken geleden door de Ministerraad goedgekeurd en naar de Raad van State gezonden, zodat wij het in februari of maart aan het Parlement zullen kunnen voorleggen.

01.39 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zou kort willen reageren.

Mevrouw de minister, u hebt op een aantal vragen geantwoord, misschien niet altijd het antwoord dat ik had gehoopt, maar u hebt erop geantwoord. Op een aantal vragen hebt u nog niet geantwoord, zoals op de vragen over de aanpak van het sociaal strafrecht en de schijnzelfstandigheid. U hebt ook geen antwoord gegeven over de situatie van het brugpensioen en de voorwaarden die u eraan koppelt om opleiding te geven. Maakt dat deel uit van het overleg over het interprofessioneel akkoord?

Ik blijf het toch raar vinden als u zegt dat de zaken met betrekking tot de startbanen zeer moeilijk te becijferen zijn omdat de gehandicapten en de migranten zelf moeten aangeven of ze migrant zijn of niet. Dat is nobel met het oog op de wet op de privacy, maar ik begrijp niet - u bent zelf ook schepen van Onderwijs geweest - waarom dat op het vlak van onderwijs wel kan. Als men dat nu als ouder wil of niet, uw kinderen worden in bepaalde gevallen wel als migrant beschouwd en in andere gevallen niet. Op onderwijsvlak kan dat wel, maar op werkgelegenheidsvlak kan dat niet. Ik vind dat toch wel essentieel. Als men nu vaststelt dat er zo veel grote werkloosheid is, moet men toch over cijfergegevens beschikken? Als u die niet hebt, doe er dan iets aan zodat u dat inderdaad kunt evalueren. Het is nog niet te laat. Het is wel vijf na twaalf, maar goed. U moet nu aan de cijfers gaan werken om te zien of u goed bezig bent of niet.

Aan staatssecretaris Van Weert wil ik iets zeggen over het "rugzakje". Ik hoop dat u die kwestie toch wil onderzoeken, want ook zaken met betrekking tot de begeleiding kan men perfect in dat rugzakje steken. Men kan er een pakket aan middelen in steken en zeggen dat die middelen moeten worden voorbehouden voor begeleiding, een begeleiding die er zus en zo moet uitzien. Het is technisch mogelijk.

Wat de doorstroming betreft, heb ik er uiteraard geen enkel probleem

01.39 Nahima Lanjri (CD&V): Mes questions à propos du droit pénal social et des faux indépendants sont restées sans réponse. Je ne sais par ailleurs toujours pas ce qu'il en est des conditions applicables à la prépension. Sont-elles inscrites à l'accord interprofessionnel? Il est également curieux que la ministre ne puisse donner aucun chiffre relatif aux emplois d'insertion professionnelle.

J'aimerais que Mme Van Weert envisage d'inclure l'accompagnement dans le sac à dos. Je ne suis moi non plus pas opposée au fait que des personnes rentrent dans le circuit régulier du travail, mais il est inacceptable de mettre un chômeur une année au travail et de le renvoyer ensuite vers le CPAS ou le circuit du chômage.

Selon la ministre, les services de voisinage et de proximité sont destinés à des initiatives soutenues par la fondation Roi Baudouin. D'autres initiatives doivent être prises à l'échelle régionale. La ministre flamande Mme Van Brempt doit veiller à ce que les initiatives soient soumises

mee dat mensen doorstromen naar het reguliere circuit. Het zou nogal vreemd zijn. Zoveel te beter als dat gebeurt. Dat is eigenlijk het eerste doel, maar ik heb vooral een probleem met mensen die daarin bijvoorbeeld een jaar worden tewerkgesteld en dan worden teruggestuurd naar het OCMW of de werkloosheid. Ik heb het over die carrousel en uiteraard niet over mensen die uitzicht hebben op iets beter. Ik hoop dat ze iets beter vinden.

Wat betreft de buurt- en nabijheidsdiensten betreft, zegt u dat die voorzien zijn voor initiatieven die gesubsidieerd worden door de Koning Boudewijnstichting. De anderen kunnen dat ook, op voorwaarde dat ze voorkomen op de lijst van de regio's. U zegt dat ik dat daar maar moet vragen. Maar ik zit niet in het Vlaams Parlement, ik zit in de Kamer. Het is misschien veeleer aan u om te overleggen met uw collega Kathleen Van Brempt en te vragen dat zij het nodige doet om de initiatieven op het terrein daarvan op de hoogte te brengen, of gaat u dat doen? Ik hoop dat dat niet via de parlementsleden moet of via dienstbetoon? Dat is iets dat algemeen moet duidelijk gemaakt worden met betrekking tot de projecten, namelijk dat ze kunnen in aanmerking komen als ze een bepaalde weg volgen. Mij niet gelaten welke weg, maar de procedure moet duidelijk zijn. Ik hoop dat u die wil verduidelijken.

01.40 Greet van Gool (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik heb nog een korte vraag voor minister Van den Bossche. U had het over de combinatie arbeid en gezin en over de verschillende soorten verloven. Ik weet dat wij hadden afgesproken dat er voor 2005 geen budget was voor pleegzorgverlof. Ik wil vragen of u zich nog altijd engageert om na te kijken of er een regeling mogelijk is vanaf 2006.

01.41 Benoît Drèze (cdH): Monsieur le président, on commence à voir de plus en plus clair à propos du bonus à l'emploi. Je remercie donc la ministre pour les précisions apportées.

L'augmentation de 95 à 105 euros aura lieu en 2005, si j'ai bien compris. On ira plus loin en 2006 et 2007 jusqu'à avoir une suppression totale des cotisations personnelles autour du revenu minimum garanti. Par exemple, pour un bas salaire de 1 300 euros par mois, ce qui est très proche du salaire minimum garanti, cela fait 170 euros. A ce moment, on est effectivement en avant par rapport à la situation du crédit d'impôt. Si c'est bien comme cela que je l'ai compris, cela me semble une bonne chose.

A propos de l'allocation de revenu garanti, le temps est compté mais nous sommes vraiment très curieux de savoir quel sera le nouveau dispositif. Nous y reviendrons en commission.

Il reste encore la question de Mme Genot, que j'ai répercutée, à propos des allocations d'attente et pour laquelle nous n'avons pas eu de réponse. Je vous la rappelle. L'allocation d'attente se situe légèrement en dessous du revenu d'intégration sociale et une série de jeunes s'adressent aux CPAS pour avoir un petit complément, ce qui entraîne des complications pour tout le monde: les CPAS d'abord, les bénéficiaires d'allocations d'attente ensuite. La question était de faire comme par le passé, c'est-à-dire d'augmenter le montant des allocations d'attente pour que ce genre de situation ne se produise plus.

à cette procédure.

01.40 Greet van Gool (sp.a-spirit): Rien n'est prévu au budget 2005 en matière de congés de placement familial. Un régime pourrait-il être élaboré pour 2006 ?

01.41 Benoît Drèze (cdH): We krijgen stilaan een duidelijker beeld van de werkbonus. De verhoging van 95 naar 105 euro zou voor 2005 zijn.

In 2006 en 2007 gaat men nog een stapje verder, tot een volledige afschaffing van de persoonlijke bijdragen voor een inkomen dat bij het bestaansminimum aanleunt. Voor een maandloon van 1.300 euro zou de werkbonus 170 euro bedragen, wat meer is dan het belastingkrediet.

We vernamen ook graag waarin de nieuwe regeling voor de inkomensgarantie-uitkering bestaat.

Dan zijn er nog de wachtuitkeringen, waarvan het bedrag lager is dan het leefloon. Dat leidt tot heel wat aanvragen bij de OCMW's en geeft aanleiding tot nodeloze verwickelingen. Om

dergelijke toestanden te vermijden moeten de uitkeringen weer worden opgetrokken, zoals vroeger al is gebeurd.

01.42 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik heb vier punctuele zaken.

Een eerste punt is voor staatssecretaris Van Weert in verband met de sociale economie. Ik heb dat in de commissie al verschillende keren gezegd en ik wil dat hier toch nog eens herhalen. Als wij sociale economie werkelijk als een volwaardig deel van onze economie en dus ook van onze tewerkstelling beschouwen, dan moeten wij toch eens komaf maken met het volgende feit. Om recht te hebben op tewerkstelling of tegemoetkoming voor tewerkstelling in sociale economie, moet men via allerlei kanaaltjes zoeken, zoals de indiening van projecten en gaan vissen of er geld is. Iedereen zou daaraan moeten kunnen geraken, maar nu is dat nog hoofdzakelijk voor de best geïnformeerden en voor de snelsten. Ik weet wel dat het leven aan de rappen is, maar het kan toch niet dat al die zaken alleen maar naar de habitués gaan of naar de grote steden of naar de instellingen die zich daarin echt specialiseren. Ofwel kiezen wij voor sociale economie, toegankelijk voor iedereen, ofwel blijven wij met dat soort van loterij werken.

De volgende punten gaan naar de minister van Werk.

Ten tweede, wat de startbanen betreft, het antwoord dat wij geen cijfers kunnen hebben over de allochtonen, kan ik met mijn heel nuchter verstand niet vatten. Er is toch controle? Tenzij u mij zegt dat die controle niet meer gebeurt. Die controle moet doorgevoerd worden om na te gaan of de ondernemingen in orde zijn met de wetgeving op de aantallen in de startbanen. Ofwel is er een tekort, ofwel gebruikt men de dubbeltelling van de allochtonen om in orde te zijn. Dan kent men de aantallen. Uit de aangiften kan men die cijfers heel goed afleiden. Iemand die een verplichting heeft van vier startbanen, gezien de grootte van de onderneming, die er maar drie heeft ingevuld, is ofwel niet in orde en dan moet er opgetreden worden, ofwel wel in orde en dan telt die derde bij wijze van spreken ook voor de vierde. Met wat goede wil en wat werk moeten die cijfers dus wel te verkrijgen zijn. Mocht dat niet mogelijk zijn, dan betreft dat informaticatechnisch maar een kleine aanpassing in de programmatuur.

Ten derde, ik heb met aandacht geluisterd naar uw antwoord over de dienstencheques. Mevrouw Lanjri vroeg wat er gebeurt wanneer de gebruiker ziek is. U antwoordde dat er een mogelijkheid is van tijdelijke werkloosheid. Ik kijk ook naar uw medewerkers, die op de eerste verdieping zitten. Betekent dat dat onze reglementering van de werkloosheidsaangifte voor tijdelijke werkloosheid voor dienstencheques zal veranderen? Men kan toch niet 's morgens vaststellen dat een werknemer ziek is en dan tijdelijke werkloosheid invoeren. Men kan dan wel overmacht invoeren, maar tijdelijke werkloosheid toch niet. Ik weet niet hoe dat aan mekaar gebreed zal worden met de reglementering inzake werkloosheid.

Ten slotte wil ik reageren in verband met de werkbonus. Dat ik gelijk had, wist ik. Ik had gelijk dat er iets haperde. Daarmee koop ik

01.42 Greta D'hondt (CD&V): Si nous voulons considérer l'économie sociale comme un volet à part entière de notre économie, il faut en accroître la transparence. Aujourd'hui, on doit trop souvent trouver les emplois dans l'économie sociale par des canaux divers : on présente des projets et il ne reste plus qu'à croiser les doigts pour qu'il y ait assez d'argent. Je constate que les plus rapides et les mieux informés sont presque toujours les mieux servis. L'économie sociale doit faire davantage qu'alimenter en permanence toutes sortes d'habitués, d'institutions spécialisées et de grandes villes.

Comment expliquer l'absence de statistiques sur les conventions de premier emploi pour les allochtones? Est-ce à dire qu'on ne vérifie plus si les conditions légales des conventions de premier emploi sont respectées?

Dois-je bien conclure de la réponse de la ministre qu'il est prévu d'assouplir la réglementation relative à la déclaration de chômage pour les chèque-services?

Nous étions partisans d'un bonus crédit d'emploi avec des rémunérations immédiates en liquide. Cependant, le gouvernement a préféré la voie fiscale du crédit d'impôt, qui n'aboutit que deux ans plus tard dans le porte-monnaie de l'intéressé. La crédibilité de la politique d'activation est sapée à chaque fois qu'on change d'approche fiscale avant que celle-ci ne porte ses fruits. Si un demandeur d'emploi est prêt à travailler pour un faible salaire pendant un an, il ne recevra peut-être pas d'argent car il sera au chômage en 2005. Ce n'est pas

natuurlijk niets, met gelijk te hebben pacht ik geen land. Wetend dat het zo is, luidde mijn vraag: wat zullen we doen om dat recht te zetten? Het ondermijnt de geloofwaardigheid van de politiek. Eerst zeggen wij dat wie zich actief gedraagt op de arbeidsmarkt, iets zal krijgen.

De gekozen formule verliep via belastingen. Wij waren daar tegen. Wij waren voorstander van een werkbonus, zoals die er nu zal uitzien, namelijk onmiddellijk cash in het loonzakje. De regering heeft echter gekozen voor de fiscale weg. Wie kiest voor de fiscale weg, weet dat dat pas twee jaar later in de portemonnee van de betrokkene terechtkomt. Als men niet langer de fiscale weg bewandelt, moet men ook de tijd nemen tot die maatregel is uitgewerkt. Men kan niet kiezen voor de fiscaliteit en vooraleer dat voordelen oplevert, van aanpak veranderen. Dat kan niet! Dat ondermijnt de geloofwaardigheid van het activeringsbeleid.

Het zal je maar overkomen dat je je als werkzoekende laat overtuigen om u positief te gedragen op de arbeidsmarkt tegen een laag loon. Men zegt dat het verschil met de werkloosheidsvergoeding weliswaar niet groot is, maar via de fiscaliteit zou men toch nog iets meer krijgen. Die werkzoekende laat zich overtuigen, werkt gedurende een jaar, in 2005 wordt hij opnieuw werkloos, want het was maar een tijdelijk contract, en hij kan fluiten naar zijn geld. Dat kan toch niet, willen we de geloofwaardigheid van de politiek niet aantasten. We kunnen dat echt niet maken. Begin die werkzoekende nog maar eens te overtuigen van het feit dat u voor hem nog iets in petto hebt, als hij bereid is om tegen een laag loon te werken. Hij zal u en mij zeker geloven. Dat is niet correct.

Wij weten het allemaal. Mijn vraag is alleen om daaraan iets te doen. De maatregel is niet correct ten opzichte van die twee groepen. U kunt zeggen dat zij die aan een laag loon zijn begonnen en in 2005 iets meer zullen verdienen, er toch iets aan overhouden. Voor mij gaat het echter om het principe dat de wetgever zijn engagementen moet nakomen, anders verliezen wij nog veel meer krediet bij de bevolking. Ik denk niet dat dat uw wens of uw bedoeling is, de mijne ook niet. Laten we op dat vlak de zaken repareren, vooraleer er gedingen komen en wij door de rechters verplicht zullen worden om terug te komen op onze stappen. Laten we groot genoeg zijn om te repareren wat wij fout hebben gedaan.

01.43 Minister **Freya Van den Bossche**: Er zijn op het moment interkabinettenwerkgroepen bezig met de problematiek van de schijnzelfstandigen. Ik hoop dat die over een aantal weken tot heel concrete voorstellen kunnen komen, die ik u onmiddellijk kan komen toelichten.

In welke mate wil ik de inspanningen die een bedrijf heeft geleverd inzake opleiding, koppelen aan het al dan niet toekennen van brugpensioenen? Misschien kunnen we werken met een soort fonds dat gestijfd moet worden door bedrijven die de soms dure verplichting om voor vorming te zorgen, niet zijn nagekomen. Op die manier stellen ze alsnog hetzelfde bedrag ter beschikking. Ik dacht veeleer aan iets dergelijks. We mogen de werknemers niet straffen door geen brugpensioenen toe te kennen bij herstructureringen, want dat zou enkel hen de dupe maken.

correct. Les autorités publiques doivent respecter leurs engagements, sinon nous perdrons encore davantage de notre crédit auprès de la population. Puisque la ministre admet le bien-fondé de ces critiques, je propose que nous réparions immédiatement nos erreurs.

01.43 **Freya Van den Bossche**, ministre: J'espère que les groupes de travail au cabinet feront des propositions concrètes concernant les faux indépendants dans quelques semaines.

Les efforts d'une entreprise en matière de formation doivent-ils être liés à l'octroi de prépensions ? Nous pourrions travailler avec un fonds alimenté par des entreprises qui n'ont pas respecté l'obligation de formation. Nous ne pouvons sanctionner les travailleurs salariés en n'accordant aucune

Het is een van de punten die ik graag in het kader van de eindeloopbaandebatten zou bespreken. Het is geen absoluut punt van mijn geloof. Ik denk echter dat het de werkgevers ertoe kan aanzetten correct hun verbintenissen na te komen, goed wetende dat, als zij dat niet doen, achteraf hetzelfde van hen kan worden gevraagd.

Wat de startbanen betreft, roept u beiden op tot goede wil en ik zal die ook tonen. Het is vandaag informaticatechnisch niet mogelijk voor ons om binnen de RSZ aan die cijfers te geraken. Men zegt mij echter dat er daarvoor begin 2005 een oplossing voorhanden zou zijn, waardoor ook wij toegang kunnen hebben tot betrouwbare statistieken. U moet wel weten dat iemand die een handicap heeft of allochtoon is, niet verplicht is dat op zijn kaart aan te merken. Er zullen er dus altijd zijn die we niet tellen, maar die tellen dan natuurlijk ook niet dubbel. Men kan hen er niet uitvissen.

L'augmentation des allocations d'attente de 1% est en vigueur depuis le 1er octobre 2004. Même si l'arrêté royal n'est pas encore paru, l'ONEM a déjà augmenté ces allocations car c'était tout à fait nécessaire. Attendez-vous une autre réponse?

01.44 Zoé Genot (ECOLO) : Il faudrait à nouveau augmenter les allocations d'attente qui se situent en-dessous du revenu d'intégration sociale. La situation actuelle entraîne de nombreuses complications.

01.45 Freya Van den Bossche, ministre: S'il y a encore une petite différence, cela aura sans doute un impact budgétaire. Je dois vérifier s'il est possible de résoudre ce problème déjà en 2005 ou plus tard. Il m'est difficile de vous en dire plus sans connaître toutes les implications budgétaires. C'est un réel problème, je le comprends. Nous devons trouver une solution.

01.46 Staatssecretaris Els Van Weert: Mevrouw Lanjri, wat uw opmerking over de doorstroming betreft, ik ben het met u eens en ik deel uw bezorgdheid. Daarom heb ik ook al in de commissie gezegd dat het heel belangrijk is om een duidelijk beeld te krijgen van de trajecten die de betrokkenen afleggen en na te gaan wie kan doorstromen en wie niet, om dan nadien de maatregelen eventueel aan te passen. Wij trachten nu een duidelijk beeld te krijgen van de trajecten die de mensen afleggen, om daaraan conclusies te verbinden en eventueel een aantal aanpassingen voor te stellen.

Ik begrijp ook de bezorgdheid die door mevrouw D'hondt is geuit. Ik kan alleen zeggen dat op het federale niveau, bevoegdheid sociale economie, de enige echte subsidie op langere termijn, de verhoogde staatstoelage is. Elk OCMW heeft daarop evenveel recht. Ik meen dat de informatiedoorstroming op dat vlak vrij goed verloopt. Andere subsidies die wij geven, zijn inderdaad niet structureel. Ik wil er toch op wijzen dat het belangrijk blijft om nieuwigheden, die vanuit de

prépension lors de restructurations. Il s'agit d'un des points dont je veux discuter lors du débat sur les fins de carrière. Cela peut inciter les employeurs à respecter leurs obligations.

Concernant le premier emploi, il n'est pas possible aujourd'hui d'un point de vue informatique d'estimer ces chiffres au sein de l'ONSS. Début 2005, nous aurons accès à des statistiques fiables. Cependant, nul n'est contraint d'indiquer sur sa carte qu'il est allochtone ou handicapé. Certains ne seront donc jamais comptabilisés.

De verhoging van de wachtuitkeringen met 1 procent is sinds 1 oktober 2004 van kracht. Het koninklijk besluit is nog niet verschenen, maar de RVA heeft de uitkeringen al verhoogd, nood breekt immers wet.

01.44 Zoé Genot (ECOLO): Men zou de wachtuitkeringen die lager liggen dan het leefloon opnieuw moeten optrekken. De huidige situatie veroorzaakt heel wat moeilijkheden.

01.45 Freya Van den Bossche , ministre: Ik moet nagaan of de begroting het toelaat om dat probleem al in 2005 op te lossen. Er moet een oplossing worden gevonden.

01.46 Els Van Weert, secrétaire d'Etat: Je souscris à l'observation de Mme Lanjri concernant les échanges d'informations. Nous tentons actuellement de dégager une vue d'ensemble plus claire des parcours accomplis par les intéressés en vue de proposer ensuite d'éventuelles adaptations de ce système de parcours.

Je comprends aussi les préoccupations de Mme D'hondt. Toutefois, le subsidie majoré auquel tout CPAS a droit dans une mesure égale est le seul subsidie structurel que je puis offrir, ce qui

samenleving opborrelen, kansen te geven en om via de projectsubsidies innovatieve systemen en concepten een kans te geven en te bekijken of ze al dan niet kunnen groeien, om ze daarna eventueel structureel te laten overnemen door de regio's.

In het kader van het samenwerkingsakkoord, ik herhaal het, wordt daarover met de regio's gesproken. Zij ondersteunen een aantal zaken structureel. Ik kan gedeeltelijk met u meegaan, maar ik benadruk dat ik het belangrijk blijf vinden om de innovatie mogelijk te maken en om ook vanuit het federale niveau de innovatie te blijven stimuleren en ondersteunen.

01.47 Benoît Drèze (cdH): Je serai très court. J'ai une réplique pour le président de l'assemblée. Vous avez indiqué tantôt qu'en commission des Affaires sociales, le 8 décembre, lors de la séance du matin, il y avait un consensus. J'étais effectivement présent pour répercuter le problème à la Conférence des présidents. Mais, lors de la séance de l'après-midi, en présence du ministre Demotte, j'avais insisté lourdement, et Mme D'hondt également, pour que nous ayons un débat sur la note de politique générale avec le ministre de la Santé. Là, il n'y a pas eu de consensus et nous n'avons pas été suivis dans notre demande. C'est une simple rectification.

Le **président**: Dont acte, monsieur Drèze. Je pense que nous pouvons clôturer la séance de ce matin et que nous pouvons alors clôturer la partie Emploi et Economie sociale. Je vous remercie d'être resté pour assister à ces débats. Ce sont des débats très importants: la politique de l'emploi, l'économie sociale. Ce sont des sujets au cœur de l'actualité. Je vous propose, vu l'heure, que nous reprenions nos travaux à 14h45 parce que je considère qu'une demi-heure d'heure de table est un minimum syndical que nous devons respecter, même dans cette maison.

La séance est levée.
De vergadering is gesloten.

*La séance est levée à 14.15 heures. Prochaine séance le mercredi 22 décembre 2004 à 14.45 heures.
De vergadering wordt gesloten om 14.15 uur. Volgende vergadering woensdag 22 december 2004 om 14.45 uur.*

ne m'empêche pas de donner leur chance, en subventionnant certains projets, à des systèmes ou à des concepts innovants avant d'organiser ensuite leur reprise structurelle par les Régions. Cela fait d'ailleurs l'objet d'une concertation avec celles-ci dans le cadre de l'accord de coopération.

01.47 Benoît Drèze (cdH): Ik wil preciseren dat er tijdens de ochtendvergadering van 8 december 2004 van de commissie voor de Sociale Zaken weliswaar een consensus was, maar dat die er niet meer was tijdens de namiddagvergadering toen ik net als mevrouw D'hondt vroeg dat er een debat met de minister van Volksgezondheid over zijn beleidsnota zou plaatsvinden.

De **voorzitter**: Waarvan akte.

Daarmee zijn wij aan het einde gekomen van het onderdeel Werkgelegenheid en Sociale Economie.

ANNEXE**BIJLAGE****SÉANCE PLÉNIÈRE****PLENUMVERGADERING****MERCREDI 22 DÉCEMBRE 2004****WOENSDAG 22 DECEMBER 2004****COMMUNICATIONS****MEDEDELINGEN****PARLEMENT EUROPEEN****EUROPEES PARLEMENT****Résolution et recommandation****Resolutie en aanbeveling**

Par lettre du 10 novembre 2004, le secrétaire général du Parlement européen transmet le texte d'une résolution et d'une recommandation, adoptées par cette assemblée:

- résolution sur les procédures de ratification du traité établissant une Constitution pour l'Europe et une stratégie de communication portant sur ce même traité;

Renvoi à la commission des Relations extérieures et au Comité d'avis chargé de questions européennes

- recommandation sur le futur de l'Espace de liberté, de sécurité et de justice ainsi que sur les conditions pour en renforcer la légitimité et l'efficacité.

Renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique, à la commission de la Justice, à la commission des Relations extérieures et au comité d'avis chargé de Questions européennes

Bij brief van 10 november 2004 zendt de secretaris-generaal van het Europees Parlement de teksten over van één resolutie en een aanbeveling, aangenomen door deze vergadering:

- resolutie over de ratificatieprocedures voor het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa en een communicatiestrategie voor de uitvoering daarvan;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

- aanbeveling betreffende de toekomst van de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, en de wijze om de legitimiteit en doeltreffendheid ervan te versterken.

Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt, naar de commissie voor de Justitie, naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en naar het adviescomité voor de Europese Aangelegenheden